

Obavijest Komisije – Priručnik o transferu osuđenih osoba i kazni zatvora u Europskoj uniji

(2019/C 403/02)

SADRŽAJ

	<i>Stranica</i>
POPIS KRATICA	5
PREDGOVOR	6
UVOD I OPĆI PRAVNI KONTEKST	6
1. Pregled	6
1.1. Glavne značajke Okvirne odluke	7
1.1.1. Prosljeđivanje	8
1.1.2. Potvrda	8
1.1.3. Presuda	8
1.1.4. Kazna	8
1.1.5. Država izdavateljica naloga i država izvršiteljica naloga	9
1.2. Načelo uzajamnog priznavanja	9
1.3. Pravni učinci okvirnih odluka EU-a	9
1.4. Članak 267. UFEU-a: Prethodni postupak	10
DIO I.: PROSLJEĐIVANJE PRESUDE I POTVRDE	10
2. Zahtjevi za prosljeđivanje	10
2.1. Područje primjene Okvirne odluke	10
2.1.1. Ratione personae	10
2.1.2. Ratione materiae	10
2.1.3. Ratione temporis	11
2.2. Nadležna tijela	11
2.3. Odabir države izvršiteljice naloga	11
2.3.1. Scenariji u skladu s člankom 4. stavkom 1.	11
2.3.2. Transfer u državu članicu državljanstva osuđene osobe u kojoj on ili ona živi (članak 4. stavak 1. točka (a))	12
2.3.3. Transfer u državu članicu u koju će osoba biti deportirana (članak 4. stavak 1. točka (b))	12
2.3.4. Transfer u bilo koju drugu državu članicu koja daje suglasnost za transfer (članak 4. stavak 1. točka (c))	12
2.4. Informirana suglasnost osuđene osobe	13
2.5. Suglasnost države izvršiteljice naloga	13
2.6. Mišljenje osuđene osobe	14
2.7. Procjena socijalne rehabilitacije	14
2.7.1. Država izdavateljica naloga mora biti uvjerena	14
2.7.2. Savjetovanje s državom izvršiteljicom naloga prema potrebi	14

2.7.3. Definicija socijalne rehabilitacije	15
2.7.4. Modaliteti izvršenja kazne	15
2.8. Popis 32 kaznena djela koja dovode do predaje bez provjere dvojne kažnjivosti	15
2.9. Ranjive skupine: maloljetnici i počinitelji s duševnim poremećajima i transfer mjera psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja	16
2.10. Aspekti temeljnih prava o kojima država izdavateljica naloga treba voditi računa	16
3. Postupak za prosljeđivanje	17
3.1. Subjekti koji imaju pravo pokrenuti postupak	17
3.2. Postupak za dobivanje mišljenja osuđene osobe	17
3.3. Obavijest osuđenoj osobi (članak 6. stavak 4. i obrazac iz priloga II.)	18
3.4. Dokumenti koje treba poslati	18
3.4.1. Potvrda	18
3.4.2. Presuda	19
3.5. Korisne dopunske informacije države izdavateljice naloga	22
3.6. Prosljeđivanje [slanje]	22
3.7. Zahtjev za podatke o odredbama o mogućem prijevremenom ili uvjetnom otpustu	22
3.8. Zahtjev za privremeno uhićenje	23
3.9. Povlačenje potvrde	23
DIO II: PRIZNAVANJE PRESUDE I IZVRŠENJE KAZNE	24
4. Postupak za priznavanje	24
4.1. Rok za donošenje odluke o priznavanju i pravni lijekovi protiv odluke o transferu	24
4.2. Zahtjev za prevođenje presude	24
4.3. Odgoda	24
4.4. Privremeno uhićenje	25
5. Odluka o priznavanju i izvršenju	25
5.1. Opća dužnost priznavanja i izvršenja	25
5.2. Suglasnost države izvršiteljice naloga	25
5.3. Popis 32 kaznena djela za koja se ne provodi provjera dvojne kažnjivosti	25
5.4. Promjena kazne	26
5.5. Osnove za nepriznavanje i neizvršenje	27
5.5.1. Nepotpuna ili netočna potvrda (članak 9. stavak 1. točka (a))	27
5.5.2. Neusklađenost s kriterijima za prosljeđivanje (članak 9. stavak 1. točka (b))	27
5.5.3. Ne bis in idem (članak 9. stavak 1. točka (c))	27
5.5.4. Nepostojanje dvojne kažnjivosti (članak 9. stavak 1. točka (d))	27
5.5.5. Za izvršenje kazne nastupila je zastara (članak 9. stavak 1. točka (e))	28
5.5.6. Imunitet na temelju prava države izvršiteljice naloga (članak 9. stavak 1. točka (f))	28
5.5.7. Minimalna dob za kaznenu odgovornost (članak 9. stavak 1. točka (g))	28

5.5.8.	Ostatak kazne koju osoba treba odslužiti je prekratak (članak 9. stavak 1. točka (h))	28
5.5.9.	Suđenja u odsutnosti (članak 9. stavak 1. točka (ii))	28
5.5.10.	Progon kaznenih djela počinjenih prije transfera (članak 9. stavak 1. točka (j))	29
5.5.11.	Mjera psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode (članak 9. stavak 1. točka (k))	30
5.5.12.	Eksteritorijalnost (članak 9. stavak 1. točka (l))	30
5.6.	Djelomično priznavanje i izvršenje	30
6.	Transfer osuđene osobe	30
6.1.	Rokovi za fizički transfer	30
6.2.	Tranzit kroz drugu državu članicu	30
6.3.	Troškovi transfera	31
6.4.	Putne isprave	31
7.	Izvršenje kazne	31
7.1.	Propisi o izvršenju	31
7.2.	Oduzimanje	31
7.3.	Prijevreteni i uvjeti otpust	31
7.4.	Amnestija, pomilovanje	31
7.5.	Preispitivanje presude	32
7.6.	Pravo na izvršenje presude	32
7.7.	Dužnosti komunikacije i obavješćivanja	32
8.	Načelo specijalnosti	49
DIO III.: RAZNO		33
9.	Komunikacija među nadležnim tijelima u različitim fazama postupka	33
10.	Odnos s drugim sporazumima	34
11.	Veze s drugim instrumentima o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima	34
11.1	Okvirna odluka 2002/584/PUP o Europskom uhidbenom nalogu	34
11.2	Ostali instrumenti	35
11.2.1	Direktiva 2012/29/EU o pravima žrtava	35
11.2.2	Okvirna odluka 2008/947/PUP o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija	35
PRILOG I. – Okvirna odluka 2008/909/PUP, neslužbeni pročišćeni tekst		37
PRILOG II. – Potvrda o transferu		52
PRILOG III. – Obavijest osuđenoj osobi		58
PRILOG IV. – Hodogram postupanja na temelju Okvirne odluke 2008/909/PUP		59
PRILOG V. – Izvori informacija		60
PRILOG VI. – Popis presuda Suda u vezi s Okvirnom odlukom 2008/909/PUP		61
PRILOG VII. – Popis presuda Suda u vezi s Okvirnom odlukom 2002/584		62

POPIS KRATICA

Konvencija CISA	Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma od 19. lipnja 1990.
EUN	Europski uhiđbeni nalog
EKLJP	Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda
ESLJP	Europski sud za ljudska prava
EJN	Europska pravosudna mreža u kaznenim stvarima
EuroPris	Europska organizacija za zatvorske i penalne sustave
Okvirna odluka 2002/584	Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica
Okvirna odluka	Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj Uniji
Okvirna odluka 2008/947	Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija
Okvirna odluka 2009/299	Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjeni okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i poticanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih na suđenju u odsutnosti dotične osobe
UEU	Ugovor o Europskoj uniji
UFEU	Ugovor o funkcioniranju Europske unije
Direktiva o pravima žrtava	Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP
Konvencija VE-a iz 1983.	Konvencija Vijeća Europe o transferu osuđenih osoba od 21. ožujka 1983.
Dodatni protokol uz Konvenciju VE-a iz 1997.	Dodatni protokol uz Konvenciju Vijeća Europe o transferu osuđenih osoba od 18. prosinca 1997.

Izjava o ograničenju odgovornosti:

Ovaj priručnik nije pravno obvezujući ni konačan. Njime se ne dovode u pitanje postojeće zakonodavstvo Unije i njegov budući razvoj. Njime se ne dovodi u pitanje ni vjerodostojno tumačenje zakonodavstva Unije koje može dati Sud Europske unije.

PREDGOVOR

Ovim priručnikom nastoje se dati praktične smjernice državama članicama i njihovim imenovanim nadležnim tijelima za primjenu Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. (dalje u tekstu „Okvirna odluka”), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o suđenjima u odsutnosti ⁽¹⁾ (dalje u tekstu „Okvirna odluka 2009/299”). Kao datum početka provedbe Okvirne odluke utvrđen je 5. prosinca 2011. Pri izradi ovog Priručnika Komisija je uzela u obzir stajališta koja su izrazili stručnjaci na brojnim sastancima stručnjakâ organiziranim u suradnji s Europskom organizacijom za zatvorske i penalne sustave (dalje u tekstu „EuroPris”), na kojima su sudionici razmjenjivali informacije o problemima i preprekama u provedbi tog instrumenta i u praktičnoj provedbi transferâ zatvorenika ⁽²⁾. Osim toga, Komisija se o nacrtu dokumenta savjetovala sa stručnjacima koje je sama pozvala. Izvješće o provedbi Okvirne odluke objavljeno je 5. veljače 2014. ⁽³⁾

Priručnik je dostupan na internetskim stranicama: <https://e-justice.europa.eu> i na internetskim stranicama Europske pravosudne mreže (dalje u tekstu „EJN”) ⁽⁴⁾ na svim službenim jezicima Unije.

Informacije o provedbi te Okvirne odluke i izjave koje su dale različite države članice dostupne su na internetskim stranicama EJN-a ⁽⁵⁾.

Važan je dokument i EuroPrisov „Priručnik o transferu osuđenih osoba” koji sadržava praktične smjernice ⁽⁶⁾.

U skladu s člankom 3. Odluke Vijeća 2002/187/PUP, jedan je od ciljeva Eurojusta poboljšanje izvršenja zahtjeva za pravosudnu suradnju i odluka o pravosudnoj suradnji, među ostalim zahtjeva i odluka koji se temelje na instrumentima kojima se provodi načelo uzajamnog priznavanja. Eurojust stoga može djelovati kao pomagač i koordinator u postupcima transfera zatvorenika ⁽⁷⁾.

Informacije u ovom Priručniku ažurirane su s obzirom na stanje do 1. srpnja 2019.

UVOD I OPĆI PRAVNI KONTEKST

1. Pregled

Pravosudni odnosi među državama članicama temelje se na uzajamnom povjerenju u pravne sustave drugih država članica, čime se državi izvršiteljici naloga omogućuje priznavanje odluka koje su donijela tijela države izdavateljice naloga, pri čemu postoji samo ograničena mogućnost odbijanja priznavanja.

Proteklih desetljeća sve su češće situacije u kojima države članice osuđuju građane drugih država članica EU-a na kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode ⁽⁸⁾. Najnoviji dostupni podaci ⁽⁹⁾ pokazuju da se postotak građana drugih država članica EU-a u ukupnoj zatvorskoj populaciji pojedinačnih država članica kreće u rasponu od 0,3 % (Poljska i Rumunjska) do 39,4 % (Luksemburg). Neki zatvorenici imaju uobičajeno boravište u državi članici u kojoj se nalaze u zatvoru. Međutim, neke od tih osoba s uobičajenim boravištem mogu nakon odsluženja kazne biti deportirane.

Za mnoge osuđene građane država članica EU-a izvršenje kazne u državi članici u kojoj su osuđeni ne mora biti najbolje rješenje sa stajališta njihove socijalne rehabilitacije.

Okvirnom odlukom povećavaju se mogućnosti postupanja s osuđenom stranom osobom u pogledu njezina transfera u drugu državu članicu EU-a radi poboljšanja rehabilitacije te osobe.

Okvirna odluka primjenjuje se na sve građane EU-a i državljane trećih zemalja koji se nalaze u nekoj od država članica EU-a. Međutim, na strane državljanke koji nemaju boravište u nekoj od država članica EU-a primjenjuju se drugi međunarodni instrumenti za pravosudnu suradnju, primjerice, Konvencija Vijeća Europe o transferu

⁽¹⁾ Okvirnom odlukom 2009/299 izmijenjena je Okvirna odluka tako što je zamijenjena osnova za odbijanje u slučaju suđenja u odsutnosti iz Okvirne odluke. Te se odredbe odnose na situacije u kojima je pravosudno tijelo izvršenja zaprimilo zahtjev u pogledu izvršenja kazne zatvora izrečene u postupku u državi članici izdavateljici naloga kojemu osoba nije nazočila. U ovom se Priručniku nalazi pročišćena verzija Okvirne odluke i potvrde u kojoj se uzimaju u obzir prethodno navedene izmjene.

⁽²⁾ Vidjeti www.europris.org

⁽³⁾ COM(2014) 57 final od 5. veljače 2014., str. 5.

⁽⁴⁾ <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/>

⁽⁵⁾ https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/EJN_Library_StatusOfImpByCat.aspx?CategoryId=36

⁽⁶⁾ <https://www.europris.org/file/europris-resource-book-on-the-transfer-of-sentenced-prisoners-under-eu-framework-decision-909/>

⁽⁷⁾ Članak 2. stavak 2. točka (b) Uredbe (EU) 2018/1727 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o Agenciji Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust) te zamjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2002/187/PUP (SL L 295, 21.11.2018., str. 138.), koja se primjenjuje od 12. prosinca 2019.

⁽⁸⁾ Ured Ujedinjenih naroda za droge i kriminal, *Priručnik o međunarodnom transferu osuđenih osoba*, 2012., str. 1., dostupan na: http://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/11-88322_ebook.pdf.

⁽⁹⁾ Vidjeti *Godišnje kaznene statistike Vijeća Europe*, SPACE I – Istraživanje o zatvorskim populacijama 2018., statistički podaci dostupni na: http://wp.unil.ch/space/files/2019/04/FinalReportSPACEI2018_190402.pdf

osuđenih osoba od 21. ožujka 1983. (dalje u tekstu „Konvencija VE-a iz 1983.”) i Dodatni protokol uz tu Konvenciju od 18. prosinca 1997. (dalje u tekstu „Dodatni protokol uz Konvenciju VE-a iz 1997.”) ⁽¹⁰⁾.

Ta je Konvencija VE-a iz 1983. bila i prvotni instrument za olakšavanje prekograničnih transfera unutar EU-a. Međutim, od 5. prosinca 2011. među državama članicama EU-a Konvenciju VE-a iz 1983. i njezin Dodatni protokol iz 1997. zamijenila je Okvirna odluka.

Jedna od glavnih promjena koja je uvedena Okvirnom odlukom u usporedbi s Konvencijom VE-a iz 1983. bio je prijelaz na obvezni sustav transfera zatvorenika u određenim situacijama, uz istodobno pružanje šireg raspona mogućnosti transfera u odnosu na prethodno stanje. Naime, potreba da se za svaki transfer dobije suglasnost obiju država i osobe na koju se transfer odnosi dovodila je do poteškoća u primjeni Konvencije VE-a iz 1983. Kako bi se riješio taj problem, države članice schengenskog područja već su odlučile dopuniti Konvenciju VE-a iz 1983. dodavanjem mogućnosti „prisilnog transfera”. U skladu s člancima od 67. do 69. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma (dalje u tekstu „Konvencija CISA”) iz 1990., suglasnost osobe za služenje kazne u vlastitoj državi državljanstva nije potrebna ako je ta osoba bijegom u tu državu izbjegla izvršenje kazne ili mjere oduzimanja slobode. Ta novina iz Konvencije CISA preslikana je 1997. u Dodatni protokol uz Konvenciju VE-a iz 1983.

Konvencijom VE-a iz 1983. i Okvirnom odlukom poglavito se nastoji olakšati socijalna rehabilitacija zatvorenika tako što se stranim državljanima osuđenima za kazneno djelo omogućuje služenje kazne u drugoj državi članici.

Konačno, Okvirna odluka primjenjuje se na transfer zatvorenika koji nastavljaju sa služenjem svojih kazni, stoga se njome ne rješavaju pitanja deportacije počinitelja koji su odslužili svoje kazne te više ne podliježu kaznenom postupku. Međutim, Okvirnu odluku trebalo bi primjenjivati u skladu s mjerodavnim zakonodavstvom Unije, uključujući Direktivu 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica. U članku 28. te Direktive navodi se da se građane EU-a može deportirati iz druge države članice samo radi zaštite javnog poretka ili javne sigurnosti.

1.1. Glavne značajke Okvirne odluke

Okvirnom odlukom utvrđuje se u kojim situacijama i na koji način države članice EU-a, s ciljem olakšavanja socijalne rehabilitacije osuđenih osoba, moraju surađivati u pogledu priznavanja presuda i izvršenja kazni koje je izrekla druga država članica. Tim se instrumentom nastoji pojačati učinkovita suradnja, u usporedbi s Konvencijom VE-a iz 1983., primjenom načela uzajamnog priznavanja kojim se zahtijeva uzajamno povjerenje u pravosudne odluke država članica. Stoga se u Okvirnoj odluci primjenjuje drugačiji pristup s obzirom na neke od temeljnih značajki Konvencije VE-a iz 1983.:

- Okvirnom odlukom u načelu se uvodi obveza prihvaćanja zahtjeva za transfer u dvjema situacijama. Međutim, država izdavateljica naloga nema obvezu prosljediti presudu u svrhu njezina priznavanja i izvršenja u drugoj državi članici.
- Transferi se mogu odbiti samo na temelju ograničenog broja osnova za nepriznavanje i neizvršenje.
- Okvirnom odlukom ograničavaju se situacije u kojima je potrebna suglasnost osuđene osobe. Već i na temelju Dodatnog protokola uz Konvenciju VE-a iz 1997. ta suglasnost više nije bila potrebna ako je transfer tražila država u koju je osoba pobjegla ⁽¹¹⁾ ili ako je za osuđenu osobu izdan nalog za protjerivanje ili deportaciju u državu kojoj je zahtjev podnesen ⁽¹²⁾. Osim tih dvaju izuzeća, Okvirnom odlukom predviđeno je treće izuzeće za slučajeve u kojima se traži transfer u državu članicu državljanstva u kojoj osuđena osoba živi.

⁽¹⁰⁾ Konvencija VE-a iz 1983. i njezin Dodatni protokol iz 1997. dostupni su na ovoj poveznici:
<http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/112.htm>

⁽¹¹⁾ Usp. članak 2. stavak 3. Dodatnog protokola uz Konvenciju VE-a iz 1997.

⁽¹²⁾ Usp. članak 3. stavak 1. Dodatnog protokola uz Konvenciju VE-a iz 1997.

- Tradicionalna provjera zahtjeva dvojne kažnjivosti ⁽¹³⁾ ukinuta je s obzirom na popis od 32 kaznena djela (međutim, država članica tu provjeru može zadržati) ⁽¹⁴⁾.
- Instrumentom se propisuju jasni rokovi za postupak.
- Okvirnom odlukom propisuje se nastavak izvršenja kazni kako ih je izrekla država izdavateljica naloga uz ograničene mogućnosti da država izvršiteljica naloga tu kaznu promijeni pod vrlo strogim uvjetima. Država izdavateljica naloga ima zadnju riječ u pogledu transfera ako je zadovoljna s promjenom kazne i načinima njezina izvršenja.

1.1.1. Prosljeđivanje

Prosljeđivanje presude i potvrde može se izvršiti ako je nadležno tijelo države izdavateljice naloga – prema potrebi nakon savjetovanja s nadležnim tijelom države izvršiteljice naloga – uvjereno da će se transferom u državu izvršiteljicu naloga i izvršenjem kazne u toj državi olakšati socijalna rehabilitacija osuđene osobe (članak 4. stavak 2.).

1.1.2. Potvrda

Država izdavateljica naloga prosljeđuje presudu državi članici u koju može transferirati osuđenu osobu, tj. državi izvršiteljici naloga (članak 4. stavak 1.). Kako bi se taj postupak ubrzao, presudi se prilaže standardna potvrda koja sadržava informacije potrebne za transfer (članci 4. i 5., vidjeti Prilog I. Okvirnoj odluci).

Potvrda se mora ispuniti na ispravan način i mora odgovarati presudi. Nadležno tijelo države izdavateljice naloga mora potpisati potvrdu i potvrditi točnost njezina sadržaja.

Potvrda se prevodi na službeni jezik – ili na jedan od službenih jezika ako ih je više primjenjivo – države izvršiteljice (članak 23. stavak 1.). Međutim, svaka država članica može Glavnom tajništvu Vijeća dostaviti izjavu o tome da će prihvatiti prijevod na jedan od službenih jezika EU-a ili više njih.

Ako dijelovi potvrde nisu ispunjeni ili ako nedostaju određene pojedinosti, to dovodi do situacije u kojoj država izvršiteljica naloga ne posjeduje dostatne informacije za donošenje odluke o transferu i mora zatražiti dodatne informacije od države izdavateljice naloga, zbog čega dolazi do kašnjenja u postupku (vidjeti članak 9. stavak 1. točku (a)).

Standardne potvrde dostupne su na svim službenim jezicima EU-a. Izjave o jezicima koje države članice prihvaćaju dostupne su na internetskim stranicama Europske pravosudne mreže ⁽¹⁵⁾.

U Okvirnoj odluci definiraju se određeni pojmovi (u članku 1. točkama od (a) do (d)) koje bi možda trebalo dodatno objasniti. U sljedećim odlomcima prikazuje se relevantna terminologija tog instrumenta.

1.1.3. Presuda

„Presuda” znači „pravomoćna odluka ili nalog suda države izdavateljice naloga kojima se izriče kazna za fizičku osobu”. U Okvirnoj odluci zahtijeva se da presuda ili nalog suda koji se trebaju proslijediti budu pravomoćne odluke (članak 1. točka (a)), tj. da su iscrpljene sve mogućnosti žalbe na nacionalnoj razini ili da su istekli rokovi za te pravne lijekove ⁽¹⁶⁾.

1.1.4. Kazna

„Kazna” znači svaka kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode koja je izrečena na određeno ili neodređeno razdoblje zbog počinjenja kaznenog djela utvrđenog u kaznenom postupku (članak 1. točka (b)).

⁽¹³⁾ Usp. članak 3. stavak 1. točku (e) Konvencije VE-a iz 1983.

⁽¹⁴⁾ Mnoge države članice i dalje provjeravaju dvojni kažnjivost, vidjeti izjave u skladu s člankom 7. stavkom 4. koje su dale: Austrija, Češka, Njemačka, Francuska, Hrvatska, Mađarska, Irska, Litva, Latvija, Nizozemska, Poljska, Rumunjska i Slovenija.

⁽¹⁵⁾ Internetskim stranicama Europske pravosudne mreže možete pristupiti putem sljedeće poveznice:
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>

⁽¹⁶⁾ Vidjeti presudu Suda od 25. siječnja 2017. u predmetu van Vemde, C-582/15, ECLI:EU:C:2017:37. U tom predmetu Sud je utvrdio da se pojam „presuda” mora tumačiti kao samostalan i ujednačen koncept u pravu EU-a te da on obuhvaća presudu koja je izrečena u kaznenim postupcima i kojom kazna izrečena osuđenoj osobi postaje pravomoćna (točke od 23. do 27.).

U članku 3. stavku 3. pobliže se određuje da se Okvirna odluka primjenjuje samo na priznavanje presuda i izvršenje kazni u smislu Okvirne odluke. Činjenica da su uz kaznu izrečeni i novčana kazna ili nalog za oduzimanje koji još nisu plaćeni, vraćeni ili izvršeni ne sprečava prosljeđivanje presude. Uzajamno priznavanje odluka kojima se izriče novčana kazna ili se izdaju nalozi za oduzimanje nije obuhvaćeno Okvirnom odlukom, nego drugim instrumentima kao što su Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP⁽¹⁷⁾ o prekograničnom izvršenju novčanih kazni i Okvirna odluka 2006/783/PUP⁽¹⁸⁾ o oduzimanju.

1.1.5. Država izdavateljica naloga i država izvršiteljica naloga

U Okvirnoj odluci „država izdavateljica naloga” znači „država članica u kojoj je presuda izrečena”, a „država izvršiteljica naloga” znači „država članica kojoj je presuda prosljeđena radi njezina priznavanja i izvršenja” (članak 1. točke (c) i (d)).

1.2. Načelo uzajamnog priznavanja

Nakon podrške koju je načelo uzajamnog priznavanja dobilo kao temelj za pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima, ono je primijenjeno i kao osnova za donošenje Okvirne odluke 2008.⁽¹⁹⁾

To načelo podrazumijeva da država članica mora priznavati i izvršavati pravosudne odluke u kaznenim stvarima koje je izdala druga država članica, osim ako se primjenjuje jedna od taksativno navedenih osnova za odbijanje. Ono se temelji na visokom stupnju uzajamnog povjerenja među državama članicama EU-a.

Koncept uzajamnog povjerenja temelji se na pretpostavci da sve države članice EU-a u potpunosti poštuju načela slobode i demokracije, ljudska prava, temeljne slobode i vladavinu prava.

1.3. Pravni učinci okvirnih odluka EU-a

U skladu s njihovom pravnom osnovom (članak 34. stavak 2. točka (b) Ugovora o Europskoj uniji (dalje u tekstu „UEU”), u verziji koja se primjenjivala prije stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona) okvirne odluke obvezujuće su za države članice u pogledu rezultata koji je potrebno postići, no odabir oblika i metoda njegova postizanja prepušten je nacionalnim tijelima. Okvirne odluke nemaju izravan učinak. Na temelju Ugovora iz Lisabona Okvirna odluka nije stavljena izvan snage, poništena ni izmijenjena (kako se navodi u članku 9. Protokola br. 36 o prijelaznim odredbama donesenima u vezi sa stupanjem na snagu Ugovora iz Lisabona). Stoga se njezina priroda nije promijenila i posebno, nema izravan učinak⁽²⁰⁾.

Međutim, iz ustaljene prakse Suda jasno je da obvezujući karakter okvirne odluke obvezuje nacionalna tijela, uključujući nacionalne sudove, da tumače nacionalno pravo u skladu s pravom EU-a uzimajući u obzir cjelokupno domaće pravo i primjenjujući metode tumačenja. Kada primjenjuju nacionalno pravo, nacionalni sudovi od kojih se zahtijeva njegovo tumačenje dužni su to učiniti u najvećoj mogućoj mjeri u kontekstu teksta i svrhe dotične okvirne odluke radi postizanja rezultata koji se njome želi ostvariti. Ta je obveza tumačenja nacionalnog prava u skladu s pravom EU-a svojstvena sustavu uspostavljenom Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (dalje u tekstu „UFEU”) jer nacionalnim sudovima omogućava da u okviru svojih nadležnosti osiguraju punu djelotvornost prava EU-a kada odlučuju u određenom sporu⁽²¹⁾.

⁽¹⁷⁾ Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne, SL L 76, 22.3.2005., str. 16.

⁽¹⁸⁾ Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje, SL L 328, 24.11.2006., str. 59. Ta okvirna odluka zamijenjena je Uredbom (EU) 2018/1805 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o uzajamnom priznavanju naloga za zamrzavanje i naloga za oduzimanje, SL L 303/1 od 28.11.2018. koja se primjenjuje od 19. prosinca 2020.

⁽¹⁹⁾ Načelo uzajamnog priznavanja podržano je u Zaključcima iz Tamperea (Zaključci Europskog vijeća) od 15. i 16. listopada 1999. te je ponovno potvrđeno u Haaškom programu (Zaključci predsjedništva) za jačanje područja slobode, sigurnosti i pravde u Europskoj uniji od 4. i 5. studenoga 2004.

⁽²⁰⁾ Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016., *Ognyanov*, C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835, točka 56.

⁽²¹⁾ Vidjeti kronološkim redoslijedom presudu Suda (veliko vijeće) od 16. lipnja 2005., *Pupino*, C-105/03, ECLI:EU:C:2005:386, točke 33. i 34.; presudu Suda (veliko vijeće) od 5. rujna 2012., *Lopes Da Silva Jorge*, C-42/11, ECLI:EU:C:2012:517, točku 53.; presudu Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016., *Ognyanov*, C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835, točku 56.; presudu Suda od 29. lipnja 2017., *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točku 46.

Dakako, načelo usklađenog tumačenja nacionalnog prava ima određena ograničenja. Tako je obveza nacionalnog suda da se pozove na sadržaj Okvirne odluke kada tumači i primjenjuje relevantna pravila nacionalnog prava ograničena općim načelima prava, osobito onima pravne sigurnosti i zabrane retroaktivnosti. Tim se načelima, posebno, sprečava tumačenje koje dovodi do utvrđivanja ili povećanja kaznene odgovornosti onih koji krše njezine odredbe, isključivo na temelju okvirne odluke i neovisno o zakonu donesenom radi njezine provedbe. Nadalje, načelo usklađenog tumačenja ne može biti temelj za tumačenje nacionalnog prava *contra legem* ⁽²²⁾.

Međutim, zahtjev tumačenja nacionalnog prava u skladu s pravom EU-a obuhvaća obvezu za nacionalne sudove, uključujući one koji odlučuju u posljednjem stupnju, da prema potrebi izmijene ustaljenu nacionalnu sudsku praksu ako se ona temelji na tumačenju nacionalnog prava koje nije u skladu s ciljevima okvirne odluke. Stoga nadležni sud ima obvezu osigurati puni učinak Okvirne odluke i, prema potrebi i na temelju vlastite ovlasti, ne primjenjivati tumačenje Vrhovnog suda, ako to tumačenje nije u skladu s pravom EU-a ⁽²³⁾.

1.4. Članak 267. UFEU-a: Prethodni postupak

Sud može tumačiti okvirne odluke kao i svaku drugu mjeru iz prava EU-a. U području policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima od 1. prosinca 2014. svi sudovi svake države članice u sporovima koji se pred njima vode mogu Sudu uputiti pitanje o tumačenju prava Europske unije ili o valjanosti akta Europske unije. Sud ne odlučuje o samom sporu. Nacionalni sud mora riješiti predmet u skladu s odlukom Suda, koja je na sličan način obvezujuća za druge nacionalne sudove pred kojima se pojavi sličan problem. Prethodni postupak izvanparnični je postupak osmišljen s ciljem omogućivanja Sudu da usmjerava nacionalne sudove u tumačenju prava EU-a kako bi ga ti sudovi mogli ispravno primjenjivati.

Osnovne značajke prethodnog postupka navedene su u dokumentu Suda „Preporuke namijenjene nacionalnim sudovima koje se odnose na pokretanje prethodnog postupka” ⁽²⁴⁾.

Prosječno vrijeme trajanja prethodnog postupka 2017. bilo je kraće od 16 mjeseci ⁽²⁵⁾. No za nekoga tko se nalazi u pritvoru, to može biti dugo ⁽²⁶⁾. U skladu s time Sud od 2008. primjenjuje žurni postupak za prethodne odluke, koji se naziva „PPU” (*procédure préjudicielle d'urgence*). Prosječno vrijeme potrebno za razmatranje tih predmeta 2017. bilo je u prosjeku svega 2,9 mjeseci ⁽²⁷⁾.

DIO I.: PROSLJEĐIVANJE PRESUDE I POTVRDE

2. Zahtjevi za prosljeđivanje

2.1. Područje primjene Okvirne odluke

2.1.1. Ratione personae

Priznavanje presude i izvršenje kazne primjenjuje se na sve građane EU-a i državljane trećih zemalja koji se nalaze u državi izdateljici naloga ili državi izvršiteljici naloga (članak 3. točka 2.).

2.1.2. Ratione materiae

Kako bi se olakšala socijalna rehabilitacija osuđene osobe Okvirna odluka obuhvaća svaku kaznu zatvora ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode, a koja je izrečena na određeno ili neodređeno razdoblje zbog počinjenja kaznenog djela utvrđenog u kaznenom postupku (članak 1. točka (b)).

Iz te je definicije jasno da se svaka presuda o počinjenju kaznenog djela koja je donesena u kaznenom postupku, a iz koje proizlazi oduzimanje slobode, može prosljeđiti na temelju Okvirne odluke. To znači da su odluke kojima se izriče oduzimanje slobode – nakon utvrđivanja da počinitelj u potpunosti ili djelomično nije kazneno odgovoran zbog duševnih smetnji (vidjeti uvodnu izjavu 20.) – uključene u definiciju koja se koristi u instrumentu.

⁽²²⁾ Presuda Suda od 29. lipnja 2017., *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točke 32. i 33. (i navedena sudska praksa).

⁽²³⁾ Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016., *Ognyanov*, C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835, točka 70.

⁽²⁴⁾ SL C 257, 20.7.2018., str. 1.

⁽²⁵⁾ https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-04/_ra_2017_en.pdf, stranica 13.

⁽²⁶⁾ S obzirom na to, u članku 267. UFEU-a navodi se da, ako se pitanje o pravu EU-a postavi u predmetu koji je u tijeku pred sudom neke države članice u pogledu osobe kojoj je oduzeta sloboda, Sud Europske unije djeluje u najkraćem mogućem roku.

⁽²⁷⁾ https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-04/_ra_2017_en.pdf.

Osim toga, Okvirnom odlukom obuhvaćene su i takozvane kombinirane kazne, kod kojih je pravosužno tijelo smatralo potrebnim izreći kombinaciju zatvorske mjere zajedno s drugom mjerom koja uključuje oduzimanje slobode, kao što je psihijatrijsko liječenje.

2.1.3. Ratione temporis

Okvirna odluka primjenjuje se od 5. prosinca 2011. (članak 26.).

Zahtjevi za transfer zaprimljeni prije 5. prosinca 2011. i dalje se uređuju u skladu s postojećim pravnim instrumentima o transferu osuđenih osoba. Zahtjevi zaprimljeni nakon toga datuma uređuju se pravilima koja države članice donesu u skladu s ovom Okvirnom odlukom (članak 28. stavak 1.).

Međutim, države članice imale su mogućnost da na datum donošenja Okvirne odluke izjave da će nastaviti primjenjivati postojeće pravne instrumente o transferu osuđenih osoba u pogledu pravomoćnih presuda donesenih prije određenog datuma (koji ne smije biti kasnije od 5. prosinca 2011.) (članak 28. stavak 2.). Datum donošenja Okvirne odluke bio je 27. studenoga 2008.

Četiri države članice (Irska, Malta, Nizozemska ⁽²⁸⁾ i Poljska) dale su takve izjave. Međutim, one su to učinile nakon datuma donošenja ove Okvirne odluke, tj. nakon 27. studenoga 2008. Prema mišljenju Komisije te izjave nisu valjane i države članice stoga bi bez odgode iz svojeg zakonodavstva trebale ukloniti vremenska ograničenja ⁽²⁹⁾.

2.2. Nadležna tijela

Glavni dionici koji osiguravaju suradnju na temelju Okvirne odluke nadležna su tijela države izdavateljice naloga i države izvršiteljice naloga. Države članice mogu slobodno odrediti svoje nadležno tijelo ili više njih na temelju svojeg nacionalnog prava kada postupaju u svojstvu države izdavateljice naloga ili države izvršiteljice naloga (članak 2.).

Treba napomenuti da se Okvirnom odlukom definicija „nadležnog tijela” ne ograničava na pravosužno tijelo, čime se državama članicama daje diskrecijska sloboda da odaberu nadležno tijelo koje smatraju najprikladnijim za postupanje u postupcima na temelju ovog instrumenta. U nekim su državama članicama te zadaće dodijeljene ministarstvu pravosuđa, dok su u drugima one povjerene pravosudnim ili neformalnim pravosudnim tijelima. Države članice moraju obavijestiti Glavno tajništvo Vijeća Europske unije, koje te informacije objavljuje (članak 2.) ⁽³⁰⁾.

Neke su države članice prihvatile sustav prenošenja nadležnosti, što znači da su svi sudovi imenovani kao nadležna tijela. To može dovesti do komplikacija u utvrđivanju relevantnog tijela i do različitih pristupa unutar iste države članice. Neke države članice to su spriječile imenovanjem središnjeg tijela koje postupi na temelju zaprimljenih zahtjeva ⁽³¹⁾.

2.3. Odabir države izvršiteljice naloga

2.3.1. Scenariji u skladu s člankom 4. stavkom 1.

U članku 4. stavku 1. Okvirne odluke predviđa se mogućnost prosljeđivanja presude i potvrde:

— državi članici državljanstva osuđene osobe u kojoj *on ili ona* živi,

ili

— državi članici državljanstva u koju će, *iako ona nije država članica u kojoj osoba živi, osuđena osoba na temelju naloga za protjerivanje ili deportaciju biti deportirana* nakon što bude oslobođena izvršenja kazne,

⁽²⁸⁾ Međutim, Nizozemska je povukla tu izjavu s učinkom od 1. lipnja 2018.

⁽²⁹⁾ To stajalište dijeli i nezavisni odvjetnik Bot, koji je u predmetu *van Vemde* zaključio da „izjava Kraljevine Nizozemske nije valjano dana jer je podnesena izvan roka” (Mišljenje od 12. listopada 2016. u predmetu C-582/15, ECLI:EU:C:2016:766, točka 26.). Sud je predložio da se taj rok usko tumači kako bi se „zajamčio cilj kojemu ta Okvirna odluka teži” (Presuda Suda od 25. siječnja 2017., *van Vemde*, C-582/15, ECLI:EU:C:2017:37, točka 31.). Vidjeti i presudu Suda (veliko vijeće) od 24. lipnja 2019. u predmetu C-573/17, *Daniel Adam Popławski*.

⁽³⁰⁾ Najnovije ažurirane informacije nalaze se na internetskim stranicama EJN-a. <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>.

⁽³¹⁾ Informacije s podacima za kontakt nadležnih tijela izvršenja nalaze se u Pravosudnom atlasu na internetskim stranicama EJN-a: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/WorkerPage.aspx?x1=AC>.

ili

- bilo kojoj drugoj državi članici čije nadležno tijelo daje suglasnost za prosljeđivanje presude i potvrde, uz uvjet dobivanja suglasnosti osuđene osobe ako je ta suglasnost potrebna (vidjeti članak 4. stavak 3. u vezi s člankom 4. stavcima 6. i 7. i članak 6.).

2.3.2. Transfer u državu članicu državljanstva osuđene osobe u kojoj on ili ona živi (članak 4. stavak 1. točka (a))

Utvrđivanje mjesta na kojem osoba živi za potrebe članka 4. stavka 1. točke (a) važan je aspekt u ispravnoj primjeni Okvirne odluke i izravno je povezano s obvezujućom prirodom te odredbe. Ako taj uvjet nije ispunjen, za postupak transfera kazne često će se zahtijevati suglasnost osuđene osobe (vidjeti u nastavku druge situacije u kojima se ne zahtijeva suglasnost).

Pojam „države u kojoj osuđena osoba živi” dodatno se pojašnjava u uvodnoj izjavi 17. U skladu s tom uvodnom izjavom država u kojoj osoba živi znači mjesto za koje je osoba vezana na temelju uobičajenog boravišta i na temelju elemenata kao što su obitelj, socijalne ili profesionalne veze ⁽³²⁾.

Dodatni uvid u to pitanje može se dobiti iz odluke Suda u predmetu *Kozłowski*. U kontekstu Okvirne odluka Vijeća 2002/584/PUP o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica ⁽³³⁾ (dalje u tekstu „Okvirna odluka 2002/584”) Sud je smatrao da se utvrđivanje povezanosti osobe s državom izvršiteljicom naloga treba temeljiti na cjelokupnoj procjeni „raznih objektivnih čimbenika koji obilježavaju položaj te osobe, što naročito uključuje trajanje, prirodu i okolnosti u kojima tražena osoba boravi u državi članici izvršiteljici naloga te obiteljske i gospodarske veze koje ta osoba ima s tom državom” ⁽³⁴⁾. Nadalje, Sud je naveo da pojam „osoba s boravištem” znači da osoba ima stvarno boravište u toj državi i da tamo „boravi” ako je, nakon određenog vremena prisutnosti u toj državi, stekla veze s tom državom koje su sličnog stupnja kao i veze koje proizlaze iz boravišta ⁽³⁵⁾.

2.3.3. Transfer u državu članicu u koju će osoba biti deportirana (članak 4. stavak 1. točka (b))

U skladu s člankom 4. stavkom 1. točkom (b), presuda i potvrda mogu se proslijediti i državi članici državljanstva u koju će, iako ona nije država članica u kojoj osuđena osoba živi, ta osoba biti deportirana nakon što bude oslobođena izvršenja kazne. Za primjenu te odredbe zahtijeva se da temeljni nalog za protjerivanje ili deportaciju bude uključen u presudu ili sudsku ili upravnu odluku ili u bilo koju drugu mjeru koja je posljedica presude.

2.3.4. Transfer u bilo koju drugu državu članicu koja daje suglasnost za transfer (članak 4. stavak 1. točka (c))

Treća situacija obuhvaćena područjem primjene Okvirne odluke (članak 4. stavak 1. točka (c)) primjenjuje se kada država izdateljica naloga želi proslijediti presudu i potvrdu državi članici koja nije država članica državljanstva u kojoj osuđena osoba živi ili u koju će ta osoba biti deportirana na temelju naloga za protjerivanje ili deportaciju. To može biti, primjerice, država članica u kojoj osuđena osoba ima boravište ili studira ili država članica čiji je ta osoba državljanin, ali u kojoj ne živi niti će u nju biti deportirana.

U toj je situaciji potrebna prethodna suglasnost države izvršiteljice naloga (članak 4. stavak 1. točka (c)), te je obvezno savjetovanje među nadležnim tijelima (članak 4. stavak 3.). Nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir elemente kao što su, na primjer, trajanje boravka ili druge veze s državom izvršiteljicom naloga. U slučajevima u kojima bi se osuđena osoba mogla transferirati u državu članicu i u treću zemlju na temelju nacionalnog prava ili međunarodnih instrumenata, nadležna tijela države izdateljice naloga i države izvršiteljice naloga trebala bi, nakon provedenog savjetovanja, razmotriti bi li se izvršenjem u državi izvršiteljici naloga omogućila bolja socijalna rehabilitacija nego izvršenjem u trećoj zemlji (uvodna izjava 8.).

⁽³²⁾ Vidjeti i postupak koji je u tijeku povodom zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu C-495/18, YX, koji je 30. srpnja 2018. uputio Najvyšší súd republiky (Vrhovni sud Slovačke Republike).

⁽³³⁾ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, SL L 190, 18.7.2002., str. 1.

⁽³⁴⁾ Presuda Suda (veliko vijeće) od 17. srpnja 2008., *Kozłowski*, C-66/08, ECLI:EU:C:2008:437, točka 48.

⁽³⁵⁾ Predmet *Kozłowski* odnosio se na prethodno pitanje o postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (EUN) u kojem je Sud morao odlučiti o tumačenju veze između osobe koja nije državljanin države članice izvršiteljice naloga i te države članice (vidjeti točku 53. presude). Ta je presuda kasnije potvrđena u predmetu *Wolzenburg* (presuda Suda (veliko vijeće) od 6. listopada 2009.; C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616, točka 70.).

Prethodna suglasnost osuđene osobe zahtijeva se uvijek, osim u posebnoj situaciji iz članka 6. stavka 2. točke (c).

2.4. Informirana suglasnost osuđene osobe

Jedna od novina koje su Okvirnom odlukom uvedene u područje transfera osuđenih osoba – u usporedbi s prethodnim režimima međunarodnih transfera – jest ta da se njome povećava broj situacija u kojima se ne zahtijeva suglasnost osuđene osobe.

Suglasnost osuđene osobe ne zahtijeva se (članak 6. stavak 2.):

- ako je osoba državljanin države izvršiteljice naloga, a u toj državi i živi, ili
- ako će osoba, nakon što bude oslobođena izvršenja kazne, biti deportirana u državu izvršiteljicu naloga na temelju naloga za protjerivanje ili deportaciju koji su sastavni dio presude ili sudske ili upravne odluke ili na temelju bilo koje druge mjere koja je posljedica presude, ili
- ako je osoba pobjegla u državu izvršiteljicu naloga ili se na drugi način u nju vratila u vezi s kaznenim postupkom koji je u tijeku protiv te osobe u državi izdateljici naloga ili nakon što joj je u toj državi izrečena presuda.

U svim se ostalim slučajevima zahtijeva informirana suglasnost osuđene osobe.

Članak 6. stavak 4. sadržava obvezu države izdateljice naloga da upotrebom standardnog obrasca za obavješćivanje utvrđenog u Prilogu II. obavijesti osuđene osobe, na jeziku koji on ili ona razumije, da je odlučila prosljeđiti presudu zajedno s potvrdom (vidjeti također odjeljke 3.2. i 3.3.). Ako se osuđena osoba nalazi u državi izvršiteljici naloga u vrijeme donošenja te odluke, taj se obrazac šalje državi izvršiteljici naloga, koja je dužna o tome obavijestiti osuđenu osobu.

Budući da je važnost socijalne rehabilitacije vodeće načelo Okvirne odluke, mora se osigurati da predmetna osoba na prikladan način iznese svoje mišljenje o odlukama o transferu. Stoga se preporučuje da država izdateljica naloga osuđenoj osobi pruži osnovne informacije kako bi se toj osobi omogućilo davanje informirane suglasnosti ili informiranog mišljenja. Takve informacije mogu uključivati logističke pojedinosti transfera i informacije o zatvorskim režimima prijevremenog i uvjetnog otpusta u državi izvršiteljici naloga.

U slučajevima u kojima osuđena osoba nije dala suglasnost za transfer nije moguće provesti transfer ako se zahtijeva suglasnost te osobe (članak 4. stavak 1. i članak 6. stavak 1.). U situaciji u kojoj se ne zahtijeva suglasnost negativno mišljenje osuđene osobe mora se uzeti u obzir, no ono ne čini osnovu za odbijanje na temelju socijalne rehabilitacije (uvodna izjava 10.).

2.5. Suglasnost države izvršiteljice naloga

Suglasnost države izvršiteljice naloga zahtijeva se u svim situacijama osim u onima obuhvaćenima člankom 4. stavkom 1. točkama (a) i (b) (npr. ako je osoba državljanin države izvršiteljice naloga, ali u njoj ne živi niti će u nju biti deportirana, ili ako osoba boravi u državi izvršiteljici naloga, ali nije državljanin te države) (članak 4. stavak 1. točka (c)). U tom slučaju obvezno je savjetovanje između nadležnih tijela države izdateljice naloga i države izvršiteljice naloga, a država izvršiteljica naloga može odbiti suradnju uskraćivanjem suglasnosti za prosljeđivanje presude (uvodna izjava 8.).

Međutim, člankom 4. stavkom 7. svakoj državi članici omogućuje se davanje izjave o tome da njezina prethodna suglasnost nije potrebna za prosljeđivanje presude i potvrde:

- (a) ako osuđena osoba živi i zakonito neprekidno boravi najmanje pet godina u državi izvršiteljici naloga te će u toj državi zadržati pravo na stalni boravak ⁽³⁶⁾, i/ili
- (b) ako je osuđena osoba državljanin države izvršiteljice naloga, osim u slučajevima iz članka 4. stavka 1. točaka (a) i (b).

Takva je izjava valjana u odnosima te države članice s drugim državama članicama koje su dale istu obavijest u trenutku donošenja Okvirne odluke ili bilo kada nakon toga (članak 4. stavak 7.). Izjave na temelju članka 4. stavka 7. mogu se pregledati na internetskim stranicama EJN-a ⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Pojam „pravo na stalni boravak” objašnjava se u članku 4. stavku 7. drugom podstavku. U tom kontekstu, kako se na to podsjeća i u uvodnoj izjavi 16., Okvirnu odluku trebalo bi primjenjivati u skladu s mjerodavnim zakonodavstvom Unije, uključujući osobito Direktivu Vijeća 2004/38/EZ od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica i Direktivu Vijeća 2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem.

⁽³⁷⁾ <http://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>

U provedbi ove Okvirne odluke države članice donose mjere, posebno uzimajući u obzir lakšu socijalnu rehabilitaciju osuđene osobe, na temelju kojih njihova nadležna tijela moraju donijeti odluke o suglasnosti za prosljeđivanje presude i potvrde u slučajevima na temelju članka 4. stavka 1. točke (c) (članak 4. stavak 6.).

2.6. *Mišljenje osuđene osobe*

Čak i ako se ne zahtijeva suglasnost osuđene osobe, zahtijeva se da se osuđenoj osobi, ako je ona još uvijek u državi izdavateljici naloga, pruži mogućnost da (usmeno ili u pisanom obliku) iznese svoje mišljenje o transferu, priznavanju i izvršenju kazne (članak 6. stavak 3.).

Iako mišljenje osuđene osobe ne može činiti osnovu za odbijanje socijalne rehabilitacije (uvodna izjava 10.), to se mišljenje treba uzeti u obzir pri procjenjivanju olakšavanja socijalne rehabilitacije i primjerenosti traženog transfera. Osim toga, ako je osuđena osoba iskoristila mogućnost iznošenja mišljenja, pisani zapis tog mišljenja prosljeđuje se državi izvršiteljici naloga kako bi ga ona mogla uključiti u svoje obrazloženo mišljenje o svrsi rehabilitacije (članak 6. stavak 3.).

2.7. *Procjena socijalne rehabilitacije*

2.7.1. Država izdavateljica naloga mora biti uvjerena

U skladu s uvodnom izjavom 15. Okvirne odluke, Okvirna odluka trebala bi se primjenjivati u skladu s pravom građana Unije da se slobodno kreću i borave na državnom području država članica na temelju članka 18. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, koji je sada ugrađen u članak 21. UFEU-a.

Kako je prethodno navedeno, socijalna rehabilitacija ključan je aspekt Okvirne odluke ⁽³⁸⁾. Nadležno tijelo države izdavateljice naloga mora biti „uvjereno da će se izvršenjem kazne u državi izvršiteljici naloga olakšati socijalna rehabilitacija osuđene osobe (usp. uvodnu izjavu 9. i članak 4. stavak 2.).

Procjena olakšane socijalne rehabilitacije ne mora biti ograničena na puko utvrđivanje zemljopisne veze, nego se treba temeljiti na temeljitoj evaluaciji pojedinačnih slučajeva. U tu je svrhu u instrumentu predviđen postupak savjetovanja između države izdavateljice naloga i države izvršiteljice naloga.

2.7.2. Savjetovanje s državom izvršiteljicom naloga prema potrebi

Kad se država izdavateljica naloga neobavezno ili obvezno savjetuje s državom izvršiteljicom naloga radi utvrđivanja toga hoće li se socijalna rehabilitacija poboljšati, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može nadležnom tijelu države izdavateljice naloga podnijeti obrazloženo mišljenje o tome da se izvršenjem kazne ne bi olakšala socijalna rehabilitacija osuđene osobe. Štoviše, država izvršiteljica naloga zadržava tu mogućnost čak i u situaciji u kojoj se ne provodi nikakvo savjetovanje među nadležnim tijelima. U tom se slučaju takvo mišljenje može bez odgode podnijeti nakon slanja presude i potvrde. Nadležno tijelo države izdavateljice naloga dužno je razmotriti takvo mišljenje i odlučiti hoće li povući potvrdu (članak 4. stavak 4.). Europska pravosudna mreža može pomagati u savjetovanjima među nadležnim tijelima ⁽³⁹⁾.

⁽³⁸⁾ To načelo odražava se u relevantnim instrumentima međunarodnog prava: u članku 10. stavku 3. Međunarodnog pakta UN-a o građanskim i političkim pravima propisuje se da je glavni cilj kaznenog sustava promjena ponašanja osuđenih osoba i njihova socijalna rehabilitacija. U Standardnim minimalnim pravilima za postupanje sa zatvorenici, koje je 1955. donio prvi Kongres UN-a o sprečavanju kaznenih djela i postupanju s počiniteljima kaznenih djela (koja su dostupna na <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/TreatmentOfPrisoners.aspx>) u nekoliko se pravila (58., 61., 64., 65., 67., 80.) upućuje na socijalnu rehabilitaciju zatvorenika; u Standardnim minimalnim pravilima Ujedinjenih naroda za postupanje sa zatvorenici – Pravila Nelson Mandela, koja su donesena u Rezoluciji Opće skupštine UN-a 70/175 iz 2015. na to se upućuje u pravilima 59., 88., 90. i 93. stavku 1. točki (b), dostupnima na: https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/GA-RESOLUTION/E_ebook.pdf). U Europskim zatvorskim pravilima Vijeća Europe (koja su dostupna na: <https://www.coe.int/en/web/human-rights-rule-of-law/european-prison-rules>) 17.1., 105.1., 106.1. i 107.1. konkretno se propisuje da se zatvorenike upućuje u zatvore što je bliže moguće njihovim domovima ili mjestima socijalne rehabilitacije te da se režimima rada, obrazovanja i otpusta mora olakšati reintegracija zatvorenika u društvo.

⁽³⁹⁾ Informacije o EJNI mogu se pronaći na internetskim stranicama EJNI-a. <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/>

Važno je imati na umu da negativno mišljenje samo po sebi ne čini osnovu za odbijanje na temelju socijalne rehabilitacije (uvodna izjava 10.).

Kad je država izdateljica naloga suočena s mišljenjem osuđene osobe ili države izvršiteljice naloga prema kojemu se izvršenjem kazne ne bi postiglo olakšavanje socijalne rehabilitacije osuđene osobe, nadležno tijelo države izdateljice naloga mora razmotriti to mišljenje i, ako želi nastaviti s postupkom, uvjeriti se da će se time, bez obzira na argumente iz predmetnog mišljenja, rehabilitacija ipak olakšati ili poboljšati (uvodna izjava 10.).

2.7.3. Definicija socijalne rehabilitacije

Iako se u Okvirnoj odluci ne navodi nikakva izričita definicija socijalne rehabilitacije, u njoj se, međutim, nalazi netaksativan popis elemenata za procjenu toga hoće li se socijalna rehabilitacija osuđene osobe poboljšati kao rezultat transfera kazne. Nadležno tijelo države izdateljice naloga trebalo bi uzeti u obzir elemente kao što su, primjerice, „povezanost te osobe s državom koja izvršava nalog, činjenicu smatra li osuđena osoba državu koja izvršava nalog mjestom na kojem ima obiteljske, jezične, kulturne, društvene ili gospodarske i druge veze” (uvodna izjava 9.).

Iz prethodno navedenoga slijedi da bi u kontekstu Okvirne odluke socijalnu rehabilitaciju trebalo shvaćati u smislu da je primjerenije da se mjere rehabilitacije provode u državi čiji jezik osuđena osoba razumije i s kojom je blisko povezana. Mogućnost socijalnog kontakta s rođacima i prijateljima pomaže u pripremanju osuđene osobe na povratak u zajednicu. Tom se cilju ne pridonosi ako se tu osobu drži u stranoj državi kad je vjerojatno da joj neće biti dopušteno da nakon odsluženja kazne ostane u toj državi.

2.7.4. Modaliteti izvršenja kazne

Izgledi za socijalnu rehabilitaciju mogu ovisiti i o modalitetima izvršenja kazne u državi izvršiteljici naloga.

Kada država izvršiteljica naloga – tijekom savjetovanja ili kada je iskoristila mogućnost podnošenja obrazloženog mišljenja nakon slanja presude i potvrde – predvidi potrebu za promjenom kazne, ona tu informaciju može uključiti u svoje obrazloženje u pogledu izgleda za olakšavanje socijalne rehabilitacije.

Slično se opažanje može iznijeti i u pogledu potencijalnih odredbi o prijevremenom ili uvjetnom otpustu koji može biti primjenjiv u državi članici izvršiteljici naloga (usp. članak 17.). Država izdateljica naloga ima mogućnost zatražiti informacije o tim modalitetima izvršenja, nakon čega država izvršiteljica naloga ima obvezu obavijestiti je o njima (vidjeti članak 17. stavak 3.).

Tako bi se državi izvršiteljici naloga omogućilo da potkrijepi svoju evaluaciju traženog transfera te da državi izdateljici naloga dostavi dodatne relevantne informacije kako bi se ona uvjerila da će se socijalna rehabilitacija poboljšati.

2.8. Popis 32 kaznena djela koja dovode do predaje bez provjere dvojne kažnjivosti

Prije transferiranja kazne nadležno tijelo izdavanja trebalo bi odrediti pripadaju li kazneno djelo ili više njih jednoj od 32 kategorije na koje se ne primjenjuje provjera dvojne kažnjivosti. Popis kaznenih djela nalazi se u članku 7. stavku 1. te u potvrdi u kojoj treba označiti kaznena djela obuhvaćena popisom. Da bi se primjenjivao članak 7., kaznena djela na popisu trebala bi u državi izdateljici naloga biti kažnjiva maksimalnom kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode od najmanje tri godine.

Presudnu ulogu ima pravo države članice izdateljice naloga. To je potvrđeno u presudi u predmetu C-303/05 *Advocaten voor de Wereld*, koji se odnosi na Okvirnu odluku 2002/584 ⁽⁴⁰⁾.

Tijelo izvršenja može provjeriti dvojni kažnjivost samo za kaznena djela koja nisu navedena na popisu 32 kaznena djela.

Međutim, nekoliko država članica iskoristilo je mogućnost provjeravanja dvojne kažnjivosti u svim slučajevima (članak 7. stavak 4., vidjeti bilješku 14). Izjave koje su dane u tom pogledu mogu se bilo kada povući.

⁽⁴⁰⁾ Presuda Suda od 3. svibnja 2007., *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261, točke od 48. do 61.

2.9. *Ranjive skupine: maloljetnici i počinitelji s duševnim poremećajima i transfer mjera psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja*

Maloljetni počinitelji i počinitelji koji pate od problema s duševnim zdravljem posebna su kategorija osuđenih osoba koje su često ranjive u pogledu postupanja, skrbi i smještaja. Posebnu bi pozornost trebalo obratiti na primjenu Okvirne odluke na te posebne skupine počinitelja.

Okvirna odluka sadržava dvije odredbe primjenjive na situacije u koje su uključeni maloljetnici i osobe s duševnim poremećajima i/ili ovisnostima (obje u članku 9.). U osnovi, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može odbiti priznavanje presude i izvršenje kazne:

- i. ako je kazna izrečena osobi koja, na temelju prava države izvršiteljice naloga, zbog svoje dobi ne bi mogla biti kazneno odgovorna za djela za koja joj je kazna izrečena (članak 9. stavak 1. točka (g)); ili
- ii. ako izrečena kazna uključuje mjeru psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koju, ne dovodeći u pitanje mogućnost promjene kazne kako je predviđeno u članku 8. stavku 3. ⁽⁴¹⁾, država izvršiteljica naloga ne može izvršiti u skladu sa svojim pravnim ili zdravstvenim sustavom (članak 9. stavak 1. točka (k)).

U slučajevima iz članka 9. stavka 1. točke (k), država izvršiteljica naloga trebala bi razmotriti mogućnost promjene kazne u skladu s ovom Okvirnom odlukom prije nego što odbije priznavanje i izvršenje kazne koja uključuje mjeru koja nije kazna zatvora (vidjeti uvodnu izjavu 19.).

Osim toga, u ovoj vrsti situacijâ, prije donošenja odluke o nepriznavanju presude i neizvršenju kazne, država izvršiteljica naloga obvezna je savjetovati se na odgovarajući način s državom izdateljicom naloga te, prema potrebi, od nje bez odgode zatražiti dostavljanje svih potrebnih dodatnih informacija (članak 9. stavak 3.).

Osnova za odbijanje iz članka 9. stavka 1. točke (k) može se primijeniti i ako osoba nije proglašena krivom za kazneno djelo iako je nadležno tijelo kao posljedicu kaznenog djela primijenilo mjeru koja uključuje oduzimanje slobode, a koja nije kazna zatvora (vidjeti uvodnu izjavu 20.).

Ako država izdateljica naloga smatra da je to potrebno zbog dobi osuđene osobe ili njezina tjelesnog ili duševnog stanja, mogućnost te osobe da iznese svoje mišljenje o transferu usmeno ili u pisanom obliku daje se njezinu pravnom zastupniku (članak 6. stavak 3.).

2.10. *Aspekti temeljnih prava o kojima država izdateljica naloga treba voditi računa*

U Okvirnoj odluci poštuju se temeljna prava i načela priznata u članku 6. UEU-a i koja se odražavaju u Povelji Europske unije o temeljnim pravima (dalje u tekstu „Povelja EU-a o temeljnim pravima”) (uvodna izjava 13.).

U skladu s njezinim člankom 3. stavkom 4. Okvirnom odlukom ne mijenja se obveza poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela.

Stoga država izdateljica naloga mora osigurati da se transferom, priznavanjem i izvršenjem kazne neće ugroziti osnovna temeljna prava osuđene osobe, osobito u situacijama u kojima se traži transfer kazne bez suglasnosti osuđene osobe.

Zatvorski uvjeti stvaraju znatne probleme u nekoliko država članica EU-a, pri čemu je prenapučenost zatvora jedan od najvažnijih problema. Njegljudski ili ponižavajući zatvorski uvjeti mogli bi ozbiljno ugroziti primjenu instrumenata EU-a o uzajamnom priznavanju jer bi to moglo dovesti do kršenja odredbi Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje u tekstu „EKLP”) i Povelje EU-a o temeljnim pravima.

Međutim, o tom je pitanju Sud zasad odlučivao samo u kontekstu Okvirne odluke 2002/584 ⁽⁴²⁾. U skladu s Okvirnom odlukom 2002/584 državu izvršiteljicu naloga obvezuje načelo uzajamnog priznavanja i stoga u načelu mora izvršiti EUN i predati predmetnu osobu državi izdateljici naloga, osim ako se primjenjuju osnove

⁽⁴¹⁾ U članku 8. stavku 3. navodi se da, ako kazna zbog svoje vrste nije u skladu s pravom države izvršiteljice naloga, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može donijeti odluku o promjeni kazne u skladu s kaznom ili mjerom predviđenom na temelju nacionalnog prava za slična kaznena djela. Takva kazna ili mjera u najvećoj mogućoj mjeri odgovara kazni izrečenoj u državi članici izdateljici naloga te se stoga kazna ne smije pretvoriti u novčanu kaznu.

⁽⁴²⁾ Presuda Suda (veliko vijeće) od 5. travnja 2016., *Aranyosi i Căldăraru*; C-404/15 i C-659/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:198; presuda Suda od 25. srpnja 2018., *ML*, C-220/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:589; vidjeti i predmet *Dorobantu* (C-128/18, postupak u tijeku).

za odbijanje. Za razliku od toga, situacije obuhvaćene Okvirnom odlukom odnose se na transfer osuđenih osoba iz države izdavateljice naloga u državu izvršiteljicu naloga. S obzirom na to država izdavateljica naloga nema nikakvu obvezu izvršiti transfer kazne ako se pojave sumnje o uvjetima oduzimanja slobode, čak i ako je druga država članica izričito zatražila transfer. Članak 4. Povelje EU-a o temeljnim pravima, kojim se zabranjuje mučenje i nečovječno ili ponižavajuće postupanje, jednako se primjenjuje na transfer zatvorenika, posebno u situaciji u kojoj država želi izvršiti transfer osobe bez njezine suglasnosti.

3. Postupak za prosljeđivanje

3.1. Subjekti koji imaju pravo pokrenuti postupak

Okvirnom odlukom omogućuje se državi izdavateljici naloga, državi izvršiteljici naloga te osuđenim osobama pokretanje mehanizama koji bi mogli dovesti do transfera. Međutim, postoje važne razlike ovisno o tome koji subjekt pokreće postupak.

Država izvršiteljica naloga može na vlastitu inicijativu od države izdavateljice naloga zatražiti prosljeđivanje presude. Slično tomu, osuđena osoba isto može zatražiti da nadležno tijelo države izdavateljice naloga ili države izvršiteljice naloga pokrene postupak prosljeđivanja presude (članak 4. stavak 5.).

Međutim, u oba slučaja država izdavateljica naloga nije dužna izvršiti zatraženo prosljeđivanje presude. To logički proizlazi iz činjenice da je država izdavateljica naloga i dalje jedini subjekt koji je nakon počinjenja kaznenog djela donio presudu, za što je imao suverenu nadležnost. Stoga država izdavateljica naloga zadržava marginu prosudbe u ocjenjivanju zahtjeva države izvršiteljice naloga i/ili osuđene osobe.

Primjerice, država izdavateljica naloga možda ne želi izvršiti transfer osuđene osobe ako je u državi izvršiteljici naloga predviđena kraća kazna zatvora, uzimajući u obzir odredbe o prijevremenom i uvjetnom otpustu u toj državi. Pri odlučivanju o tome gdje bi bilo najbolje da počinitelj odsluži svoju kaznu u obzir se mogu uzeti i interesi žrtve. Država članica može biti nesklona i tomu da se transfer osobe izvrši ako bi on, umjesto da bude u interesu njezine socijalne rehabilitacije, podrazumijevao reintegraciju te osobe u kriminalno okruženje u njezinoj matičnoj državi.

Potpuna ovlast za odlučivanje države izdavateljice naloga vidljiva je i u članku 13. Okvirne odluke, u kojem se navodi da, tako dugo dok ne započne izvršenje kazne u državi izvršiteljici naloga, država izdavateljica naloga može povući potvrdu, pri čemu navodi razloge za povlačenje. Vidjeti u tom kontekstu i članak 17. stavak 3.

Važno je stoga napomenuti da država izdavateljica naloga sa svoje strane nema obavezu prosljeđivanja presude i potvrde, čak ni ako bi to bilo u interesu osuđene osobe. Stoga ne postoji nikakvo „pravo” osuđene osobe na transfer. ⁽⁴³⁾

Postoji sve veća svijest među državama članicama o tome da bi mišljenje žrtava trebalo uzeti u obzir u kontekstu izvršenja kazni osuđenih počinitelja, među ostalim i u međunarodnim transferima zatvorenika. Žrtve mogu postojati i u državi izvršiteljici naloga, kao i u državi izdavateljici naloga. Mnoge su države članice uvele postupak u okviru kojeg žrtve dobivaju mogućnost da se s njima savjetuje o transferima i da se njihovo mišljenje uzme u obzir. Međutim, time se ne uspostavlja pravo žrtava na protivljenje transferu.

3.2. Postupak za dobivanje mišljenja osuđene osobe

Osuđenoj osobi, ako je ona još uvijek u državi izdavateljici naloga, daje se mogućnost da (usmeno ili u pisanom obliku) iznese svoje mišljenje o transferu, priznavanju i izvršenju kazne (članak 6. stavak 3.). Ako država izdavateljica naloga smatra da je to potrebno zbog dobi osuđene osobe ili njezina tjelesnog ili duševnog stanja, ta se mogućnost daje njezinu pravnom zastupniku.

Mišljenje osuđene osobe uvijek bi se trebalo tražiti, čak i ako se ne zahtijeva njezina suglasnost.

Iako mišljenje osuđene osobe ne može činiti osnovu za odbijanje socijalne rehabilitacije (uvodna izjava 10.), to se mišljenje treba uzeti u obzir pri procjenjivanju olakšavanja socijalne rehabilitacije i primjerenosti traženog transfera (članak 6. stavak 3.).

⁽⁴³⁾ Međutim, postoji iznimka ako je predmetna država članica u postupku o izvršenju europskog uhiđenog naloga već pristala na odsluženje kazne u državi članici državljanstva ili boravišta osuđene osobe u kontekstu članka 5. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584. Vidjeti odjeljak 11.1.

Informacije o mišljenju osuđene osobe moraju se navesti u rubrici (k) potvrde:

(k) Mišljenje osuđene osobe:

1. ☐ Osuđena osoba ne može se saslušati jer se već nalazi u državi izvršiteljici naloga.
2. ☐ Osuđena osoba nalazi se u državi izdateljici naloga i:
 - a. ☐ zatražila je prosljeđivanje presude i potvrde
 - ☐ suglasna je s prosljeđivanjem presude i potvrde
 - ☐ nije izrazila suglasnost za prosljeđivanje presude i potvrde (napisati razloge koje je osuđena osoba navela):

 - b. ☐ priloženo je mišljenje osuđene osobe
 - ☐ mišljenje osuđene osobe proslijeđeno je državi izvršiteljici naloga (navedite datum: dd-mm-gggg):

3.3. Obavijest osuđenoj osobi (članak 6. stavak 4. i obrazac iz priloga II.)

Nadležno tijelo države izdateljice naloga obavješćuje osuđenu osobu upotrebom standardnog obrasca za obavješćivanje utvrđenog u Prilogu II., na jeziku koji ta osoba razumije, da je odlučilo prosljeđiti presudu zajedno s potvrdom. Ako se osuđena osoba nalazi u državi izvršiteljici naloga u vrijeme donošenja te odluke, taj se obrazac šalje državi izvršiteljici naloga te ona o tome obavješćuje osuđenu osobu (članak 6. stavak 4.).

U prilogu II. Okvirne odluke nalazi se standardni obrazac za obavijest osuđenoj osobi:

PRILOG II.

OBAVIJEST OSUĐENOJ OSOBI

Obavješćujemo Vas o odluci..... (nadležno tijelo države članice izdateljice naloga) da se presuda..... (nadležno tijelo države članice izdateljice naloga) od..... (datum presude) (broj, ako je dostupan) prosljedi (država članica izvršiteljica naloga) u svrhu njezina priznavanja i izvršenja kazne koja je njome izrečena sukladno nacionalnom pravu kojim se provodi Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj Uniji.

Izvršenje kazne bit će uređeno pravom (država članica izvršiteljica naloga). Tijela te države bit će nadležna za odlučivanje o postupcima za izvršenje te određivanje svih mjera koje se na njih odnose uključujući i osnove za prijevremeni ili uvjetni otpust.

Nadležno tijelo (država članica izvršiteljica naloga) mora od ukupnog trajanja oduzimanja slobode koje je preostalo za odsluženje oduzeti ukupno razdoblje oduzimanja slobode koje je već odsluženo u vezi s kaznom za koju je izrečena presuda. Promjenu kazne može izvršiti nadležno tijelo (država članica izvršiteljica naloga) samo ako nije sukladna pravu te države u vezi s njezinim trajanjem i vrstom. Promijenjena kazna s obzirom na vrstu i trajanje ne smije biti stroža od kazne izrečene u (država članica izdateljica naloga).

3.4. Dokumenti koje treba poslati

3.4.1. Potvrda

Okvirnom odlukom predviđen je postupak koji se razlikuje od onog iz prethodnih multilateralnih instrumenata. Država izdateljica naloga, umjesto podnošenja formalnog zahtjeva, prosljeđuje presudu državi članici u koju želi izvršiti transfer osuđene osobe. Kako bi se taj postupak ubrzao, presudi se prilaže standardna potvrda koja

sadržava informacije potrebne za transfer (članci 4. i 5., vidjeti Prilog I. Okvirnoj odluci). Potvrda se mora ispuniti na ispravan način i mora odgovarati presudi. Nadležno tijelo države izdavateljice naloga mora potpisati potvrdu i potvrditi točnost njezina sadržaja (članak 5. stavak 2.). Na internetskim stranicama Europske pravosudne mreže dostupan je internetski alat za izradu potvrda – alat Zbirka EJNI-a ⁽⁴⁴⁾.

Potvrda se prevodi na službeni jezik – ili na jedan od službenih jezika ako ih je više primjenjivo – države izvršiteljice naloga (članak 23. stavak 1.). Međutim, svaka država članica može Glavnom tajništvu Vijeća dostaviti izjavu o tome da će prihvatiti prijevod na jedan od službenih jezika EU-a ili više njih. Ako dijelovi potvrde nisu ispunjeni ili ako nedostaju određene pojedinosti, to dovodi do situacije u kojoj država izvršiteljica naloga ne posjeduje dostatne informacije za donošenje odluke o transferu i mora zatražiti dodatne informacije od države izdavateljice naloga, zbog čega nastaje kašnjenje u postupku.

Standardne potvrde na svim službenim jezicima EU-a te izjave o jezicima koje države članice prihvaćaju dostupne su na internetskim stranicama Europske pravosudne mreže ⁽⁴⁵⁾.

3.4.2. Presuda

Nadležno tijelo države izdavateljice naloga mora zajedno s potvrdom proslijediti i presudu ili njezinu ovjerenu presliku.

U pravilu se ne zahtijeva prijevod presude (članak 23. stavak 2.). Međutim, država izvršiteljica naloga može zatražiti da se presudi priloži prijevod presude ili njezinih glavnih dijelova. Kako bi to mogle tražiti, države članice prvo Glavnom tajništvu Vijeća moraju dostaviti izjavu o tome da žele imati mogućnost to zatražiti (članak 23. stavak 3.). Drugo, takav zahtjev može se uputiti samo ako država izvršiteljica naloga smatra da je sadržaj potvrde nedostatan za donošenje odluke o izvršenju kazne te, prema potrebi, nakon savjetovanja između nadležnih tijela države izvršiteljice i države izdavateljice naloga radi određivanja glavnih dijelova presude koje je potrebno prevesti.

Informacije o presudi moraju se navesti u rubrikama (h) i (i) potvrde:

(h) Presuda kojom se izriče kazna:

1. Presuda obuhvaća ukupno kaznenih djela.

Sažetak činjenica i opis okolnosti pod kojima su kaznena djela počinjena, uključujući vrijeme i mjesto i način umiješanosti osuđene osobe:

.....

Vrsta i pravna klasifikacija kaznenih djela te važeće zakonske odredbe na temelju kojih je presuda izrečena:

.....

2. Ako kaznena djela iz rubrike (h) 1. predstavljaju neka od sljedećih kaznenih djela za koja se u državi izdavateljici naloga, kako je utvrđeno pravom te države, izriče maksimalna kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode od najmanje tri godine, označite relevantne rubrike:

- ☐ sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji;
- ☐ terorizam;
- ☐ trgovina ljudima;

⁽⁴⁴⁾ Upotreba tog alata jednostavna je kao i popunjavanje potvrde u formatu Word, ali on nudi i nekoliko korisnih značajki prilagođenih korisnicima, kao što su: mogućnost izravnog unošenja nadležnih tijela izvršenja iz alata Pravosuđni atlas EJNI-a, pronalazak obrasca na jeziku ili jezicima koje prihvaća država članica izvršenja spremanje i slanje e-poštom. <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/WorkerPage.aspx?x1=CC>.

⁽⁴⁵⁾ <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>

- ☐ spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija;
- ☐ nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima;
- ☐ nezakonita trgovina oružjem, streljivima i eksplozivima;
- ☐ korupcija;
- ☐ prijevara, uključujući prijevaru na štetu financijskih interesa Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- ☐ prikrivanje (pranje) imovinske koristi stečene kaznenim djelom;
- ☐ krivotvorenje novca, uključujući euro;
- ☐ kaznena djela povezana s uporabom računala;
- ☐ kaznena djela protiv okoliša, uključujući ilegalnu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama;
- ☐ omogućavanje nezakonitog prelaska državne granice i boravka u državi;
- ☐ ubojstvo, teška tjelesna ozljeda;
- ☐ nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivima;
- ☐ otmica, nezakonito oduzimanje slobode i držanje talaca;
- ☐ rasizam i ksenofobija;
- ☐ organizirana ili oružana pljačka;
- ☐ nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela;
- ☐ prijevara;
- ☐ ucjena (reketarenje) i iznuda;
- ☐ krivotvorenje i prodaja krivotvorenih proizvoda;
- ☐ krivotvorenje i prodaja krivotvorenih službenih isprava;
- ☐ krivotvorenje sredstava plaćanja;
- ☐ nezakonita trgovina hormonalnim tvarima i drugim tvarima za pospješivanje rasta;
- ☐ nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima;
- ☐ trgovina ukradenim vozilima;
- ☐ silovanje;
- ☐ palež;
- ☐ kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda;
- ☐ otmica letjelice ili plovila;
- ☐ sabotaža.

3. Ako kaznena djela utvrđena u točki 1. nisu obuhvaćena točkom 2. ili ako su presuda i potvrda proslijeđene državi članici koja je izjavila da će provjeravati dvojnu kažnjivost (članak 7. stavak 4. Okvirne odluke), detaljno opišite kaznena djela na koja se to odnosi:

.....
.....
.....

(i) Status presude kojom se izriče kazna:

1. Navedite je li se osoba osobno pojavila na suđenju na kojem je donesena odluka:

1. ☐ Da, osoba se osobno pojavila na suđenju na kojem je donesena odluka.
2. ☐ Ne, osoba se nije osobno pojavila na suđenju na kojem je donesena odluka.

3. Ako ste označili polje pod brojem 2, molimo potvrdite postojanje jedne od sljedećih mogućnosti:

- ☐ 3.1.a osoba je bila osobno pozvana (dan/mjesec/godina) i time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja na kojem je donesena odluka te je bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezina nepojavljivanja na suđenju;

ILI

- ☐ 3.1.b osoba nije bila osobno pozvana, nego je na neki drugi način stvarno primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja na kojem je donesena odluka, tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem i obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezina nepojavljivanja na suđenju;

ILI

- ☐ 3.2. osoba je bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja;

ILI

- ☐ 3.3. odluka je dostavljena osobi (dan/mjesec/godina) te je ona izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke, i

- ☐ osoba je izričito izjavila da ne osporava tu odluku,

ILI

- ☐ osoba nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku.

4. Ako ste označili rubriku pod gornjim točkama 3.1.b, 3.2. ili 3.3., navedite informacije o tome kako je ispunjen dotični uvjet:

.....

2. Pojednosti o trajanju kazne:

2.1 Ukupno trajanje kazne (u danima):

2.2 Ukupno trajanje oduzimanja slobode koje je već odsluženo u vezi s kaznom za koju je presuda izrečena (u danima): od [.....] (navedite datum kada/na temelju kojeg je izvršen izračun: dd-mm-gggg):

2.3 Broj dana koji se trebaju oduzeti od ukupnog trajanja oduzimanja slobode, osim zbog razloga navedenih pod točkom 2.2. (npr. amnestije, pomilovanja ili sl. s obzirom na kaznu): od (navedite datum kada/na temelju kojeg je izračun izvršen: dd-mm-gggg):

2.4 Datum isteka kazne u državi izdavateljici naloga:

- ☐ Nije primjenjivo jer je osoba trenutačno na slobodi

- ☐ Osoba je trenutačno u pritvoru i kazna bi, na temelju prava države izdavateljice naloga, u potpunosti bila odslužena do (navedite datum: dd-mm-gggg):

3. Vrsta kazne:

- ☐ kazna zatvora

- ☐ mjera koja uključuje oduzimanje slobode (detaljnije opišite):

.....

3.5. *Korisne dopunske informacije države izdavateljice naloga*

Iako se to ne zahtijeva Okvirnom odlukom, praksa pokazuje da se određeni dokumenti koji se odnose na zatvorenika smatraju korisnom dopunom koja se može priložiti zahtjevu za transfer ili se može podijeliti s državom izvršiteljicom naloga u trenutku stvarnog izvršenja transfera kako bi se olakšalo premještanje zatvorenika. Ti su dokumenti: kriminalni dosje zatvorenika, zatvorski dosje zatvorenika, izvješća sa sigurnosnim informacijama o zatvoreniku (vidjeti EuroPrisov Priručnik o transferu osuđenih osoba) ⁽⁴⁶⁾.

3.6. *Prosljeđivanje [slanje]*

Nadležno tijelo države izdavateljice naloga mora nadležnom tijelu države izvršiteljice naloga izravno prosljediti presudu ili njezinu ovjerenu presliku, zajedno s potvrdom. Zahtijeva se da se to napravi u pisanom obliku kako bi nadležno tijelo države izvršiteljice naloga moglo provjeriti vjerodostojnost zahtjeva. Ako država izvršiteljica naloga to zatraži, šalju joj se izvornik presude ili njezina ovjerena preslika te izvornik potvrde. Sve službene obavijesti izmjenjuju se izravno između navedenih nadležnih tijela (članak 5. stavak 1.).

Presuda ili njezina ovjerena preslika te potvrda mogu se poslati nadležnom tijelu u državi izvršiteljici naloga na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis, primjerice elektroničkom poštom i faksom, pod uvjetima koji državi izvršiteljici naloga omogućuju provjeru vjerodostojnosti (uvodna izjava 18.).

Država izdavateljica naloga prosljeđuje presudu zajedno s potvrdom samo jednoj državi izvršiteljici naloga odjednom (članak 5. stavak 3.).

Ako nadležno tijelo države izvršiteljice naloga nije poznato nadležnom tijelu države izdavateljice naloga, potonje tijelo provodi sve potrebne upite, rabeći i kontaktne točke Europske pravosudne mreže, kako bi dobilo te informacije od države izvršiteljice naloga (članak 5. stavak 4.) ⁽⁴⁷⁾.

Kada tijelo države izvršiteljice naloga primi presudu zajedno s potvrdom za čije priznanje i potrebne mjere njezina izvršenja nije nadležno, ono po službenoj dužnosti prosljeđuje tu presudu zajedno s potvrdom nadležnom tijelu države izvršiteljice naloga te o tome obavješćuje nadležno tijelo države izdavateljice naloga (članak 5. stavak 5.).

3.7. *Zahtjev za podatke o odredbama o mogućem prijevremenom ili uvjetnom otpustu*

Na izvršenje kazne primjenjuje se pravo države članice izvršiteljice naloga. Samo su tijela države izvršiteljice naloga nadležna za odlučivanje o postupcima za izvršenje i određivanje svih mjera koje se na njih odnose, uključujući osnove za prijevremeni ili uvjetni otpust (članak 17. stavak 1.).

Koliko će vremena osuđena osoba zapravo provesti u zatvoru ovisi u velikoj mjeri o odredbama o prijevremenom i uvjetnom otpustu u državi članici izvršenja. Države članice znatno se razlikuju u tom pogledu: Na primjer, u nekim državama članicama osuđena se osoba pušta na slobodu nakon odslužene dvije trećine kazne, a u drugima nakon odslužene trećine kazne ⁽⁴⁸⁾.

Država izvršiteljica naloga na zahtjev obavješćuje nadležno tijelo države izdavateljice naloga o odredbama koje se primjenjuju na mogući prijevremeni ili uvjetni otpust. Država izdavateljica naloga može se s primjenom tih odredbi složiti ili može povući potvrdu (članak 17. stavak 3.).

Države članice mogu propisati da se u svakoj odluci o prijevremenom ili uvjetnom otpustu u obzir mogu uzeti odredbe nacionalnog prava koje je navela država izdavateljica naloga, na temelju kojih osoba u određeno vrijeme ima pravo na prijevremeni ili uvjetni otpust (članak 17. stavak 4.).

Preporučuje se da država izvršiteljica naloga državi izdavateljici naloga i osuđenoj osobi jasno priopći i objasni svoje primjenjive odredbe o uvjetnom otpustu. To bi moglo podrazumijevati da je potrebno pružiti detaljnije informacije o modalitetima izvršenja, a ne samo informacije o primjenjivim pravnim odredbama.

⁽⁴⁶⁾ <https://www.euopris.org/file/euopris-resource-book-on-the-transfer-of-sentenced-prisoners-under-eu-framework-decision-909/>

⁽⁴⁷⁾ Informacije s podacima za kontakt nadležnih tijela nalaze se u Pravosudnom atlasu na internetskim stranicama EJA-a: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/WorkerPage.aspx?x1=AC>.

⁽⁴⁸⁾ Vidjeti presude Europskog suda za ljudska prava (ESLJP) od 15. ožujka 2005. u predmetu *Veermæe protiv Finske*, zahtjev br. 38704/03 i od 27. lipnja 2006. u predmetu *Szabo protiv Švedske*, zahtjev br. 28578/03. ESLJP je utvrdio da mogućnost *de facto* duljeg vremena provedenog u zatvoru u državi izvršiteljici naloga samo po sebi nije činilo oduzimanje slobode arbitrarnim sve dok kazna koju treba odslužiti nije premašivala kaznu izrečenu u kaznenom postupku u Finskoj. Međutim, ESLJP nije isključio mogućnost da bi očito duljom *de facto* kaznom mogao nastati problem na temelju članka 5. EKLJP-a, što bi stoga, na temelju tog članka, dovelo do odgovornosti države u kojoj je presuda donesena.

Informacije o prijevremenom i uvjetnom otpustu u državi izdavateljici naloga moraju se navesti u rubrici (j) potvrde. Podrobnije informacije o primjenjivim odredbama o prijevremenom i uvjetnom otpustu mogu se navesti u rubrici (l) potvrde:

- (j) Podaci koji se odnose na prijevremeni ili uvjetni otpust:
1. Na temelju prava države izdavateljice naloga osuđena osoba ima pravo na prijevremeni ili uvjetni otpust, nakon odsluženja:
 - ☐ polovine kazne
 - ☐ dvije trećine kazne
 - ☐ drugačijeg dijela kazne (navedite):
 2. Nadležno tijelo države izdavateljice naloga zahtijeva da ga se obavijesti o:
 - ☐ važećim odredbama prava države izvršiteljice naloga kojima se uređuje prijevremeni ili uvjetni otpust osuđene osobe;
 - ☐ početku i završetku trajanja prijevremenog ili uvjetnog otpusta.
- (l) Druge okolnosti relevantne za predmet (neobvezni podaci):
-
-

3.8. *Zahtjev za privremeno uhićenje*

Kada se osuđena osoba nalazi u državi izvršiteljici naloga, ta država može, na zahtjev države izdavateljice naloga, uhititi osuđenu osobu ili poduzeti druge mjere kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinu državnom području. Takav zahtjev za uhićenje može se podnijeti prije dostavljanja presude i potvrde ili prije odluke o priznavanju presude i izvršenju kazne. Kazna se ne produžuje zbog vremena provedenog u pritvoru na temelju privremenog uhićenja (članak 14.).

Tom se odredbom omogućuje državi u kojoj je donesena presuda da osigura da osuđena osoba ne pobjegne, primjerice, tijekom čekanja ishoda provjere koju provodi država izvršiteljica naloga o tome je li stvarno moguće preuzeti izvršenje kazne.

Informacije o privremenom uhićenju moraju se navesti u rubrici (e) potvrde:

- (e) Zahtjev države izdavateljice naloga za privremeno uhićenje (kada se osuđena osoba nalazi u državi izvršiteljici naloga):
- ☐ Država izdavateljica naloga zahtijeva od države izvršiteljice naloga da uhiti osuđenu osobu ili da poduzme sve druge mjere kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinu državnom području do donošenja odluke o priznavanju i izvršenju kazne.
 - ☐ Država izdavateljica naloga već je poslala zahtjev državi izvršiteljici naloga da uhiti osuđenu osobu ili poduzme sve druge mjere kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinu državnom području do donošenja odluke o priznavanju i izvršenju kazne. Navedite naziv tijela države izvršiteljice naloga koje je donijelo odluku u vezi sa zahtjevom za uhićenje osobe (ako je primjenjivo i poznato):
-
-
-

3.9. *Povlačenje potvrde*

Država izdavateljica naloga može povući potvrdu, navodeći pritom razloge za to, sve dok nije započelo izvršenje kazne (članak 13.). Država izdavateljica naloga doista može, na temelju članka 17. stavka 3., od države izvršiteljice naloga zatražiti informacije o načinima izvršenja kazne, na što potomja mora odgovoriti pružanjem točnih informacija. Tada, i to još uvijek prije početka izvršenja kazne, država izdavateljica naloga može odlučiti povući

potvrdu. Konkretno, ako država izdateljica naloga smatra da bi transfer doveo do preuranjenog otpusta, može odlučiti ne odobriti transfer predmetne osobe i povući potvrdu.

Nakon povlačenja potvrde država izvršiteljica naloga više ne smije izvršavati kaznu.

DIO II.: PRIZNAVANJE PRESUDE I IZVRŠENJE KAZNE

4. Postupak za priznavanje

4.1. Rok za donošenje odluke o priznavanju i pravni lijekovi protiv odluke o transferu

Okvirnom odlukom nastoji se uspostaviti novi pojednostavnjeni i djelotvorniji sustav za transfer kazni radi olakšavanja i ubrzanja prekogranične pravosudne suradnje, stoga se u njoj propisuju rokovi za izvršenje transfera. Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga čim prije odlučuje hoće li priznati presudu i izvršiti kaznu te o tome, kao i o svim odlukama o promjeni kazne, obavješćuje državu izdateljicu naloga (članak 12. stavak 1.). Pravomoćna odluka o priznavanju presude i izvršenju kazne trebala bi se donijeti u roku od 90 dana od primitka presude i potvrde (članak 12. stavak 2.).

Rok se može prekoračiti samo u iznimnim okolnostima. Država izvršiteljica naloga trebala bi tada bez odgode obavijestiti državu izdateljicu naloga navodeći razloge za odgodu te procjenu vremena potrebnog za donošenje pravomoćne odluke (članak 12. stavak 3.).

Iako je zajednički cilj svih država članica osigurati osuđenim osobama pristup zakonskim pravima i pravnim lijekovima u skladu sa svojim nacionalnim pravom, države članice trebale bi osigurati da su takvi pravni lijekovi u njihovu sustavu u skladu s važnošću poštovanja rokova iz Okvirne odluke. ⁽⁴⁹⁾

U skladu s člankom 19. stavkom 1. UEU-a, države članice osiguravaju pravne lijekove dostatne za osiguranje učinkovite pravne zaštite u područjima obuhvaćenima pravom EU-a (vidjeti i članak 47. Povelje EU-a o temeljnim pravima u pogledu prava na učinkovit pravni lijek).

Osuđene osobe mogu podnijeti žalbu protiv odluke o priznavanju i izvršenju presude u skladu s pravom države izvršiteljice naloga. Države članice trebale bi osigurati da se takvim žalbama ne ometa nesmetana primjena Okvirne odluke i da se poštuju rokovi. Opće je pravilo, u skladu s uvodnom izjavom 22., da se postupak donošenja pravomoćne odluke o priznavanju presude i izvršenju kazne, uključujući bilo kakav mogući žalbeni postupak, zaključi u roku od 90 dana od primitka presude i potvrde.

Sud je u kontekstu Okvirne odluke 2002/584 odlučio da se tom okvirnom odlukom države članice ne sprečava u predviđanju mogućnosti žalbe kojom se obustavlja izvršenje odluke pravosudnog tijela, pod uvjetom da se pravomoćna odluka donese u rokovima propisanim tom okvirnom odlukom ⁽⁵⁰⁾.

4.2. Zahtjev za prevođenje presude

U pravilu se ne zahtijeva prijevod presude (članak 23. stavak 2.). Međutim, država izvršiteljica naloga i dalje može zatražiti da se presudi priloži prijevod presude ili njezinih glavnih dijelova. Kako bi to mogle tražiti, države članice prvo Glavnom tajništvu Vijeća moraju dostaviti izjavu o tome da žele imati mogućnost to zatražiti (članak 23. stavak 3.). Drugo, takav zahtjev može se uputiti samo ako država izvršiteljica naloga smatra da je sadržaj potvrde nedostatan za donošenje odluke o izvršenju kazne te, prema potrebi, nakon savjetovanja među nadležnim tijelima države izvršiteljice i države izdateljice naloga radi određivanja glavnih dijelova presude koje je potrebno prevesti (članak 23. stavci 2. i 3.).

4.3. Odgoda

Okvirnom odlukom predviđena je neobvezna odgoda (ne)priznavanja ako je potvrda nepotpuna ili očigledno ne odgovara presudi (članak 11.). Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može odrediti razuman rok za popunjavanje ili ispravljanje potvrde (vidjeti članak 9. stavak 1. točku (a)).

⁽⁴⁹⁾ Vidjeti u kontekstu europskog uhiđenog naloga presudu Suda od 30. svibnja 2013. u predmetu *Jeremy F.* C-168/13 PPU, ECLI:EU:C:2013:358.

⁽⁵⁰⁾ Vidjeti i presudu Suda u predmetu *Jeremy F.*

4.4. *Privremeno uhićenje*

Kada se osuđena osoba nalazi u državi izvršiteljici naloga, ta država može, na zahtjev države izdateljice naloga, uhititi osuđenu osobu ili poduzeti druge mjere kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinu državnom području. Takav zahtjev za uhićenje može se podnijeti prije dostavljanja presude i potvrde ili prije odluke o priznavanju presude i izvršenju kazne. Kazna se ne produžuje zbog vremena provedenog u pritvoru na temelju privremenog uhićenja (članak 14.).

Tom se odredbom omogućuje državi u kojoj je donesena presuda da osigura da osuđena osoba ne pobjegne, primjerice, tijekom čekanja ishoda provjere koju provodi država izvršiteljica naloga o tome je li stvarno moguće preuzeti izvršenje kazne.

5. **Odluka o priznavanju i izvršenju**

5.1. *Opća dužnost priznavanja i izvršenja*

Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga ima obvezu priznavanja presude koja je proslijeđena te mora odmah poduzeti sve potrebne mjere za izvršenje kazne, osim ako se odluči pozvati na jednu od osnova za nepriznavanje i neizvršenje (članak 8. stavak 1.).

5.2. *Suglasnost države izvršiteljice naloga*

Suglasnost države izvršiteljice naloga prethodni je zahtjev u svim situacijama koje nisu obuhvaćene člankom 4. stavkom 1. točkama (a) ili (b), npr. u slučaju državljanina države izvršiteljice naloga koji u njoj ne žive niti će u nju biti deportirani, ili osoba koje imaju boravište u državi izvršiteljici naloga, a nisu njezini državljani (članak 4. stavak 1. točka (c)). U tom slučaju mora se održati savjetovanje među nadležnim tijelima države izdateljice naloga i države izvršiteljice naloga, a država izvršiteljica naloga ima pravo odbiti suradnju uskraćivanjem suglasnosti za transfer (uvodna izjava 8).

Od ovog pravila može odstupiti svaka država članica davanjem izjave o tome da njezina prethodna suglasnost nije potrebna za proslijeđivanje presude i potvrde (članak 4. stavak 7.):

- (a) ako osuđena osoba živi i zakonito neprekidno boravi najmanje pet godina u državi izvršiteljici naloga te će u toj državi zadržati pravo na stalni boravak ⁽³¹⁾, i/ili
- (b) ako je osuđena osoba državljanin države izvršiteljice naloga, osim u slučajevima iz članka 4. stavka 1. točaka (a) i (b).

Takva je izjava valjana u odnosima te države članice s drugim državama članicama koje su dale istu obavijest u trenutku donošenja Okvirne odluke ili bilo kada nakon toga (članak 4. stavak 7.).

Pri provedbi ove Okvirne odluke države članice donose mjere, posebno uzimajući u obzir lakšu socijalnu rehabilitaciju osuđene osobe, na temelju kojih njihova nadležna tijela moraju donijeti odluke o suglasnosti za proslijeđivanje presude i potvrde u slučajevima na temelju članka 4. stavka 1. točke (c) (članak 4. stavak 6.).

Izjave na temelju članka 4. stavka 7. mogu se pregledati na internetskim stranicama EJNI-a ⁽³²⁾.

5.3. *Popis 32 kaznena djela za koja se ne provodi provjera dvojne kažnjivosti*

Tijelo izvršenja trebalo bi provjeriti je li tijelo izdavanja navelo da neko od kaznenih djela pripada jednoj od 32 kategorije kaznenih djela navedene u članku 7. stavku 1. Tijelo izvršenja može provjeriti dvostruku kažnjivost samo za kaznena djela koja nisu navedena na popisu 32 kaznena djela.

Treba naglasiti da su za procjenu uvjeta iz članka 7. stavka 1. relevantne samo definicija kaznenog djela i maksimalna kazna propisane pravom države članice izdateljice naloga. Tijelo izvršenja mora priznati podatke koje je tijelo izdavanja navelo u potvrdi.

U skladu s Okvirnom odlukom, države članice imaju mogućnost da nastave primjenjivati provjeru dvojne kažnjivosti i za 32 kategorije kaznenih djela. Da bi se ta iznimka primjenjivala, potrebno je Glavnom tajništvu Vijeća dostaviti izjavu u trenutku donošenja instrumenta ili u bilo kojoj kasnijoj fazi kada država članica to smatra prikladnim. Isto tako, države članice te izjave mogu povući u bilo kojem trenutku (članak 7. stavak 4.). Mnoge su države članice dale izjavu kojom im se omogućuje provjera dvojne kažnjivosti za sva kaznena djela (vidjeti bilješku 14).

⁽³¹⁾ Pojam „stalni boravak” objašnjava se u drugom stavku tog članka.

⁽³²⁾ <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>

U presudi u predmetu C-289/15 *Grundza* ⁽⁵³⁾ Sud je protumačio članak 7. stavak 3. i članak 9. stavak 1. točku (d) Okvirne odluke (odnosno kako treba procjenjivati uvjet dvojne kažnjivosti). Sud je odlučio kako slijedi:

„38. [...] da je tijekom ocjene dvojne kažnjivosti na nadležnom tijelu države izvršiteljice naloga da provjeri može li se za činjenične elemente na kojima se temelji kazneno djelo, kako su izloženi u presudi koju je izreklo nadležno tijelo države izdavateljice naloga, također, kao takve, u slučaju da su se dogodili na području države izvršiteljice, izreći kazna na tom području.

[...]

49. [...] u okviru ocjene dvojne kažnjivosti, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga ne mora provjeriti je li povrijeđen zaštićeni interes države izdavateljice naloga već bi li se sličan interes, zaštićen nacionalnim pravom te države, smatrao povrijeđenim u slučaju da se predmetno kazneno djelo dogodilo na području države tog tijela”.

5.4. Promjena kazne

Budući da se Okvirna odluka temelji na uzajamnom povjerenju u pravne sustave drugih država članica, odluka suca države izdavateljice naloga mora se poštovati i, u načelu, ta se odluka ne bi smjela preispitivati ni mijenjati (članak 8. stavak 1.) ⁽⁵⁴⁾. Postoje dvije iznimke od tog takozvanog načela „nastavka izvršenja” ⁽⁵⁵⁾, a obje proizlaze iz situacije kad kazna izrečena u državi izdavateljici naloga zbog svojeg trajanja ili vrste nije u skladu s pravom države izvršiteljice naloga:

1. razlikuje se trajanje kazne: ako kazna države izdavateljice naloga zbog svojeg trajanja nije u skladu s pravom države izvršiteljice naloga, potonja je može promijeniti samo ako je ona duža od maksimalne kazne predviđene za slična kaznena djela na temelju nacionalnog prava države izvršiteljice naloga (npr. transfer kazne za kaznena djela povezana sa zlouporabom droga u trajanju od 14 godina za koju je u nacionalnom pravu države izvršiteljice propisana maksimalna kazna od 12 godina). Međutim, promijenjena kazna ne smije biti manja od maksimalne kazne predviđene za slična kaznena djela na temelju prava države izvršiteljice naloga (članak 8. stavak 2.);
2. razlikuje se vrsta kazne: ako kazna države izdavateljice naloga zbog svoje vrste nije u skladu s pravom države izvršiteljice naloga, potonja je može promijeniti u kaznu ili mjeru predviđenu u njezinu pravu za slična kaznena djela (npr. kazna doživotnog zatvora može se promijeniti u kaznu zatvora u trajanju od 20 godina). Međutim, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga mora osigurati da promijenjena kazna ili mjera što je više moguće odgovara izvornoj kazni koju je izrekla država izdavateljica naloga. Osim toga, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga ne može izvornu kaznu pretvoriti u novčanu kaznu (članak 8. stavak 3.).

U objema situacijama, kada se smatra da je potrebna promjena kazne, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga čim prije obavješćuje nadležno tijelo države izdavateljice naloga o svojoj odluci o promjeni kazne (članak 12. stavak 1.).

Ako se država izdavateljica naloga ne slaže s promjenom kazne, mogla bi odlučiti povući potvrdu (članak 13.).

Promijenjena kazna s obzirom na vrstu ili trajanje ne smije biti stroža od kazne izrečene u državi izdavateljici naloga (članak 8. stavak 4.).

Ako smatra da je odluka o promjeni kazne u suprotnosti s njezinim izvornim namjerama u pogledu transfera osuđene osobe, država izdavateljica naloga ima mogućnost povući potvrdu sve dok izvršenje kazne u državi izvršiteljici naloga ne započne (zajedničko tumačenje članka 12. stavka 1. i članka 13.).

Članak 8. stavci 2. i 3. odnose se na promjenu kazne koju je izvorno odredila država izdavateljica naloga. Odredbe o promjeni kazne stoga ne obuhvaćaju aranžmane o prijevremenom i uvjetnom otpustu jer se ti aranžmani odnose na izvršenje kazne. Režim za izvršenje kazne utvrđen je u članku 17. (usp. odjeljak 7.3. u nastavku).

⁽⁵³⁾ Presuda Suda od 11. siječnja 2017. u predmetu *Grundza*, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4 u pogledu tumačenja članka 7. stavka 3. i članka 9. stavka 1. točke (d) o uvjetima koji se trebaju ispuniti u pogledu zahtjeva dvojne kažnjivosti.

⁽⁵⁴⁾ Presuda Suda od 13. prosinca 2018., *Sut*, C-514/17, ECLI:EU:C:2018:1016 i postupak u tijeku povodom zahtjeva za prethodnu odluku koji je 20. srpnja 2018. uputio *Rechtbank Amsterdam* (Nizozemska) u predmetu *SF* (C-314/18).

⁽⁵⁵⁾ Za razliku od takozvanog načela pretvaranja kazne, koje se primjenjuje na temelju Konvencije VE-a iz 1983. Vidjeti Memorandum s objašnjenjima uz Konvenciju VE-a iz 1983.

5.5. Osnove za nepriznavanje i neizvršenje

Opća dužnost priznavanja i izvršenja presude koja je prosljeđena (ugrađena u članak 8. stavak 1.) ograničena je osnovama za nepriznavanje i neizvršenje, odnosno osnovama za odbijanje (članak 9.). Važno je napomenuti da su te osnove jedine osnove na koje se tijelo izvršenja može pozvati kao na osnovu za neizvršenje. Sud je objasnio u pogledu Okvirne odluke 2002/584 da je popis razloga za odbijanje iscrpan ⁽⁵⁶⁾.

Primjena osnovâ za odbijanje trebala bi biti neobavezna za nadležno tijelo. U članku 9. jasno se navodi da nadležno tijelo „može” odbiti priznavanje presude i izvršenje kazne, što znači da nadležno tijelo za izvršenje i dalje u svakom pojedinačnom slučaju ima marginu prosudbe u ocjenjivanju primjerenosti pozivanja na određenu osnovu za odbijanje ⁽⁵⁷⁾.

Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može odbiti priznavanje presude i izvršenje kazne u sljedećim slučajevima, ako se primjenjuje jedna od sljedećih osnova za nepriznavanje i neizvršenje ili više njih:

5.5.1. Nepotpuna ili netočna potvrda (članak 9. stavak 1. točka (a))

Potvrda iz članka 4. nepotpuna je i očigledno ne odgovara presudi te nije popunjena ili ispravljena u razumnom roku koji je odredilo nadležno tijelo države izvršiteljice naloga.

5.5.2. Neusklađenost s kriterijima za prosljeđivanje (članak 9. stavak 1. točka (b))

Kriteriji utvrđeni u članku 4. stavku 1. nisu ispunjeni. Za dodatno objašnjenje vidjeti odjeljak 2.3.1.

5.5.3. Ne bis in idem (članak 9. stavak 1. točka (c))

Izvršenje kazne bilo bi suprotno načelu *ne bis in idem*.

Sud je izrekao nekoliko presuda u predmetima u pogledu tumačenja načela *ne bis in idem* u vezi s člankom 54. Konvencije CISA. Te se presude primjenjuju na Okvirnu odluku 2002/584 na temelju presude u predmetu C-261/09 *Mantello* ⁽⁵⁸⁾ i u njima se pojašnjavaju pojmovi kao što su „pravomoćna odluka”, „isto kazneno djelo” i „kazna je odslužena”. U presudi u predmetu C-129/14 PPU *Spasic* ⁽⁵⁹⁾ Sud je presudio da je članak 54. Konvencije CISA kao takav u skladu s člankom 50. Povelje EU-a o temeljnim pravima, kojim je propisano načelo *ne bis in idem*.

Članak 54. Konvencije CISA

„Protiv osobe protiv koje je sudski postupak pravomoćno okončan u jednoj ugovornoj stranci ne može se voditi postupak u drugoj ugovornoj stranci za ista djela pod uvjetom da je, ako je izrečena kazna i izvršena, trenutačno u postupku izvršenja ili se više, prema zakonima ugovorne stranke koja ju je izrekla, ne može izvršiti.”

Članak 50. Povelje EU-a o temeljnim pravima

„Pravo da se ne bude dva puta suđen ili kažnjen za isto kazneno djelo

Nikome se ne može ponovno suditi niti ga se može kazniti u kaznenom postupku za kazneno djelo za koje je već pravomoćno oslobođen ili osuđen u Uniji u skladu sa zakonom.”

5.5.4. Nepostojanje dvojne kažnjivosti (članak 9. stavak 1. točka (d))

U slučaju iz članka 7. stavka 3. i, ako je država izvršiteljica naloga dala izjavu na temelju članka 7. stavka 4., u slučaju iz članka 7. stavka 1., nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može odbiti priznati presudu ako se ona odnosi na djela koja se ne bi smatrala kaznenim djelima na temelju prava države izvršiteljice naloga.

Ta osnova za odbijanje stoga se odnosi na:

1. ona kaznena djela koja nisu obuhvaćena jednom od 32 kategorije kaznenih djela navedene u članku 7. stavku 1.;
2. kaznena djela koja su obuhvaćena jednom od 32 kategorije kaznenih djela navedene u članku 7. stavku 1., ali su u državi izdateljici naloga kažnjiva samo kaznom zatvora ili mjerom oduzimanja slobode od najdulje tri godine ili

⁽⁵⁶⁾ Posebno u presudama u predmetu C-123/08 *Wolzenburg*, točki 57. i spojenim predmetima C-404/15 i C-659/15 PPU *Aranyosi i Căldăraru*, točki 80.

⁽⁵⁷⁾ Vidjeti u tom pogledu presudu Suda od 29. lipnja 2017., *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točku 21.

⁽⁵⁸⁾ Presuda Suda Europske unije od 16. studenoga 2010. *Mantello*, C-261/09, ECLI:EU:C:2010:683.

⁽⁵⁹⁾ Presuda Suda Europske unije od 27. svibnja 2014. *Spasic*, C-129/14 PPU, ECLI:EU:C:2014:586.

3. sva kaznena djela ako je dana izjava u skladu s člankom 7. stavkom 4.

U odnosu na poreze ili pristojbe, carine i razmjenu valuta, priznavanje i izvršenje presude ne smiju se odbiti na temelju činjenice da pravo države izvršiteljice naloga ne propisuje istu vrstu poreza ili pristojbi ili da ne sadržava istu vrstu pravila s obzirom na poreze, pristojbe i carine te propise o razmjeni valuta kao pravo države izdateljice naloga.

U presudi u predmetu C-289/15 *Grundza* Sud je pojasnio kako treba procjenjivati uvjet dvojne kažnjivosti (vidjeti odjeljak 5.3.).

5.5.5. Za izvršenje kazne nastupila je zastara (članak 9. stavak 1. točka (e))

Nastupila je zastara za izvršenje kazne u skladu s pravom države izvršiteljice naloga.

5.5.6. Imunitet na temelju prava države izvršiteljice naloga (članak 9. stavak 1. točka (f))

Postoji imunitet na temelju prava države izvršiteljice naloga, zbog čega nije moguće izvršiti kaznu.

5.5.7. Minimalna dob za kaznenu odgovornost (članak 9. stavak 1. točka (g))

Kazna je izrečena osobi koja na temelju prava države izvršiteljice naloga zbog svoje dobi ne bi mogla biti kazneno odgovorna za djela za koja joj je kazna izrečena.

U zakonima država članica postoje različite definicije minimalne dobi za kaznenu odgovornost. Ta osnova za odbijanje primjenjuje se ako u državi izvršenja tražena osoba zbog svoje dobi može sudjelovati samo u građanskom ili upravnom postupku, ali ne i u kaznenom.

Sud je, u kontekstu Okvirne odluke 2002/584 ⁽⁶⁰⁾, pojasnio da pravosuđe tijelo izvršenja mora ⁽⁶¹⁾ odbiti predaju samo onih maloljetnika koji, na temelju prava države izvršiteljice naloga, još nisu navršili dob u kojoj mogu biti kazneno odgovorni za djela na kojima se temelji europski uhiđbeni nalog. Da bi se to ocijenilo, pravosuđe tijelo mora provjeriti samo je li predmetna osoba navršila minimalnu dob kako bi u državi članici izvršiteljici naloga mogla biti kazneno odgovorna za djela na kojima se temelji europski uhiđbeni nalog. Tijelo ne mora uzeti u obzir nikakve dodatne uvjete koji se odnose na individualiziranu ocjenu, a kojima u skladu s pravom te države članice podliježe kazneni progon i osuda maloljetne osobe.

5.5.8. Ostatak kazne koju osoba treba odslužiti je prekratak (članak 9. stavak 1. točka (h))

U vrijeme kada nadležno tijelo države izvršiteljice naloga zaprimi presudu, preostalo je manje od šest mjeseci odsluženja kazne.

Uzimajući u obzir maksimalne rokove od 120 dana (90 dana za donošenje pravomoćne odluke o priznavanju presude, vidjeti članak 12. stavak 2. + 30 dana za transfer osuđene osobe, vidjeti članak 15. stavak 1.) koji su propisani Okvirnom odlukom, država izvršiteljica naloga može smatrati da transfer ne bi bio primjeren ako je preostalo manje od šest mjeseci kazne koju osoba treba odslužiti. U tom pogledu važan je trenutak kada je država izvršiteljica naloga zaprimila presudu.

5.5.9. Suđenja u odsutnosti (članak 9. stavak 1. točka (i))

Okvirnom odlukom 2009/299 izmijenjena je Okvirna odluka izmjenom članka 9. stavka 1. točke i. o odlukama donesenima u odsutnosti. Te se odredbe odnose na situacije u kojima je tijelo izvršenja zaprimilo presudu koju treba priznati i u pogledu koje treba izvršiti kaznu, a koja je izrečena u postupku u državi izdateljici naloga kojom osoba nije nazočila.

U članku 9. stavku 1. točki i. Okvirne odluke navedena je osnova za odbijanje ako se, u skladu s potvrdom predviđenom u članku 4., osoba nije osobno pojavila na suđenju na kojem je donesena odluka.

Međutim, postoje mnoge iznimke od tog pravila. Tijelo izvršenja ne može odbiti izvršiti zahtjev za priznavanje i izvršenje kazne koji se temelji na odluci donesenoj u odsutnosti ako se u potvrdi navodi da je osoba, u skladu s dodatnim postupovnim zahtjevima utvrđenima u nacionalnom pravu države izdateljice naloga:

⁽⁶⁰⁾ Presuda Suda od 23. siječnja 2018., *Dawid Piotrowski*, C-367/16, ECLI:EU:C:2018:27.

⁽⁶¹⁾ U skladu s člankom 3. stavkom 3. Okvirne odluke 2002/584, to je obvezna osnova za odbijanje, a ta je ista osnova neobavezna u Okvirnoj odluci.

i. pravodobno:

- bila osobno pozvana te time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom ili je na neki drugi način primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja, tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem,

i

- bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju,

ili

ii. bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja,

ili

iii. nakon dostave odluke i nakon što je izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke:

- izričito izjavila da ne osporava odluku,

ili

- nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku.

Sud je već donio određene presude u pogledu suđenja u odsutnosti u kontekstu Okvirne odluke 2002/584.

Presuda u predmetu C-399/11 *Melloni* ⁽⁶²⁾ odnosila se na pitanje mora li se članak 4.a stavak 1. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti kao da se njime pravosudnim tijelima izvršenja zabranjuje, u okolnostima utvrđenima u toj odredbi, izvršenje europskog uhiđbenog naloga izdanog za potrebe izvršenja kazne uz uvjet da se presuda donesena u odsutnosti može preispitati u državi članici izdavaljelici naloga.

Sud je smatrao da se člankom 4.a stavkom 1. Okvirne odluke 2002/584 propisuje neobvezna osnova za neizvršenje europskog uhiđbenog naloga izdanog za potrebe izvršenja kazne ako je predmetna osoba osuđena u odsutnosti. Za tu mogućnost ipak postoje četiri iznimke, kako je navedeno u članku 4.a stavku 1. točkama od (a) do (d) Okvirne odluke 2002/584. Sud je presudio da u tim četirima situacijama pravosudno tijelo izvršenja ne smije predati osobu osuđenu u odsutnosti, uz uvjet da se presuda može preispitati u nazočnosti te osobe.

Osim toga, doneseno je nekoliko presuda u pogledu tumačenja izraza „suđenje koje je rezultiralo odlukom” u smislu članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 ⁽⁶³⁾.

5.5.10. Progon kaznenih djela počinjenih prije transfera (članak 9. stavak 1. točka (j))

Država izvršiteljica naloga, prije donošenja odluke, u skladu s člankom 12. stavkom 1., šalje zahtjev za suglasnost nadležnom tijelu države izdavaljelice naloga, u skladu s člankom 18. stavkom 3., a država izdavaljelica naloga nije suglasna, u skladu s člankom 18. stavkom 2. točkom (g), da se protiv predmetne osobe pokrene kazneni postupak, da joj se izrekne presuda ili da joj se na drugačiji način oduzme sloboda u državi izvršiteljici naloga za kazneno djelo počinjeno prije transfera osim onog zbog kojeg je osoba transferirana. U skladu s uvodnom izjavom 23., u članku 18. stavku 1. utvrđuje se da se, osim iznimaka iz stavka 2., načelo specijalnosti primjenjuje samo kada je osoba transferirana u državu izvršiteljicu naloga. Ono se stoga ne primjenjuje ako osoba nije transferirana u državu izvršiteljicu naloga, primjerice u slučaju bijega osobe u državu izvršiteljicu naloga.

⁽⁶²⁾ Presuda Suda od 26. veljače 2013. *Melloni*, C-399/11, ECLI:EU:C:2013:107.

⁽⁶³⁾ Presude Suda: od 24. svibnja 2016., *Dworzecki*, C-108/16 PPU, ECLI:EU:C:2016:346; od 10. kolovoza 2017., *Tupikas*, C-270/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:628; od 10. kolovoza 2017., *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:629 i od 22. prosinca 2017., *Ardic*, C-571/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:1026.

5.5.11. Mjera psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode (članak 9. stavak 1. točka (k))

Izrečena kazna uključuje mjeru psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koju, ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 3., država izvršiteljica naloga ne može izvršiti u skladu sa svojim pravnim ili zdravstvenim sustavom.

U uvodnoj izjavi 19. navodi se da bi u predmetima iz članka 9. stavka 1. točke (k), država izvršiteljica naloga trebala razmotriti mogućnost promjene kazne u skladu s Okvirnom odlukom prije nego što odbije priznavanje i izvršenje kazne koja se odnosi na mjeru koja nije kazna zatvora.

U skladu s uvodnom izjavom 20., osnova za odbijanje navedena u članku 9. stavku 1. točki (k) može se primijeniti i ako osoba nije proglašena krivom za kazneno djelo iako je nadležno tijelo kao posljedicu kaznenog djela primijenilo mjeru koja uključuje oduzimanje slobode, a koja nije kazna zatvora.

5.5.12. Eksteritorijalnost (članak 9. stavak 1. točka (l))

Presuda se odnosi na kaznena djela za koja se na temelju prava države izvršiteljice naloga smatra da su u cijelosti ili većim ili glavnim dijelom počinjena unutar njezina državnog područja ili na mjestu koje se smatra njezinim državnim područjem.

U skladu s uvodnom izjavom 21., osnova za odbijanje koja se odnosi na teritorijalnost trebala bi se primjenjivati samo u iznimnim slučajevima i s ciljem najbliže moguće suradnje u skladu s odredbama ove Okvirne odluke uzimajući pritom u obzir njezinu svrhu. Svaka odluka o primjeni ove osnove za odbijanje trebala bi se temeljiti na analizi svakog pojedinačnog slučaja i savjetovanjima među nadležnim tijelima države izdateljice naloga i države izvršiteljice naloga.

5.6. *Djelomično priznavanje i izvršenje*

Okvirnom odlukom omogućuje se državi izvršiteljici naloga da se savjetuje s nadležnim tijelom države izdateljice naloga kako bi se, ako potpuno priznavanje ne bi bilo moguće, umjesto odbijanja suradnje postigao dogovor o djelomičnom priznavanju i izvršenju kazne (članak 10.).

U svakom pojedinačnom slučaju države se mogu dogovoriti o djelomičnom priznavanju i izvršenju kazne u skladu s uvjetima koje utvrde, pod uvjetom da takvo priznavanje i izvršenje ne podrazumijeva strožu kaznu s obzirom na njezino trajanje. Ako se ne postigne dogovor, potvrda se povlači.

6. **Transfer osuđene osobe**

6.1. *Rokovi za fizički transfer*

Osnovno je načelo da se, ako se osuđena osoba nalazi u državi izdateljici naloga, transfer izvršava u vrijeme koje su dogovorile država izdateljica naloga i država izvršiteljica naloga, a najkasnije 30 dana nakon što je država izvršiteljica naloga donijela pravomoćnu odluku o priznavanju presude, osim ako transfer nije moguće provesti zbog nepredviđenih okolnosti (članak 15. stavak 1.)

Ako zbog nepredviđenih okolnosti transfer osuđene osobe nije moguće provesti u roku propisanom u članku 15. stavku 1., nadležna tijela države izdateljice naloga i države izvršiteljice naloga odmah stupaju u vezu. Transfer se provodi čim prestanu postojati navedene okolnosti. Nadležno tijelo države izdateljice naloga odmah obavješćuje nadležno tijelo države izvršiteljice naloga te ona dogovaraju novi datum transfera. U tom slučaju transfer se provodi u roku od 10 dana od novog dogovorenog datuma (članak 15. stavak 2.).

6.2. *Tranzit kroz drugu državu članicu*

Kako bi se osigurao nesmetan tranzit osuđene osobe iz države izdateljice naloga u državu izvršiteljicu naloga preko državnog područja ostalih država članica, država izdateljica naloga proslijeđuje presliku potvrde i zahtjev za tranzit relevantnim državama članicama koje odobravaju tranzit. Država članica od koje se traži odobrenje tranzita priopćuje svoju odluku najkasnije u roku od tjedan dana od zaprimanja zahtjeva za tranzit (članak 16. stavci od 1. do 3.)

Proslijeđivanje preslike potvrde i zahtjeva za tranzit nije potrebno u slučaju prijevoza zrakoplovom bez predviđenog slijetanja na državno područje jedne države članice ili više njih prije dolaska na odredište (vidjeti članak 16. stavak 5.).

6.3. *Troškovi transfera*

Troškove nastale primjenom Okvirne odluke snosi država izvršiteljica naloga, osim troškova transfera osuđene osobe u državu izvršiteljicu naloga te troškova koji su nastali isključivo na državnom području države izdavateljice naloga koje ona i snosi (članak 24.).

6.4. *Putne isprave*

Iako se ne spominje u tekstu Okvirne odluke, izdavanje putnih isprava važan je element nesmetane praktične primjene Okvirne odluke. Valjana putna isprava smatra se ključnim i nužnim preduvjetom za transfer (za dodatne pojedinosti vidjeti EuroPrisov Priručnik o transferu zatvorenika) ⁽⁶⁴⁾.

7. **Izvršenje kazne**

7.1. *Propisi o izvršenju*

U Okvirnoj odluci jasno se propisuje da se izvršenje kazne uređuje pravom države izvršiteljice naloga. Samo su tijela države izvršiteljice naloga nadležna za odlučivanje o postupcima za izvršenje te za određivanje svih mjera koje se na njih odnose, uključujući osnove za prijevremeni i uvjetni otpust (članak 17.).

7.2. *Oduzimanje*

Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga od ukupnog trajanja oduzimanja slobode koje je preostalo za odsluženje oduzima ukupno razdoblje oduzimanja slobode koje je već odsluženo u vezi s kaznom izrečenom presudom (članak 17. stavak 2.) ⁽⁶⁵⁾.

7.3. *Prijevremeni i uvjetni otpust*

Koliko će vremena osuđena osoba zapravo provesti u zatvoru ovisi u velikoj mjeri o odredbama o prijevremenom i uvjetnom otpustu u državi članici izvršenja. Države članice znatno se razlikuju u tom pogledu: Na primjer, u nekim državama članicama osuđena se osoba pušta na slobodu nakon odslužene dvije trećine kazne, a u drugim nakon odslužene trećine kazne ⁽⁶⁶⁾.

Nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga, na zahtjev, obavješćuje nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga o odredbi koja se primjenjuje na mogućnost prijevremenog ili uvjetnog otpusta. Kad se dostave te informacije, država izdavateljica naloga može se s primjenom tih odredbi složiti ili može odabrati povući potvrdu i okončati postupak transfera (članak 17. stavak 3.).

Države članice mogu propisati da se u svakoj odluci o prijevremenom ili uvjetnom otpustu u obzir mogu uzeti odredbe nacionalnog prava koje je navela država izdavateljica naloga, na temelju kojih osoba u određeno vrijeme ima pravo na prijevremeni ili uvjetni otpust (članak 17. stavak 4.).

Preporučuje se da država izvršiteljica naloga državi izdavateljici naloga i osuđenoj osobi jasno priopći i objasni svoje primjenjive odredbe o uvjetnom otpustu. Navođenje isključivo primjenjivih pravnih odredbi možda neće biti dostatno.

7.4. *Amnestija, pomilovanje*

Amnestiju ili pomilovanje osuđenoj osobi mogu odobriti i država izdavateljica naloga i država izvršiteljica naloga (članak 19. stavak 1.).

⁽⁶⁴⁾ <https://www.euopris.org/file/euopris-resource-book-on-the-transfer-of-sentenced-prisoners-under-eu-framework-decision-909/>

⁽⁶⁵⁾ Kad je riječ o tome može li država izvršiteljica naloga uzeti u obzir rad koji je osoba obavljala u zatvoru u državi izdavateljici naloga, vidjeti presudu Suda (veliko vijeće) od 8. studenoga 2016., *Ognyanov*, (C-554/14, ECLI:EU:C:2016:835). U tom je predmetu Sud smatrao da se Okvirna odluka mora tumačiti na način da joj se protivi nacionalno pravilo koje se tumači na način da se njime država izvršiteljica naloga ovlašćuje da osuđenoj osobi smanji kaznu zbog rada koji je ta osoba obavljala tijekom oduzimanja slobode u državi izdavateljici naloga, iako nadležna tijela države izdavateljice naloga nisu u skladu s njezinim pravom smanjila kaznu na taj način.

⁽⁶⁶⁾ Vidjeti presude Europskog suda za ljudska prava (ESLJP) od 15. ožujka 2005. u predmetu *Veermæe protiv Finske*, zahtjev br. 38704/03 i od 27. lipnja 2006. u predmetu *Szabo protiv Švedske*, br. 28578/03. ESLJP je utvrdio da mogućnost *de facto* duljeg vremena provedenog u zatvoru u državi izvršiteljici naloga samo po sebi nije činilo oduzimanje slobode arbitrarnim sve dok kazna koju treba odslužiti nije premašivala kaznu izrečenu u kaznenom postupku u državi u kojoj je donesena presuda. Međutim, ESLJP nije isključio mogućnost da bi očito duljom *de facto* kaznom mogao nastati problem na temelju članka 5. EKLJP-a, što bi stoga, na temelju tog članka, dovelo do odgovornosti države u kojoj je presuda donesena. Međutim, da bi to bio slučaj, moralo bi se pokazati da postoje utemeljeni razlozi za vjerovanje da bi trajanje kazne koju bi trebalo odslužiti u državi izvršiteljici naloga bilo očito nesrazmjerno trajanju kazne koju bi trebalo odslužiti u državi u kojoj je presuda donesena.

7.5. *Preispitivanje presude*

Međutim, kada se traži preispitivanje presude, samo država izdavateljica naloga može odlučivati o zahtjevima za preispitivanje presude (članak 19. stavak 2.).

7.6. *Pravo na izvršenje presude*

Država izdavateljica naloga ne smije nastaviti s izvršenjem kazne nakon što je njezino izvršenje započelo u državi izvršiteljici naloga osim u slučajevima u kojima država izdavateljica naloga ponovno dobiva pravo na izvršenje kazne nakon što je država izvršiteljica naloga obavijesti o djelomičnom neizvršenju kazne (članak 22.).

7.7. *Dužnosti komunikacije i obavješćivanja*

Okvirna odluka sadržava detaljne obveze obavješćivanja i za državu izdavateljicu naloga i za državu izvršiteljicu naloga prije i nakon transfera.

Nadležno tijelo države izdavateljice naloga mora obavijestiti nadležno tijelo države izvršiteljice naloga o svim odlukama ili mjerama zbog kojih se kazna odmah ili nakon određenog vremena više ne može izvršiti (članak 20.). Uslijed toga, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga prekida izvršenje kazne čim zaprimi tu informaciju.

Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države izdavateljice naloga na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis (članak 21.):

- (a) o prosljeđivanju presude i potvrde nadležnom tijelu druge države članice zbog toga što država izvršiteljica naloga nije bila nadležna za priznavanje presude;
- (b) o činjenici da je u praksi nemoguće izvršiti kaznu jer se nakon slanja presude i potvrde državi izvršiteljici naloga osuđena osoba ne može pronaći na državnom području države izvršiteljice naloga, a u tom slučaju država izvršiteljica naloga nije obvezna izvršiti kaznu;
- (c) o pravomoćnoj odluci o priznavanju presude i izvršenju kazne zajedno s datumom odluke;
- (d) o svakoj odluci o nepriznavanju presude i neizvršenju kazne na temelju osnova za odbijanje (članak 9.), zajedno s obrazloženjima te odluke;
- (e) o svakoj odluci o promjeni kazne (članak 8. stavak 2. ili 3.), zajedno s obrazloženjima te odluke;
- (f) o svakoj odluci o neizvršenju kazne ako su odobreni amnestija ili pomilovanje (članak 19. stavak 1.), zajedno s obrazloženjima te odluke;
- (g) o početku i završetku razdoblja uvjetnog otpusta, ako je to država izdavateljica naloga navela u potvrdi;
- (h) o bijegu osuđene osobe iz pritvora;
- (i) o izvršenju kazne čim ona istekne.

8. **Načelo specijalnosti**

Protiv osuđene osobe transferirane u državu izvršiteljicu naloga ne smije se „pokrenuti kazneni progon, izreći joj se kazna ili na drugi način oduzeti sloboda za kazneno djelo počinjeno prije njezinog transfera ako se ne radi o kaznenom djelu zbog kojeg je ta osoba transferirana” (članak 18.).

U skladu s uvodnom izjavom 23., načelo specijalnosti primjenjuje se samo kada je osoba transferirana u državu izvršiteljicu naloga. Ono se stoga ne primjenjuje ako osoba nije transferirana u državu izvršiteljicu naloga, primjerice u slučaju bijega osobe u državu izvršiteljicu naloga.

Unatoč tomu, postoji niz posebnih iznimaka od načela specijalnosti (usp. članak 18. stavak 2.). Osoba stoga može biti kažnjeno progonjena u državi izvršiteljici naloga u sljedećim slučajevima:

- (a) ako osoba koja je imala mogućnost napustiti državno područje države izvršiteljice naloga to nije učinila u roku od 45 dana od njezina konačnog puštanja, ili se nakon napuštanja ponovno vratila na to državno područje;
- (b) ako za to kazneno djelo nije predviđena kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode;
- (c) ako se na temelju kaznenog postupka ne mogu primijeniti mjere ograničavanja osobne slobode;

- (d) ako bi osuđena osoba mogla biti kažnjena kaznom ili mjerom koja ne uključuje oduzimanje slobode, osobito novčanom kaznom ili alternativnom mjerom, čak i ako bi kazna ili alternativna mjera mogla dovesti do ograničavanja njezine osobne slobode;
- (e) ako je osoba dala suglasnost za transfer;
- (f) ako se osuđena osoba nakon transfera izričito odrekla prava na načelo specijalnosti u vezi s određenim kaznenim djelima koja su počinjena prije njezina transfera. Odricanje se provodi pred nadležnim pravosudnim tijelima države izvršiteljice naloga te se evidentira u skladu s nacionalnim pravom te države. Odricanje se sastavlja na način iz kojega je jasno vidljivo da je dano dragovoljno te da je osoba u potpunosti svjesna posljedica. U tu svrhu osoba ima pravo na pravnog zastupnika
- (g) u slučajevima koji nisu prethodno navedeni, ako država izdateljica naloga da svoju suglasnost.

Zahtjev za suglasnost podnosi se nadležnom tijelu države izdateljice naloga zajedno s podacima navedenima u članku 8. stavku 1. Okvirne odluke 2002/584 ⁽⁶⁷⁾ i njihovim prijevodom. Suglasnost se daje kada postoji obveza predaje osobe na temelju Okvirne odluke 2002/584. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od primitka zahtjeva. Za situacije navedene u članku 5. Okvirne odluke 2002/584 ⁽⁶⁸⁾, država izvršiteljica naloga daje predviđena jamstva (usp. članak 18. stavak 3.).

DIO III.: RAZNO

9. **Komunikacija među nadležnim tijelima u različitim fazama postupka**

Okvirnom odlukom propisuje se da se država izdateljica naloga i država izvršiteljica naloga redovito međusobno savjetuju u različitim fazama postupka. Ta su savjetovanja često predviđena kao obvezni dio postupka u svrhu jačanja suradnje.

1. Država izvršiteljica naloga treba provesti obvezno savjetovanje s državom izdateljicom naloga ako se namjerava pozvati na osnovu za odbijanje na temelju članka 9. stavka 1. točaka (a), (b), (c), (i), (k) i (l) (članak 9. stavak 3.).
2. Država izvršiteljica naloga može se savjetovati s nadležnim tijelom države izdateljice naloga o svakom pojedinačnom slučaju kako bi se, ako potpuno priznavanje ne bi bilo moguće, umjesto odbijanja suradnje postigao dogovor o djelomičnom priznavanju i izvršenju kazne (članak 10.).
3. U slučaju nepredviđenih okolnosti koje sprečavaju izvršenje transfera na datum koji su države izvorno dogovorile, država izdateljica naloga i država izvršiteljica naloga trebaju se međusobno savjetovati kako bi odlučile o novom datumu transfera (članak 12. stavak 3.).

Komunikacija među državama koje su uključene u postupak mora se odvijati „na bilo koji odgovarajući način”, npr. e-poštom, telefonom, u pisanom obliku (vidjeti u tom kontekstu i uvodnu izjavu 18.).

Europska pravosudna mreža (EJN) i Eurojust imaju ulogu olakšavanja komunikacije među nadležnim tijelima ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁷⁾ U skladu s člankom 8. stavkom 1. Okvirne odluke 2002/584, navode se sljedeće informacije: (a) identitet i državljanstvo tražene osobe; (b) ime, adresa, brojevi telefona i telefaksa te adresa e-pošte pravosudnog tijela izdavanja; (c) dokaz o postojanju izvršive presude, uhiđenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom; (d) priroda i pravna kvalifikacija kaznenog djela; (e) opis okolnosti u kojima je kazneno djelo počinjeno, uključujući vrijeme, mjesto i stupanj sudjelovanja tražene osobe; (f) izrečenu kaznu, ako postoji pravomoćna presuda, ili sve propisane kazne za kazneno djelo u skladu s pravom države članice izdateljice uhiđenog naloga; (g) ako je moguće, ostale posljedice počinjenja kaznenog djela.

⁽⁶⁸⁾ Članak 5. Okvirne odluke 2002/584 uključuje sljedeća jamstva:

- ako je kazneno djelo zbog kojeg je izdan europski uhiđbeni nalog kažnjivo kaznom doživotnog zatvora ili mjerom doživotnog oduzimanja slobode, izvršenje spomenutog uhiđenog naloga može biti uvjetovano time da država članica koja izdaje uhiđbeni nalog u svojem pravnom sustavu ima odredbe o preispitivanju izrečene kazne ili mjere, na zahtjev ili najkasnije nakon 20 godina, ili odredbe o primjeni mjera pomilovanja, koje osoba ima pravo zatražiti u skladu s pravom ili praksom države članice izdateljice naloga, s ciljem neizvršavanja takve kazne ili mjere,
- ako je osoba protiv koje je u svrhe progona izdan europski uhiđbeni nalog državljanin države članice izvršiteljice naloga ili u toj državi ima boravište, predaja te osobe može biti uvjetovana time da ta osoba, nakon saslušanja, bude vraćena u državu članicu izvršiteljicu naloga kako bi u njoj izdržala kaznu zatvora ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici izdateljici naloga.

⁽⁶⁹⁾ Vidjeti zajednički dokument EJN-a i Eurojusta „Europska pravosudna mreža i Eurojust – Kako vam možemo pomoći?“, koji je dostupan i na internetskim stranicama EJN-a i na internetskim stranicama Eurojusta.

10. Odnos s drugim sporazumima

Od 5. prosinca 2011. Okvirnom odlukom zamijenjeni su sljedeći instrumenti u pogledu transfera među državama članicama EU-a, koji se i dalje primjenjuju između država članica i trećih zemalja (članak 26. stavak 1.):

- Konvencija VE-a iz 1983. (Ugovor br. 112) i njezin Dodatni protokol iz 1997. (Ugovor br. 167),
- Konvencija VE-a o međunarodnoj valjanosti presuda izrečenih u kaznenim postupcima iz 1970. (Ugovor br. 70),
- glava III. poglavlje 5. Konvencije CISA iz 1990., i
- Konvencija među državama članicama Europskih zajednica o izvršenju presuda izrečenih u kaznenom postupku strane države iz 1991.

Države članice mogu i dalje primjenjivati ili sklapati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore važeće nakon 27. studenoga 2008. ako oni omogućuju proširivanje ili povećanje ciljeva ove Okvirne odluke i pomažu u pojednostavljivanju ili dodatnom olakšavanju postupaka za izvršenje kazni (članak 26. stavci 2. i 3.). Države članice moraju Vijeću i Komisiji dostavljati ažurirane informacije o takvim primjenjivim bilateralnim sporazumima ili o svakom novom sporazumu ili dogovoru u roku od tri mjeseca od njegova potpisivanja (članak 26. stavak 4.)⁽⁷⁰⁾.

11. Veze s drugim instrumentima o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima

11.1. Okvirna odluka 2002/584/PUP o Europskom uhiđenom nalogu

Veza između Okvirne odluke i Okvirne odluke 2002/584 utvrđena je u članku 25. i uvodnoj izjavi 12. Okvirne odluke.

U članku 4. stavku 6. Okvirne odluke 2002/584 propisano je da, ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhe izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode, a tražena osoba nalazi se ili boravi u državi izvršiteljici naloga ili je njezin državljani, ta država članica može izvršiti kaznu ili mjeru oduzimanja slobode u skladu sa svojim domaćim pravom.

U članku 5. stavku 3. Okvirne odluke 2002/584 navodi se da, ako je osoba protiv koje je u svrhe progona izdan europski uhiđbeni nalog državljani države članice izvršiteljice naloga ili u njoj ima boravište, predaja te osobe može biti uvjetovana time da ona nakon saslušanja bude vraćena u državu članicu izvršiteljicu naloga kako bi u njoj izdržala kaznu zatvora ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici izdavateljici naloga⁽⁷¹⁾.

U skladu s člankom 25. i uvodnom izjavom 12. Okvirne odluke, u slučajevima u kojima se primjenjuju članak 4. stavak 6. i članak 5. stavak 3. Okvirne odluke 2002/584, na izvršenje kazne primjenjuje se domaće pravo kojim se provodi Okvirna odluka, *mutatis mutandis* i u mjeri u kojoj je to u skladu s Okvirnom odlukom 2002/584. To znači i da se moraju poštovati ograničenja sadržana u pravilima o promjeni kazne (tj. načelo nastavka izvršenja kako je utvrđeno u članku 8. Okvirne odluke)⁽⁷²⁾.

Sud je pojasnio da svako odbijanje izvršenja europskog uhiđenog naloga u skladu s člankom 4. stavkom 6. Okvirne odluke 2002/584 pretpostavlja stvarnu obvezu države članice izvršiteljice naloga da izvrši kaznu zatvora izrečenu traženoj osobi, iako se u svakom slučaju sama činjenica da se ta država članica smatra „spremnom” izvršiti kaznu ne može smatrati opravdanjem za takvo odbijanje⁽⁷³⁾.

Iz toga slijedi da prije svakog odbijanja izvršenja europskog uhiđenog naloga u skladu s člankom 4. stavkom 6. Okvirne odluke 2002/584 pravosudno tijelo izvršenja mora provjeriti stvarnu mogućnost izvršenja kazne u skladu sa svojim domaćim pravom kojim se provodi Okvirna odluka.

U slučaju da država članica izvršiteljica naloga smatra da sama ne može osigurati izvršenje, ona ima obvezu, radi izbjegavanja nekažnjavanja, izvršiti europski uhiđbeni nalog i traženu osobu predati državi članici izdavateljici naloga⁽⁷⁴⁾.

⁽⁷⁰⁾ Takvi bilateralni sporazumi trenutačno postoje između nordijskih zemalja (Švedska, Danska i Finska) te između Slovačke i Češke.

⁽⁷¹⁾ Vidjeti, u tom kontekstu, predmet u tijeku C-314/18: zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2018. uputio *Rechtbank Amsterdam* (Nizozemska) – *Openbaar Ministerie* protiv *SF-a*..

⁽⁷²⁾ Vidjeti, u tom kontekstu, predmet u tijeku C-314/18: zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2018. uputio *Rechtbank Amsterdam* (Nizozemska) – *Openbaar Ministerie* protiv *SF-a*..

⁽⁷³⁾ Presuda Suda od 29. lipnja 2017., *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točka 22.

⁽⁷⁴⁾ Presuda Suda od 29. lipnja 2017., *Popławski*, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, točka 22.

Informacije o povezanosti s prijašnjim europskim uhidbenim nalogom treba navesti u rubrici (f) potvrde:

(f) povezanost s eventualnim prijašnjim europskim uhidbenim nalogom (EUN):

- ☐ Europski uhidbeni nalog izdan je u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode te se država članica izvršiteljica naloga obvezuje izvršiti kaznu ili mjeru oduzimanja slobode (članak 4. stavak 6. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

Datum izdavanja europskog uhidbenog naloga i, ako je dostupan, referentni broj:

.....

Naziv tijela koje je izdalo europski uhidbeni nalog:

Datum odluke o preuzimanju obveze izvršenja i, ako je dostupan, referentni broj:

Naziv tijela koje je izdalo odluku o preuzimanju obveze izvršenja kazne:

- ☐ Europski uhidbeni nalog izdan je u svrhu kaznenog progona osobe koja je državljanin ili ima boravište u državi izvršiteljici naloga te je država izvršiteljica naloga predala osobu pod uvjetom da se ta osoba vrati u državu izvršiteljicu naloga kako bi ondje odslužila kaznu zatvora ili mjeru oduzimanja slobode koja joj je izrečena u državi članici izdavateljici naloga (članak 5. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

Datum odluke o predaji osobe:

Naziv tijela koje je izdalo odluku o predaji:

Referentni broj odluke, ako je dostupan:

Datum predaje osobe, ako je dostupan:

11.2. Ostali instrumenti

11.2.1. Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁵⁾ o pravima žrtava

U Direktivi 2012/29/EU o pravima žrtava (dalje u tekstu „Direktiva o pravima žrtava”) propisano je da žrtve moraju biti obaviještene o puštanju počinitelja na slobodu (članak 6. stavak 5. Direktive o pravima žrtava). Nadalje, u skladu s člankom 21. točkama (h) i (i). Okvirne odluke država izvršiteljica naloga mora obavijestiti državu izdavateljicu naloga o bijegu osuđene osobe iz pritvora i o njezinu puštanju na slobodu (izvršenje kazne dovršeno je). Međutim, žrtve nemaju pravo biti obaviještene o transferu. Preporučuje se da, ako je poznato da bi transfer mogao utjecati na prava žrtava, država izdavateljica naloga podijeli tu informaciju s državom izvršiteljicom naloga.

11.2.2. Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP ⁽⁷⁶⁾ o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija

Važno je razlikovati Okvirnu odluku i Okvirnu odluku 2008/947/PUP o primjeni načela uzajamnog priznavanja probacijskih odluka i alternativnih sankcija (dalje u tekstu „Okvirna odluka 2008/947”). U tom smislu, u drugom instrumentu jasno se daje do znanja da se on „ne primjenjuje na izvršenje presuda u kaznenim stvarima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode koje su obuhvaćene područjem primjene Okvirne odluke 2008/909/PUP” (članak 1. stavak 3. točka (a) Okvirne odluke 2008/947). Nadalje, „alternativna sankcija” definira se kao „sankcija kojom se izriče obveza ili nalog, a nije kazna zatvora, mjera koja uključuje oduzimanje slobode ili novčana kazna” (članak 2. točka 4. Okvirne odluke 2008/947).

⁽⁷⁵⁾ Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP, SL L 315, 14.11.2012., str. 57.

⁽⁷⁶⁾ Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija, SL L 337, 16.12.2008., str. 102.

Međutim, ako osoba ne poštuje obveze i/ili uvjete koji su joj izrečeni u okviru probacijske mjere ili alternativne sankcije te joj država izdateljica naloga nakon toga izrekne kaznu zatvora u cilju njezina izvršenja u državi izvršiteljici naloga (vidjeti u tom smislu članak 14. stavak 4. i članak 17. Okvirne odluke 2008/947), trebat će se primijeniti Okvirna odluka 2008/909 jer na temelju Okvirne odluke 2008/947 ne postoji pravna osnova za izvršenje inozemne kazne zatvora.

Još jedno pitanje koje bi se moglo pojaviti jest pitanje takozvanih „kombiniranih kazni” koje se mogu izreći na temelju nacionalnog prava nekih država članica. Ponekad presuda sadržava kaznu koja je jednim dijelom kazna zatvora, a drugim dijelom uvjetna kazna (s probacijom ili bez nje). Uslijed toga moglo bi se dogoditi da se od države članice traži da izvrši kaznu i na temelju Okvirne odluke i na temelju Okvirne odluke 2008/947. Kombiniranom primjenom obiju okvirnih odluka moglo bi doći do toga da se može transferirati samo jedan dio kazne. Države članice trebale bi te situacije razmatrati na pojedinačnoj osnovi.

PRILOG I.

OKVIRNA ODLUKA 2008/909/PUP, NESLUŽBENI PROČIŠĆENI TEKST

Tekst Okvirne odluke na hrvatskom jeziku

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA 2008/909/PUP

od 27. studenoga 2008.

o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, a posebno njegov članak 31. stavak 1. točku (a) i članak 34. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir inicijativu Republike Austrije, Republike Finske i Kraljevine Švedske,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

budući da:

- (1) Na sastanku Europskog vijeća na u Tampereu održanom 15. i 16. listopada 1999. podržano je načelo uzajamnog priznavanja koje bi trebalo postati temelj pravosudne suradnje u građanskim i kaznenim stvarima unutar Unije.
- (2) Vijeće je 29. studenoga 2000., u skladu sa zaključcima iz Tamperea, donijelo program mjera za provedbu načela uzajamnog priznavanja odluka u kaznenim predmetima ⁽¹⁾ kojima poziva na procjenu potrebe uvođenja modernih mehanizama za uzajamno priznavanje pravomoćnih presuda, uključujući oduzimanje slobode (mjera 14), te na proširenu primjenu načela transfera osuđenih osoba na osobe s boravištem u državi članici (mjera 16).
- (3) U Haaškom se programu za jačanje područja slobode, sigurnosti i pravde u Europskoj uniji ⁽²⁾ od država članica zahtijeva da dopune program mjera, posebno u području izvršenja pravomoćnih kazni zatvora.
- (4) Sve države članice ratificirale su Konvenciju Vijeća Europe o transferu osuđenih osoba od 21. ožujka 1983. U skladu s tom Konvencijom, osuđene osobe mogu biti transferirane na izdržavanje ostatka kazne isključivo u državu njihova državljanstva te samo uz njihovu suglasnost i suglasnost država na koje se to odnosi. Dodatni protokol uz tu Konvenciju od 18. prosinca 1997. kojim se dopušta transfer bez suglasnosti osobe, podložno određenim uvjetima, nisu ratificirale sve države članice. Nijednim od tih instrumenata ne nalaže se obveza preuzimanja odgovornosti za osuđene osobe u cilju izvršenja presude ili sudske naloga.
- (5) Postupovna prava u kaznenim postupcima od temeljnog su značaja za osiguravanje uzajamnog povjerenja među državama članicama u pravosudnoj suradnji. Odnosi među državama članicama, koje obilježava posebno uzajamno povjerenje u pravne sustave drugih država članica, omogućuju državi izvršiteljici naloga priznavanje odluka tijela države izdateljice naloga. Stoga treba osmisliti daljnji razvoj suradnje predviđene instrumentima Vijeća Europe u vezi s izvršenjem presuda izrečenih u kaznenom postupku, posebno kada je građanima Unije izrečena presuda u kaznenom postupku te su osuđeni na kaznu zatvora ili je prema njima primijenjena mjera oduzimanja slobode u drugoj državi članici. Ne dovodeći u pitanje potrebu da se osuđenoj osobi osigura primjerena zaštita tijekom postupka, više nije nužno potrebno u svim predmetima zahtijevati suglasnost te osobe za prosljeđivanje presude drugoj državi članici u cilju priznavanja i izvršenja izrečene kazne.

⁽¹⁾ SL C 12, 15.1.2001., str. 10.

⁽²⁾ SL C 53, 3.3.2005., str. 1.

- (6) Ova se Okvirna odluka treba provoditi i primjenjivati tako da omogućava poštovanje općih načela jednakosti, pravednosti i razumnosti.
- (7) Članak 4. stavak 1. točka (c) sadržava diskrecijsku odredbu kojom se omogućava prosljeđivanje presude i potvrde, na primjer, državi članici državljanstva osuđene osobe, osim u slučajevima iz stavka 1. točaka (a) i (b) ili državi članici u kojoj osuđena osoba živi i zakonito neprekidno boravi najmanje pet godina te će ondje zadržati pravo na stalni boravak.
- (8) U slučajevima iz članka 4. stavka 1. točke (c) prosljeđivanje presuda i potvrda državi izvršiteljici naloga podliježe savjetovanjima među nadležnim tijelima države izdateljice i države izvršiteljice naloga i suglasnosti nadležnog tijela države izvršiteljice naloga. Nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir elemente kao što su, na primjer, trajanje boravka ili druge veze s državom izvršiteljicom naloga. U slučajevima u kojima bi se osuđena osoba mogla transferirati u državu članicu i u treću zemlju na temelju nacionalnog prava ili međunarodnih instrumenata, nadležna tijela države izdateljice naloga i države izvršiteljice naloga trebala bi, nakon provedenog savjetovanja, razmotriti bi li se izvršenjem u državi izvršiteljici naloga omogućila bolja socijalna rehabilitacija nego izvršenjem u trećoj zemlji.
- (9) Izvršenjem kazne u državi izvršiteljici naloga treba se poboljšati mogućnost socijalne rehabilitacije osuđene osobe. Kako bi se nadležno tijelo države izdateljice naloga uvjerilo da će se izvršenjem kazne u državi izvršiteljici naloga olakšati socijalna rehabilitacija osuđene osobe, trebalo bi uzeti u obzir elemente kao što su, na primjer, povezanost te osobe s državom izvršiteljicom naloga te smatra li osuđena osoba državu izvršiteljicu naloga mjestom s kojim ima obiteljske, jezične, kulturne, društvene ili gospodarske i druge veze.
- (10) Mišljenje osuđene osobe iz članka 6. stavka 3. može biti korisno uglavnom pri primjeni članka 4. stavka 4. Izraz „posebno” treba obuhvatiti i predmete u kojima mišljenje osuđene osobe sadržava podatke koji bi mogli biti važni s obzirom na osnove za nepriznavanje i neizvršenje. Odredbe članka 4. stavka 4. i članka 6. stavka 3. ne predstavljaju osnovu za odbijanje u vezi sa socijalnom rehabilitacijom.
- (11) Poljskoj je potrebno više vremena nego ostalim državama članicama kako bi se suočila s praktičnim i materijalnim posljedicama transfera poljskih državljana osuđenih u ostalim državama članicama, posebno u smislu povećane mobilnosti poljskih državljana unutar Unije. Stoga treba predvidjeti privremeno odstupanje ograničenog opsega na rok od najviše pet godina.
- (12) Ova se Okvirna odluka treba također, *mutatis mutandis*, primjenjivati na izvršenje kazni u slučajevima iz članka 4. stavka 6. i članka 5. stavka 3. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhićenom nalogu i postupcima predaje između država članica ⁽³⁾. To, *inter alia*, znači da, ne dovodeći u pitanje navedenu okvirnu odluku, država izvršiteljica naloga može provjeriti postojanje osnova za nepriznavanje i neizvršenje na temelju članka 9. ove Okvirne odluke, uključujući provjeru dvojne kažnjivosti ako je država izvršiteljica naloga dala izjavu na temelju članka 7. stavka 4. ove Okvirne odluke, kao uvjet za priznavanje i izvršenje presude s ciljem razmatranja predaje osobe ili izvršenja kazne u slučajevima iz članka 4. stavka 6. Okvirne odluke 2002/584/PUP.
- (13) Ovom se Okvirnom odlukom poštuju temeljna prava i načela priznata člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji, koja se odražavaju u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, posebno njezinom poglavlju VI. Niti jedan se dio ove Okvirne odluke ne smije tumačiti kao zabrana odbijanja izvršenja odluke ako postoje objektivni razlozi koji upućuju na to da je kazna izrečena u cilju kažnjavanja osobe na temelju njezina spola, rase, vjere, etničkog podrijetla, državljanstva, jezika, političkih uvjerenja ili spolne orijentacije, ili na to da je osoba u podređenom položaju na temelju bilo koje od tih osnova.
- (14) Ova Okvirna odluka ne bi trebala sprečavati nijednu državu članicu u primjeni njezinih ustavnih pravila u vezi pravičnog suđenja, slobode udruživanja, slobode tiska i slobode izražavanja u drugim medijima.
- (15) Ova se Okvirna odluka treba primjenjivati u skladu s pravom građana Unije na slobodu kretanja i boravka na državnom području država članica na temelju članka 18. Ugovora o osnivanju Europske zajednice.

⁽³⁾ SL L 190, 18.7.2002., str. 1.

- (16) Ova se Okvirna odluka treba primjenjivati u skladu s važećim zakonodavstvom Zajednice uključujući posebno Direktivu Vijeća 2003/86/EZ ⁽⁴⁾, Direktivu Vijeća 2003/109/EZ ⁽⁵⁾ i Direktivu 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾.
- (17) Kada se u ovoj Okvirnoj odluci poziva na državu u kojoj osuđena osoba „živi”, podrazumijeva se mjesto za koje je osoba vezana na temelju uobičajenog boravišta i na temelju elemenata kao što su obitelj, socijalne ili profesionalne veze.
- (18) Pri primjeni članka 5. stavka 1. treba omogućiti slanje presude ili njezine ovjerene preslike te potvrde nadležnom tijelu države izvršiteljice naloga na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis, npr. elektroničkom poštom i faksom, pod uvjetima koji državi izvršiteljici naloga omogućuju provjeru vjerodostojnosti.
- (19) U slučajevima iz članka 9. stavka 1. točke (k), država izvršiteljica naloga treba razmotriti mogućnost promjene kazne u skladu s ovom Okvirnom odlukom prije nego što odbije priznavanje ili izvršenje kazne koja se odnosi na mjeru koja nije kazna zatvora.
- (20) Osnova za odbijanje iz članka 9. stavka 1. točke (k) može se primijeniti i ako osoba nije proglašena krivom za kazneno djelo iako je nadležno tijelo kao posljedicu kaznenog djela primijenilo mjeru koja uključuje oduzimanje slobode, a koja nije kazna zatvora.
- (21) Osnova za odbijanje u vezi s teritorijalnošću trebala bi se primjenjivati samo u iznimnim slučajevima i u cilju najbliže moguće suradnje u skladu s odredbama ove Okvirne odluke uzimajući pritom u obzir njezinu svrhu. Svaka odluka o primjeni ove osnove za odbijanje trebala bi se temeljiti na analizi svakog pojedinačnog slučaja te savjetovanjima među nadležnim tijelima države izdavateljice naloga i države izvršiteljice naloga.
- (22) Rok iz članka 12. stavka 2. države članice trebaju provesti tako da se, u pravilu, postupak do pravomoćne presude, uključujući žalbeni postupak, okonča u roku od 90 dana.
- (23) U članku 18. stavku 1. navodi se da se, osim iznimaka iz stavka 2., načelo specijalnosti primjenjuje samo kada je osoba transferirana u državu izvršiteljicu naloga. To se pravilo stoga ne bi trebalo primjenjivati ako osoba nije transferirana u državu izvršiteljicu naloga, primjerice u slučaju bijega osobe u državu izvršiteljicu naloga,

DONIJELO JE OVU OKVIRNU ODLUKU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Okvirne odluke:

- (a) „presuda” znači pravomoćna odluka ili nalog suda države izdavateljice naloga kojom se izriče kazna za fizičku osobu;
- (b) „kazna” znači svaka kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode koja je izrečena na određeno ili neodređeno razdoblje zbog počinjenja kaznenog djela utvrđenog u kaznenom postupku;

⁽⁴⁾ SL L 251, 3.10.2003., str. 12.

⁽⁵⁾ SL L 16, 23.1.2004., str. 44.

⁽⁶⁾ SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

- (c) „država izdavateljica naloga” znači država članica u kojoj je presuda izrečena;
- (d) „država izvršiteljica naloga” znači država članica kojoj je presuda proslijeđena radi njezina priznavanja i izvršenja.

Članak 2.

Određivanje nadležnih tijela

1. Svaka država članica obavješćuje Glavno tajništvo Vijeća o tome koje je tijelo ili više njih, na temelju njezina nacionalnog prava, nadležno u skladu sa ovom Okvirnom odlukom kada je ta država članica država izdavateljica ili izvršiteljica naloga.
2. Glavno tajništvo Vijeća svim državama članicama i Komisiji stavlja na raspolaganje zaprimljene podatke.

Članak 3.

Svrha i područje primjene

1. Svrha ove Okvirne odluke utvrđivanje je pravila na temelju kojih država članica, kako bi olakšala socijalnu rehabilitaciju osuđene osobe, priznaje presudu te izvršava kaznu.
2. Ova se Okvirna odluka primjenjuje kada je osuđena osoba u državi članici izdavateljici ili državi izvršiteljici naloga.
3. Ova se Okvirna odluka primjenjuje samo na priznavanje presuda i izvršenje kazni u smislu ove Okvirne odluke. Činjenica da je, uz kaznu, izrečena i novčana kazna i/ili izdan nalog za oduzimanje, koji još nisu plaćeni, vraćeni ili izvršeni, ne sprečava prosljeđivanje presude. Priznavanje i izvršenje takvih novčanih kazni i naloga za oduzimanje u drugoj državi članici temelje se na instrumentima koji se primjenjuju među državama članicama, posebno Okvirnoj odluci Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne ⁽⁷⁾ i Okvirnoj odluci Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje ⁽⁸⁾.
4. Ovom se Okvirnom odlukom ne utječe na obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji.

POGLAVLJE II.

PRIZNAVANJE PRESUDA I IZVRŠENJE KAZNI

Članak 4.

Kriteriji za prosljeđivanje presude i potvrde drugoj državi članici

1. Ako se osuđena osoba nalazi u državi izdavateljici naloga ili državi izvršiteljici naloga, te ako je ta osoba dala suglasnost kada se ona zahtijeva na temelju članka 6., presuda zajedno s potvrdom, čiji je standardni obrazac utvrđen u Prilogu I., mogu se proslijediti jednoj od sljedećih država članica:
 - (a) državi članici državljanstva osuđene osobe u kojoj on ili ona živi; ili
 - (b) državi članici državljanstva u koju će, iako ona nije država članica u kojoj osoba živi, osuđena osoba biti deportirana nakon što bude oslobođena izvršenja kazne, na temelju naloga za protjerivanje ili deportaciju koji su sastavni dio presude, sudske ili upravne odluke ili bilo koje druge mjere koja je posljedica presude; ili

⁽⁷⁾ SL L 76, 22.3.2005., str. 16.

⁽⁸⁾ SL L 328, 24.11.2006., str. 59.

(c) bilo kojoj državi članici koja nije država članica iz točke (a) ili (b), a čije nadležno tijelo daje suglasnost za prosljeđivanje presude i potvrde toj državi članici.

2. Prosljeđivanje presude i potvrde može se izvršiti ako je nadležno tijelo države izdavateljice naloga, prema potrebi nakon savjetovanja među nadležnim tijelima države izdavateljice i države izvršiteljice naloga, uvjereno da će se izvršenjem kazne u državi izvršiteljici naloga olakšati socijalna rehabilitacija osuđene osobe.

3. Prije prosljeđivanja presude i potvrde nadležno tijelo države izdavateljice naloga može se na bilo koji odgovarajući način savjetovati s nadležnim tijelom države izvršiteljice naloga. Savjetovanje je obvezno u slučajevima iz stavka 1. točke (c). U takvim slučajevima nadležno tijelo države izvršiteljice naloga odmah obavješćuje državu izdavateljicu naloga o svojoj odluci u vezi sa suglasnošću za prosljeđivanje presude.

4. Tijekom takvog savjetovanja nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može nadležnom tijelu izdavateljice naloga predložiti obrazloženo mišljenje u skladu s kojim se izvršenjem kazne u državi izvršiteljici naloga ne bi olakšala socijalna rehabilitacija i uspješna reintegracija osuđene osobe u društvo.

Ako savjetovanje nije provedeno, takvo se mišljenje može bez odgode predložiti nakon slanja presude i potvrde. Nadležno tijelo države izdavateljice naloga dužno je razmotriti takvo mišljenje i odlučiti hoće li povući potvrdu.

5. Država izvršiteljica naloga može, na vlastitu inicijativu, zatražiti prosljeđivanje presude i potvrde od države izdavateljice naloga. Osuđena osoba može također zatražiti da nadležno tijelo države izdavateljice naloga ili države izvršiteljice naloga započne postupak prosljeđivanja presude i potvrde u skladu s ovom Okvirnom odlukom. Zahtjevi podneseni na temelju ovog stavka ne obvezuju državu izdavateljicu naloga da proslijedi presudu zajedno s potvrdom.

6. U primjeni ove Okvirne odluke države članice usvajaju mjere, posebno uzimajući u obzir lakšu socijalnu rehabilitaciju osuđene osobe, na temelju kojih njihova nadležna tijela moraju donijeti odluke o suglasnosti prosljeđivanja presude i potvrde u slučajevima iz stavka 1. točke (c).

7. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, obavijestiti Glavno tajništvo Vijeća da u odnosima s ostalim državama članicama koje su dostavile istu obavijest, njezina prethodna suglasnost na temelju stavka 1. točke (c) nije potrebna za prosljeđivanje presude i potvrde:

- (a) ako osuđena osoba živi te zakonito neprekidno boravi najmanje pet godina u državi izvršiteljici naloga te će u toj državi zadržati pravo na stalni boravak; i/ili
- (b) ako je osuđena osoba državljanin države izvršiteljice naloga, osim u slučajevima iz stavka 1. točaka (a) i (b).

U slučajevima iz točke (a) pravo na stalni boravak znači da dotična osoba:

- ima pravo na stalni boravak u određenoj državi članici u skladu s nacionalnim pravom kojim se provodi zakonodavstvo Zajednice doneseno na temelju članaka 18., 40., 44., i 52. Ugovora o osnivanju Europske zajednice ili
- posjeduje važeću boravišnu dozvolu, za stalni ili dugotrajni boravak, za određenu državu članicu te u skladu s nacionalnim pravom kojim se provodi zakonodavstvo Zajednice doneseno na temelju članka 63. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, u vezi s državama članicama u kojima se takvo zakonodavstvo Zajednice primjenjuje, ili u skladu s nacionalnim pravom, u vezi s državama članicama u kojima se takvo pravo ne primjenjuje.

Članak 5.

Prosljeđivanje presude i potvrde

1. Nadležno tijelo države izdavateljice naloga prosljeđuje presudu ili njezinu ovjerenu presliku zajedno s potvrdom izravno nadležnom tijelu države izvršiteljice naloga na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis pod uvjetima koji državi izvršiteljici naloga omogućuju provjeru vjerodostojnosti. Izvornik presude ili njezina ovjerena preslika te izvornik potvrde šalju se državi izvršiteljici naloga ako ona to zahtijeva. Sve službene obavijesti izmjenjuju se izravno između navedenih nadležnih tijela.

2. Potvrda se potpisuje te nadležno tijelo države izdavateljice naloga potvrđuje točnost njezina sadržaja.
3. Država izdavateljica naloga prosljeđuje presudu zajedno s potvrdom samo jednoj državi izvršiteljici naloga odjednom.
4. Ako nadležno tijelo države izvršiteljice naloga nije poznato državi izdavateljici naloga, potomje provodi sve potrebne upite, rabeći i kontaktne točke Europske sudske mreže uspostavljene Zajedničkom akcijom Vijeća 98/428/PUP⁽⁹⁾, kako bi dobilo podatke od države izvršiteljice naloga.
5. Kada tijelo države izvršiteljice naloga primi presudu zajedno s potvrdom za čije priznanje i potrebne mjere njezina izvršenja nije nadležno, to tijelo, *ex officio*, prosljeđuje presudu zajedno s potvrdom nadležnom tijelu države izvršiteljice naloga te o tome obavješćuje nadležno tijelo države izdavateljice naloga.

Članak 6.

Mišljenje i obavješćivanje osuđene osobe

1. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., presuda se, zajedno s potvrdom, može proslijediti državi izvršiteljici naloga s ciljem njezina priznavanja te izvršenja kazne samo uz suglasnost osuđene osobe u skladu s pravom države izdavateljice naloga.
2. Suglasnost osuđene osobe ne zahtijeva se kada se presuda zajedno s potvrdom prosljeđuje:
 - (a) državi članici državljanstva u kojoj osuđena osoba živi;
 - (b) državi članici u koju će osuđena osoba biti deportirana nakon što bude oslobođena izvršenja kazne na temelju naloga za protjerivanje ili deportaciju koji su sastavni dio presude, sudske ili upravne odluke ili bilo koje druge mjere koja je posljedica presude;
 - (c) državi članici u koju je osuđena osoba pobjegla ili se na drugi način vratila u vezi s kaznenim postupkom u tijeku protiv te osobe u državi izdavateljici naloga ili nakon izrečene presude u toj državi izdavateljici naloga.
3. Kada se osuđena osoba i dalje nalazi u državi izdavateljici naloga, toj se osobi uvijek daje mogućnost da usmeno ili u pisanom obliku izrazi svoje mišljenje. Ako država izdavateljica naloga smatra da je to potrebno zbog dobi osuđene osobe ili njezina tjelesnog ili duševnog stanja, ta se mogućnost daje njezinu pravnom zastupniku.

Mišljenje osuđene osobe uzima se u obzir pri donošenju odluke o prosljeđivanju presude zajedno s potvrdom. Ako je osoba iskoristila mogućnost iz ovog stavka, mišljenje osuđene osobe prosljeđuje se državi izvršiteljici naloga, posebno radi primjene članka 4. stavka 4. Ako je osuđena osoba svoje mišljenje izrazila usmeno, država izdavateljica naloga osigurava da se pisani zapis te izjave stavi na raspolaganje državi izvršiteljici naloga.

4. Nadležno tijelo države izdavateljice naloga obavješćuje osuđenu osobu uporabom standardnog obrasca za obavješćivanje utvrđenoga u Prilogu II., na jeziku koji ta osoba razumije, da je odlučilo proslijediti presudu zajedno s potvrdom. Ako se osuđena osoba nalazi u državi izvršiteljici naloga u vrijeme donošenja te odluke, taj se obrazac šalje državi izvršiteljici naloga te ona o tome obavješćuje osuđenu osobu.

5. Stavak 2. točka (a) ne primjenjuje se na Poljsku kao državu izdavateljicu naloga i državu izvršiteljicu naloga prije isteka roka od pet godina od 5. prosinca 2011. Poljska može bilo kada obavijestiti Glavno tajništvo Vijeća da se više neće pozivati na ovo odstupanje.

⁽⁹⁾ SL L 191, 7.7.1998., str. 4.

Članak 7.

Dvojna kažnjivost

1. Na temelju ove Okvirne odluke te bez provjere dvojne kažnjivosti djela priznaju se presude te izvršavaju izrečene kazne za sljedeća kaznena djela, ako se za njih u državi izdavateljici naloga izriče maksimalna kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode od najmanje tri godine u skladu s pravom države izdavateljice naloga:

- sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji,
- terorizam,
- trgovina ljudima,
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nezakonita trgovina oružjem, streljivima i eksplozivima,
- korupcija,
- prevara, uključujući prevaru na štetu financijskih interesa Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica ⁽¹⁰⁾,
- prikrivanje (pranje) imovinske koristi stečene kaznenim djelom,
- krivotvorenje novca, uključujući euro,
- kaznena djela povezana s uporabom računala,
- kaznena djela protiv okoliša, uključujući nezakonitu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama,
- omogućavanje nezakonitog prelaska državne granice i boravka u državi,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivima,
- otmica, nezakonito oduzimanje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- prevara,
- ucjena (reketarenje) i iznuda,
- krivotvorenje i prodaja krivotvorenih proizvoda,
- krivotvorenje i prodaja krivotvorenih službenih isprava,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nezakonita trgovina hormonalnim tvarima i drugim tvarima za pospješivanje rasta,
- nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- palež,
- kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- otmica letjelice ili plovila,
- sabotaza.

2. Vijeće može u bilo kojem trenutku, nakon savjetovanja s Europskim parlamentom pod uvjetima iz članka 39. stavka 1. Ugovora o Europskoj uniji, jednoglasno odlučiti o uvrštavanju drugih kategorija kaznenih djela na popis iz stavka 1. S obzirom na izvješće podneseno u skladu s člankom 29. stavkom 5. ove Okvirne odluke, Vijeće razmatra treba li popis proširiti ili izmijeniti.

⁽¹⁰⁾ SL C 316, 27.11.1995., str. 49.

3. Za kaznena djela koja nisu obuhvaćena stavkom 1. država izvršiteljica naloga može priznati presudu i izvršenje kazne pod uvjetom da se one odnose na djela koja su kaznena djela na temelju prava države izvršiteljice naloga bez obzira na njihove sastavne elemente ili opis.

4. Svaka država članica može, pri donošenju ove Okvirne odluke ili kasnije, izjaviti da neće primjenjivati stavak 1., o čemu obavješćuje Glavno tajništvo Vijeća. Sve se takve izjave mogu bilo kada povući. Izjave ili povlačenja izjava objavljuju se u Službenom listu Europske unije.

Članak 8.

Priznavanje presude i izvršenje kazne

1. Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga priznaje presudu koja je proslijeđena u skladu s člankom 4. i u postupku iz članka 5. te odmah poduzima sve potrebne mjere za izvršenje kazne, osim ako se odluči pozvati na jednu od osnova za nepriznavanje i neizvršenje iz članka 9.

2. Ako kazna zbog svojeg trajanja nije u skladu sa zakonom države izvršiteljice naloga, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može donijeti odluku o promjeni kazne samo kada je ona duža od maksimalne kazne predviđene za slična kaznena djela na temelju njezina nacionalnog prava. Promijenjena kazna ne smije biti manja od maksimalne kazne predviđene za slična kaznena djela na temelju prava države izvršiteljice naloga.

3. Kada kazna zbog svoje vrste nije u skladu s pravom države izvršiteljice naloga, nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može donijeti odluku o promjeni kazne s obzirom na kaznu ili mjeru predviđenu na temelju nacionalnog prava za slična kaznena djela. Takva kazna ili mjera mora što je više moguće odgovarati kazni izrečenoj u državi izdateljici naloga, stoga se kazna ne smije pretvoriti u novčanu kaznu.

4. Promijenjena kazna ne smije, s obzirom na vrstu ili trajanje, biti stroža od kazne izrečene u državi izdateljici naloga.

Članak 9.

Osnove za nepriznavanje i neizvršenje

1. Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može odbiti priznavanje presude i izvršenje kazne u sljedećim slučajevima:

- (a) potvrda iz članka 4. nepotpuna je i očigledno ne odgovara presudi te nije popunjena ili ispravljena u razumnom roku koji je odredilo nadležno tijelo države izvršiteljice naloga;
- (b) nisu ispunjeni kriteriji iz članka 4. stavka 1.;
- (c) izvršenje kazne bilo bi suprotno načelu *ne bis in idem*;
- (d) u slučaju iz članka 7. stavka 3. i, kada je država izvršiteljica naloga dala izjavu na temelju članka 7. stavka 4., u slučaju iz članka 7. stavka 1., presuda se odnosi na djela koja se ne bi smatrala kaznenim djelima na temelju prava države izvršiteljice naloga. Međutim, u vezi s porezom i drugim pristojbama, carinom i deviznim poslovanjem, izvršenje presude ne može se odbiti na temelju činjenice da pravom države izvršiteljice naloga nisu predviđene iste vrste poreza ili pristojbi ili nije propisana ista vrsta pravila u pogledu propisa kojima se uređuju porezi, pristojbe i carina te devizno poslovanje kao zakon države izdateljice naloga;
- (e) nastupila je zastara za izvršenje kazne u skladu s pravom države izvršiteljice naloga;
- (f) postoji imunitet na temelju prava države izvršiteljice naloga, što onemogućava izvršenje kazne;
- (g) kazna je izrečena osobi koja, na temelju prava države izvršiteljice naloga, zbog svoje dobi ne bi mogla biti kazneno odgovorna za djela za koja joj je kazna izrečena;
- (h) u vrijeme kada nadležno tijelo države izvršiteljice naloga zaprimi presudu preostalo je manje od šest mjeseci odsluženja kazne;

- (i) u skladu s potvrdom iz članka 4. osoba se nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom, osim ako se u potvrdi navodi da je osoba, u skladu s dodatnim postupovnim zahtjevima utvrđenima u nacionalnom pravu države izdavateljice naloga:
- i. pravodobno:
- bila osobno pozvana te time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom, ili je na neki drugi način primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja, tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem,
 - i
 - bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezina nepojavljivanja na suđenju;
- ili
- ii. bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja;
- ili
- iii. nakon dostave odluke i nakon što je izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke:
- izričito izjavila da ne osporava odluku,
 - ili
 - nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku;
- (j) država izvršiteljica naloga, prije donošenja odluke u skladu s člankom 12. stavkom 1., šalje zahtjev u skladu s člankom 18. stavkom 3., i država izdavateljica naloga nije suglasna u skladu s člankom 18. stavkom 2. točkom (g), da se protiv osobe na koju se to odnosi pokrene kazneni postupak, da joj se izrekne presuda ili da joj se na drugačiji način oduzme sloboda u državi izvršiteljici naloga za kazneno djelo počinjeno prije transfera osim onog zbog kojeg je ta osoba transferirana;
- (k) izrečena kazna uključuje mjeru psihijatrijskog ili zdravstvenog liječenja ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koju, ne dovodeći u pitanje članak 8. stavak 3., država izvršiteljica naloga ne može izvršiti u skladu sa svojim pravnim ili zdravstvenim sustavom;
- (l) presuda se odnosi na kaznena djela za koja se na temelju prava države izvršiteljice naloga smatra da su u cijelosti ili većim ili glavnim dijelom počinjena unutar njezina državnog područja, ili na mjestu koje se smatra njezinim državnim područjem.

2. Sve odluke na temelju stavka 1. točke (l) u vezi s kaznenim djelima djelomično počinjenima unutar državnog područja države izvršiteljice naloga ili na mjestu koje se smatra njezinim državnim područjem donosi nadležno tijelo države izvršiteljice naloga u iznimnim okolnostima te na pojedinačnoj osnovi, uzimajući u obzir posebne okolnosti predmeta, a posebno činjenicu je li se veći ili glavni dio predmetnog djela dogodio u državi izdavateljici naloga.

3. U slučajevima iz stavka 1. točaka (a), (b), (c), (i), (k) i (l), prije donošenja odluke o nepriznavanju presude i neizvršenju kazne nadležno tijelo države članice izvršiteljice naloga savjetuje se na odgovarajući način s nadležnim tijelom države izdavateljice naloga te, prema potrebi, od njega traži da bez odgode dostavi sve potrebne dodatne podatke.

Članak 10.

Djelomično priznavanje i izvršenje

1. Ako nadležno tijelo države izvršiteljice naloga može razmotriti djelomično priznavanje presude i izvršenje kazne, ono se prije donošenja odluke o neizvršenju presude i neizvršenju kazne u cijelosti može savjetovati s nadležnim tijelima države izdavateljice naloga radi postizanja dogovora u skladu sa stavkom 2.

2. Nadležna tijela države izdateljice i izvršiteljice naloga mogu se dogovoriti, u svakom pojedinačnom slučaju, o djelomičnom priznavanju i izvršenju kazne u skladu s uvjetima koje utvrde, pod uvjetom da takvo priznavanje i izvršenje ne podrazumijeva strožu kaznu u vezi s njezinim trajanjem. Ako se takav dogovor ne postigne, potvrda se povlači.

Članak 11.

Odgoda priznavanja presude

Priznavanje presude može se odgoditi u državi izvršiteljici naloga ako je potvrda iz članka 4. nepotpuna ili očigledno nije u skladu s presudom, na razuman rok koji određuje država izvršiteljica naloga radi dopunjavanja ili ispravljanja potvrde.

Članak 12.

Odluka o izvršenju kazne i rokovima

1. Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga čim prije odlučuje hoće li priznati presudu i izvršiti kaznu te o tome kao i o svim odlukama o promjeni kazne u skladu s člankom 8. stavcima 2. i 3. obavješćuje državu izdateljicu naloga.
2. Ako ne postoje osnove za odgodu na temelju članka 11. ili članka 23. stavka 3., pravomoćna odluka o priznavanju presude i izvršenju kazne donosi se u roku od 90 dana od primitka presude i potvrde.
3. Kada u iznimnim slučajevima nadležno tijelo države izvršiteljice naloga ne može poštovati rok utvrđen u stavku 2., to tijelo odmah, na bilo koji način, obavješćuje nadležno tijelo države izdateljice naloga navodeći razloge za odgodu te procjenu vremena potrebnog za donošenje pravomoćne odluke.

Članak 13.

Povlačenje potvrde

Dok god izvršenje kazne u državi izvršiteljici naloga nije započelo, država izdateljica naloga može povući potvrdu iz te države navodeći razloge za taj postupak. Nakon povlačenja potvrde država izvršiteljica naloga više ne izvršava kaznu.

Članak 14.

Privremeno uhićenje

Kada se osuđena osoba nalazi u državi izvršiteljici naloga, ta država izvršiteljica naloga može, na zahtjev države izdateljice naloga, prije zaprimanja presude i potvrde ili prije donošenja odluke o priznavanju presude i izvršenju kazne, uhititi osuđenu osobu ili poduzeti druge mjere kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinu državnom području do donošenja odluke o priznavanju presude i izvršenju kazne. Kazna se ne produžuje zbog vremena provedenog u pritvoru na temelju ove odredbe.

Članak 15.

Transfer osuđenih osoba

1. Ako se osuđena osoba nalazi u državi izdateljici naloga, ona se transferira u državu izvršiteljicu naloga u vrijeme koje su dogovorila nadležna tijela države izdateljice naloga i države izvršiteljice naloga, najkasnije 30 dana nakon što je država izvršiteljica naloga donijela pravomoćnu odluku o priznavanju presude i izvršenju kazne.

2. Ako u roku utvrđenom u stavku 1. transfer osuđene osobe nije moguće provesti zbog nepredviđenih okolnosti, nadležna tijela države izdateljice naloga i države izvršiteljice naloga odmah stupaju u vezu. Transfer se provodi čim prestanu postojati navedene okolnosti. Nadležno tijelo države izdateljice naloga odmah obavješćuje nadležno tijelo države izvršiteljice naloga te ona dogovaraju novi datum transfera. U tom slučaju transfer se provodi u roku od 10 dana od novog dogovorenog datuma.

Članak 16.

Tranzit

1. Svaka država članica u skladu sa svojim pravom odobrava tranzit osuđene osobe koja se transferira u državu izvršiteljicu naloga preko svojeg državnog područja, pod uvjetom da joj je država izdateljica naloga prosljedila presliku potvrde iz članka 4. uz zahtjev za tranzit. Zahtjev za tranzit i potvrda mogu se poslati na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis. Država članica izdateljica naloga, na zahtjev države članice od koje se traži odobrenje tranzita, dostavlja prijevod potvrde na jedan od jezika navedenih u zahtjevu koji država članica od koje se traži odobrenje tranzita prihvaća.

2. Prilikom zaprimanja zahtjeva za odobrenje tranzita, država članica od koje se traži odobrenje tranzita obavješćuje državu izdateljicu naloga ako ne može jamčiti da protiv osuđene osobe neće biti pokrenut kazneni progon, uz iznimku stavka 1., ili određena mjera pritvora ili drugo ograničavanje slobode na njezinu državnom području za bilo koje kazneno djelo ili izrečenu kaznu koji su počinjeni odnosno izrečeni prije njezina odlaska s državnog područja države izdateljice naloga. U tom slučaju država izdateljica naloga može povući svoj zahtjev.

3. Država članica od koje se traži odobrenje tranzita o svojoj odluci, koja prilikom donošenja ima prioritet te se donosi najkasnije u roku od tjedan dana od zaprimanja zahtjeva, obavješćuje istim postupkom. Takva se odluka može odgoditi dok se državi članici od koje se traži odobrenje tranzita ne pošalje prijevod, ako se on zahtjeva na temelju stavka 1.

4. Država članica od koje se traži odobrenje tranzita može osuđenu osobu zadržati u pritvoru samo onoliko vremena koliko je potrebno za tranzit kroz njezino državno područje.

5. Zahtjev za tranzit nije potrebno podnijeti kada se prijevoz vrši zračnim putem bez zaustavljanja u skladu s rasporedom letenja. Međutim, ako dođe do neplaniranog slijetanja, država izdateljica naloga dostavlja podatke iz stavka 1. u roku od 72 sata.

Članak 17.

Pravo kojim se uređuje izvršenje

1. Izvršenje kazne uređuje se pravom države izvršiteljice naloga. Samo tijela države izvršiteljice naloga, podložno stavcima 2. i 3., nadležna su odlučiti o postupcima izvršenja te odrediti sve s njima povezane mjere, uključujući osnove za prijevremeni ili uvjetni otpust.

2. Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga od ukupnog trajanja oduzimanja slobode koje je preostalo za odsluženje oduzima ukupno razdoblje oduzimanja slobode koje je već odsluženo u vezi s kaznom za koju je izrečena presuda.

3. Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga, na zahtjev, obavješćuje nadležno tijelo države izdateljice naloga o odredbama koje se primjenjuju za mogućnost prijevremenog ili uvjetnog otpusta. Država izdateljica naloga može se primjenom tih odredaba složiti ili povući potvrdu.

4. Države članice mogu predvidjeti da se u svakoj odluci o prijevremenom ili uvjetnom otpustu u obzir mogu uzeti te odredbe nacionalnog prava koje je država izdavateljica naloga navela, na temelju kojih osoba u određeno vrijeme ima pravo na prijevremeni ili uvjetni otpust.

Članak 18.

Načelo specijalnosti

1. Protiv osobe transferirane u državu izvršiteljicu naloga u skladu s ovom Okvirnom odlukom ne smije se, podložno stavku 2., pokrenuti kazneni progon, izreći joj se kazna ili na drugi način oduzeti sloboda za kazneno djelo počinjeno prije njezina transfera ako se ne radi o kaznenom djelu zbog kojeg je ta osoba transferirana.
2. Stavak 1. ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako osoba koja je imala mogućnost napustiti državno područje države izvršiteljice naloga to nije učinila u roku od 45 dana od njezina konačnog puštanja, ili se nakon napuštanja ponovno vratila na to državno područje;
 - (b) ako za to kazneno djelo nije predviđena kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode;
 - (c) ako se na temelju kaznenog postupka ne mogu primijeniti mjere ograničavanja osobne slobode;
 - (d) ako bi osuđena osoba mogla biti kažnjena kaznom ili mjerom koja ne uključuje oduzimanje slobode, osobito novčanom kaznom ili alternativnom mjerom, čak i ako bi kazna ili alternativna mjera mogla dovesti do ograničavanja njezine osobne slobode;
 - (e) ako je osuđena osoba dala suglasnost za transfer;
 - (f) ako se osuđena osoba nakon transfera izričito odrekla prava na načelo specijalnosti u vezi s određenim kaznenim djelima koja su počinjena prije njezina transfera. Odricanje se provodi pred nadležnim pravosudnim tijelima države izvršiteljice naloga te se evidentira u skladu s nacionalnim pravom te države. Odricanje se sastavlja na način iz kojega je jasno vidljivo da je dano dragovoljno te da je osoba u potpunosti svjesna posljedica. U tu svrhu osoba ima pravo na pravnog zastupnika;
 - (g) za slučajeve koji nisu navedeni u točkama od (a) do (f), ako država izdavateljica naloga daje suglasnost na temelju stavka 3.
3. Zahtjev za suglasnost podnosi se nadležnom tijelu države izdavateljice naloga uz podatke navedene u članku 8. stavku 1. Okvirne odluke 2002/584/PUP i prijevod iz njezina članka 8. stavka 2. Suglasnost se daje kada postoji obveza predaje osobe na temelju te okvirne odluke. Odluka se donosi najkasnije 30 dana od primitka zahtjeva. Za situacije navedene u članku 5. te okvirne odluke, država izvršiteljica naloga daje predviđena jamstva.

Članak 19.

Amnestija, pomilovanje, preispitivanje presude

1. Amnestiju ili pomilovanje mogu odobriti i država izdavateljica naloga i država izvršiteljica naloga.
2. Samo država izdavateljica naloga može odlučiti o zahtjevima za preispitivanje presude kojom se izriče kazna koja se treba izvršiti na temelju ove Okvirne odluke.

Članak 20.

Obavješćivanje koje vrši država izdavateljica naloga

1. Nadležno tijelo države izdavateljice naloga odmah obavješćuje nadležno tijelo države izvršiteljice naloga o svim odlukama ili mjerama zbog kojih se kazna odmah ili nakon određenog vremena više ne izvršava.

2. Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga prestaje s izvršenjem kazne čim ga nadležno tijelo države izdateljice naloga obavijesti o odluci ili mjeri iz stavka 1.

Članak 21.

Obavješćivanje koje vrši država izvršiteljica naloga

Nadležno tijelo države izvršiteljice naloga bez odgode obavješćuje nadležno tijelo države izdateljice naloga na bilo koji način kojim se ostavlja pisani zapis:

- (a) o prosljeđivanju presude i potvrde nadležnom tijelu odgovornom za njezino izvršenje u skladu s člankom 5. stavkom 5.;
- (b) o činjenici da je u praksi nemoguće izvršiti kaznu jer se nakon slanja presude i potvrde državi izvršiteljici naloga osuđena osoba ne može pronaći na državnom području države izvršiteljice naloga, a u tom slučaju država izvršiteljica naloga nije obvezna izvršiti kaznu;
- (c) o pravomoćnoj odluci o priznavanju presude i izvršenju kazne zajedno s datumom oduke;
- (d) o svakoj odluci o nepriznavanju presude i neizvršenju kazne u skladu s člankom 9., zajedno s obrazloženjima te odluke;
- (e) o svakoj odluci o promjeni kazne u skladu s člankom 8. stavkom 2. ili 3., zajedno s obrazloženjima te odluke;
- (f) o mogućoj odluci o neizvršenju kazne zbog razloga iz članka 19. stavka 1. zajedno s obrazloženjima te odluke;
- (g) o početku i završetku razdoblja uvjetnog otpusta, ako je to država izdateljica naloga navela u potvrdi;
- (h) o bijegu osuđene osobe iz pritvora;
- i. o izvršenju kazne čim ona istekne.

Članak 22.

Posljedice transfera osuđene osobe

- 1. Podložno stavku 2. država izdateljica naloga prekida izvršenje kazne čim je započelo njezino izvršenje u državi izvršiteljici naloga.
- 2. Država izdateljica naloga ponovno dobiva pravo na izvršenje kazne nakon što je država izvršiteljica naloga obavijesti o djelomičnom neizvršenju kazne u skladu s člankom 21. točkom (h).

Članak 23.

Jezici

- 1. Potvrda se prevodi na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države izvršiteljice naloga. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi pohranjenoj u Glavnom tajništvu Vijeća navesti da će prihvatiti prijevod na jedan od službenih jezika institucija Europske unije ili više njih.
- 2. Podložno stavku 3. ne zahtijeva se prijevod presude.
- 3. Svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke ili kasnije, u izjavi pohranjenoj u Glavnom tajništvu Vijeća navesti da ona, kao država izvršiteljica naloga, može bez odgode, nakon zaprimanja presude i potvrde, ako smatra da je sadržaj potvrde nedostatan za donošenje odluke o izvršenju kazne, zatražiti da se presudi ili njezinim glavnim dijelovima priloži prijevod na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države izvršiteljice naloga ili jedan od službenih jezika institucija Europske unije ili više njih. Taj se zahtjev podnosi, nakon savjetovanja koje se prema potrebi provodi među nadležnim tijelima države izdateljice i države izvršiteljice naloga, kako bi se odredili glavni dijelovi presude koje treba prevesti.

Odluka o priznavanju presude i izvršenju kazne može se odgoditi dok država izdavateljica naloga ne pošalje prijevod državi izvršiteljici naloga, ili ako država izvršiteljica naloga odluči prevesti presudu o vlastitom trošku, dok se prijevod ne pribavi.

Članak 24.

Troškovi

Troškove nastale primjenom ove Okvirne odluke snosi država izvršiteljica naloga, osim troškova transfera osuđene osobe u državu izvršiteljicu naloga te troškova koji su nastali isključivo na suverenom državnom području države izdavateljice naloga.

Članak 25.

Izvršenje kazne na temelju europskog uhiđenog naloga

Ne dovodeći u pitanje Okvirnu odluku 2002/584/PUP, odredbe ove Okvirne odluke primjenjuju se, *mutatis mutandis*, u opsegu u kojem su usklađene s odredbama ove Okvirne odluke, na izvršenje kazni u predmetima kada se država članica obveže na izvršenje kazne u slučajevima u skladu s člankom 4. stavkom 6. ove Okvirne odluke, ili kada je, u skladu s člankom 5. stavkom 3. ove Okvirne odluke, nametnula uvjet da se osoba mora vratiti u dotičnu državu članicu kako bi odslužila kaznu čime se izbjegava nekažnjavanje dotične osobe.

POGLAVLJE III.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 26.

Odnos s drugim sporazumima i dogovorima

1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu među državama članicama i trećim državama te njihovu prijelaznu primjenu u skladu s člankom 28., ova Okvirna odluka od 5. prosinca 2011. zamjenjuje odgovarajuće odredbe sljedećih konvencija koje se primjenjuju u odnosima među državama članicama:

- Europske konvencije o transferu osuđenih osoba od 21. ožujka 1983. i njezinog Dodatnog protokola od 18. prosinca 1997.,
- Europske konvencije o međunarodnoj valjanosti presuda izrečenih u kaznenim postupcima od 28. svibnja 1970.,
- poglavlja 5. glave III. Konvencije od 19. lipnja 1990. o provedbi Schengenske konvencije od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju provjera na zajedničkim granicama,
- Konvencije među državama članicama Europskih zajednica o izvršenju presuda izrečenih u kaznenom postupku strane države od 13. studenoga 1991.

2. Države članice mogu i dalje primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore važeće nakon 27. studenoga 2008. ako oni omogućuju proširivanje ili povećanje ciljeva ove Okvirne odluke i pomažu u pojednostavnjivanju ili dodatnom olakšavanju postupaka za izvršenje kazni.

3. Države članice mogu i dalje primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore važeće nakon 5. prosinca 2008. ako oni omogućuju proširivanje ili povećanje ciljeva ove Okvirne odluke i pomažu u pojednostavnjivanju ili dodatnom olakšavanju postupaka za izvršenje kazni.

4. Države članice do 5. ožujka 2009. obavješćuju Vijeće i Komisiju o postojećim sporazumima i dogovorima navedenima u stavku 2. koje žele i dalje primjenjivati. Države članice obavješćuju Vijeće i Komisiju i o svakom novom sporazumu i dogovoru iz stavka 3. u roku od tri mjeseca od njegova potpisivanja.

Članak 27.**Teritorijalna primjena**

Ova se Okvirna odluka primjenjuje na Gibraltar.

Članak 28.**Prijelazna odredba**

1. Zahtjevi zaprimljeni prije 5. prosinca 2011. i dalje se uređuju u skladu s postojećim pravnim instrumentima o transferu osuđene osobe. Zahtjevi zaprimljeni nakon toga datuma uređuju se pravilima koja države članice donesu u skladu s ovom Okvirnom odlukom.
2. Međutim, svaka država članica može, nakon donošenja ove Okvirne odluke, dati izjavu u kojoj navodi da će, u predmetima u kojima je pravomoćna presuda izrečena prije datuma koji ona odredi, kao država izdavateljica i država izvršiteljica naloga i dalje primjenjivati važeće pravne instrumente o transferu osuđenih osoba primjenjive prije 5. prosinca 2011. Ako država članica da takvu izjavu, ti se instrumenti primjenjuju u takvim predmetima u vezi sa svim drugim državama članicama bez obzira na to jesu li i one dale istu izjavu. Taj datum ne smije biti kasniji od 5. prosinca 2011. Navedena se izjava objavljuje u Službenom listu Europske unije. Takva se izjava može povući bilo kada.

Članak 29.**Provedba**

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere za usklađivanje s odredbama ove Okvirne odluke do 5. prosinca 2011.
2. Države članice Glavnom tajništvu Vijeća i Komisiji šalju tekst odredaba o prijenosu obveza, u skladu s ovom Okvirnom odlukom, u svoje nacionalno pravo. Na temelju izvješća koje je Komisija izradila koristeći se ovim informacijama, Vijeće će najkasnije do 5. prosinca 2012. ocijeniti opseg u kojem su se države članice uskladile s odredbama ove Okvirne odluke.
3. Glavno tajništvo Vijeća obavješćuje države članice i Komisiju o obavijestima ili izjavama na temelju članka 4. stavka 7. i članka 23. stavka 1. ili 3.
4. Ne dovodeći u pitanje članak 35. stavak 7. Ugovora o Europskoj uniji, država članica kod koje su se više puta pojavile poteškoće u vezi s primjenom članka 25. ove Okvirne odluke, koje nisu riješene nakon bilateralnih savjetovanja, o svojim poteškoćama obavješćuje Vijeće i Komisiju. Na temelju tih i svih drugih podataka koji su joj dostupni, Komisija sastavlja izvješće kojem su priložene sve inicijative koje smatra odgovarajućima u cilju rješavanja tih poteškoća.
5. Komisija će do 5. prosinca 2013. sastaviti izvješće na temelju zaprimljenih podataka kojemu prilaže sve inicijative koje smatra odgovarajućima. Na temelju izvješća Komisije i svih inicijativa Vijeće posebno preispituje članak 25. kako bi razmotrilo mogućnost njegove zamjene detaljnijim odredbama.

Članak 30.**Stupanje na snagu**

Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

PRILOG II.

POTVRDA O TRANSFERU

POTVRDA

prema članku 4. Okvirne odluke Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriče kazna zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršavanja u Europskoj uniji ⁽¹⁾

- (a) * Država članica izdavateljica naloga:
 * Država članica izvršiteljica naloga:

- (b) Sud koji je izrekao pravomoćnu presudu kojom se izriče kazna:

Službeni naziv:
 Presuda je je izrečena (napišite datum: dd-mm-gggg):
 Presuda postala pravomoćnom (napišite datum: dd-mm-gggg):
 Referentni broj presude (ako je dostupan):

- (c) Podaci o tijelu koje se može kontaktirati s obzirom na pitanja o potvrdi:

1. Vrsta tijela: Molimo označite odgovarajuće polje:

- ☐ Središnje tijelo
☐ Sud
☐ Drugo tijelo

2. Pojediniosti za stupanje u vezu s tijelom iz točke (c) 1:

Službeni naziv:

 Adresa:

 Tel: (pozivni broj države) (pozivni broj grada)
 Faks: (pozivni broj države) (pozivni broj grada)
 Elektronička adresa (ako je dostupna):

3. Jezici na kojima se može komunicirati s tijelom:

4. Pojediniosti za stupanje u vezu s osobom ili osobama koje se mogu kontaktirati kako bi se dobili dodatni podaci u svrhu izvršenja presude ili sporazuma o postupcima transfera (ime, titula/funkcija, broj telefona, faks, elektronička adresa), ako nisu jednaki podacima iz 2.:

.....

- (d) Podaci o osobi kojoj je kazna izrečena:

Prezime:
 Ime (imena):
 Djevojačko prezime, prema potrebi:
 Lažno ime, prema potrebi:

⁽¹⁾ „Ova se potvrda mora napisati ili prevesti na jedan od službenih jezika države članice koja izvršava nalog ili bilo koji drugi jezik koji ta država prihvaća.”

Spol:

Državljanstvo:

Osobni identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja (ako je dostupan):

Datum rođenja:

Mjesto rođenja:

Posljednje poznate adrese/prebivališta:

Jezik (jezici) koji osoba razumije (ako je poznato):

Osuđena osoba nalazi se:

☐ u državi članici izdavateljici naloga te se treba premjestiti u državu članicu izvršiteljicu naloga.

☐ u državi članici izvršiteljici naloga te se izvršenje treba izvršiti u toj državi.....

Dodatni podaci, ako su dostupni, te prema potrebi:

1. Fotografija i otisci prstiju osobe, i/ili podaci za stupanje u vezu s osobom koju treba kontaktirati kako bi se dobili ovi podaci:
.....
2. Vrsta i broj osobne iskaznice ili putovnice osuđene osobe:
.....
3. Vrsta i broj dozvole boravka osuđene osobe:
.....
4. Drugi relevantni podaci o obiteljskim, društvenim ili profesionalnim vezama koje osuđena osoba ima u državi članici izvršiteljici naloga:
.....
.....

(e) Zamolba države članice izdavateljice naloga za privremeno uhićenje (kada se osuđena osoba nalazi u državi članici izvršiteljici naloga):

- ☐ Država članica izdavateljica naloga moli državu članicu izvršiteljicu naloga da uhiti osuđenu osobu ili da poduzme sve druge mjere kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinom državnom području do donošenja odluke o priznavanju i izvršenju kazne.
- ☐ Država članica izdavateljica naloga već je poslala zamolbu državi članici izvršiteljici uhiđenog naloga osuđene osobe, ili poduzimanje svih drugih mjera kako bi osigurala da osuđena osoba ostane na njezinom državnom području do donošenja odluke o priznavanju i izvršenju kazne. Molimo, navedite ime tijela države članice izvršiteljice naloga koje je donijelo odluku u vezi sa zamolbom za uhićenje osobe (prema potrebi te ako je dostupno):
.....
.....
.....

(f) Povezanost s eventualnim prijašnjim europskim uhiđenim nalogom (EUN):

- ☐ Europski uhiđbeni nalog izdan je u svrhu izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode te se država članica izvršiteljica naloga obvezuje izvršiti kaznu ili mjeru oduzimanja slobode (članak 4. stavak 6. Okvirne odluke o europskom uhiđenom nalogu).

Datum izdavanja europskog uhiđenog naloga i, ako je dostupan, referentni broj:

.....

Naziv tijela koje je izdalo europski uhiđbeni nalog:

Datum odluke o preuzimanju obveze izvršenja i, ako je dostupan, referentni broj:

.....

Naziv tijela koje je izdalo odluku o preuzimanju obveze izvršenja kazne:

- ☐ Europski uhidbeni nalog izdan je u svrhu kaznenog progona osobe koja je državljanin ili ima boravište u državi članici izvršiteljici naloga te je država članica izvršiteljica naloga izručila osobu pod uvjetom da se ta osoba vrati u državu članicu izvršiteljicu naloga kako bi ondje odslužila kaznu zatvora ili mjeru oduzimanja slobode koja je prema njoj poduzeta u državi članici izdatateljici naloga (članak 5. stavak 3. Okvirne odluke o europskom uhidbenom nalogu).

Datum odluke o izručenju osobe:

Naziv tijela koje je izdalo odluku o izručenju:

Broj odluke, ako je dostupan:

Datum izručenja osobe, ako je dostupan:

- (g) Razlozi za prosljeđivanje presude i potvrde (ako ste popunili polje f), ne trebete popunjavati ovo polje):

Presuda i potvrda prosljeđuju se državi članici izvršiteljici naloga jer se tijelo koje izdaje nalog uvjerilo da će izvršenje kazne u državi članici izvršiteljici naloga u većoj mjeri doprinijeti društvenoj rehabilitaciji osuđene osobe i:

- (a) Država članica izvršiteljica naloga je država državljanstva osuđene osobe u kojoj ona živi.
- (b) Država članica izvršiteljica naloga je država članica državljanstva u koju će osuđena osoba biti deportirana nakon što bude puštena s izvršenja kazne, na temelju naloga za protjerivanje ili deportaciju koji su sastavni dio presude, sudske ili upravne odluke ili bilo koje druge mjere koja je posljedica presude. Ako nalog za protjerivanje ili deportaciju nije uključen u presudu, molimo navedite naziv tijela koje je izdalo nalog, datum izdavanja i, ako je dostupan, broj:
- (c) Država članica izvršiteljica naloga je država, osim onih navedenih u (a) ili (b), čije je nadležno tijelo suglasno s prosljeđivanjem presude i potvrde toj državi.
- (d) Država članica izvršiteljica naloga poslala je obavijest na temelju članka 4. stavka 7. Okvirne odluke, i:
- ☐ potvrđeno je da, prema saznanjima nadležnog tijela države članice izdatateljice naloga, osuđena osoba živi te zakonito neprekidno prebiva najmanje pet godina te će zadržati pravo na stalno prebivalište u toj državi, ili
- ☐ potvrđeno je da je osuđena osoba državljanin države članice izvršiteljice naloga.

- (h) Presuda kojom se izriče kazna:

1. Presuda obuhvaća ukupno kaznenih djela.

Sažetak činjenica i opis okolnosti pod kojima je kazneno djelo, odnosno kaznena djela, počinjena, uključujući vrijeme i mjesto; i vrsta umiješanosti osuđene osobe:

Vrsta i pravna klasifikacija kaznenog djela odnosno kaznenih djela te važeće zakonske odredbe na temelju kojih je presuda izrečena:

.....

.....

.....

2. Ako kazneno djelo ili kaznena djela iz točke (h) 1 predstavlja, odnosno predstavljaju, jedno ili više sljedećih kaznenih djela za koja se, kako je utvrđeno pravom države članice izdavateljice naloga, u državi članici izdavateljici naloga izriče maksimalna kazna zatvora ili mjera oduzimanja slobode od najmanje tri godine, molimo, označite relevantno polje ili relevantna polja:

- ☐ sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji;
- ☐ terorizam;
- ☐ trgovina ljudima;
- ☐ spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija;
- ☐ nezakonita trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima;
- ☐ nezakonita trgovina oružjem, streljivima i eksplozivima;
- ☐ korupcija;
- ☐ prevara, uključujući prevanu na štetu financijskih interesa Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica;
- ☐ prikrivanje (pranje) imovinske koristi stečene kaznenim djelom;
- ☐ krivotvorenje novca, uključujući euro;
- ☐ kaznena djela povezana s uporabom računala;
- ☐ kaznena djela protiv okoliša, uključujući nezakonitu trgovinu ugroženim životinjskim i biljnim vrstama;
- ☐ omogućavanje nezakonitog prelaska državne granice i boravka u državi;
- ☐ ubojstvo, teška tjelesna ozljeda;
- ☐ nezakonita trgovina ljudskim organima i tkivima;
- ☐ otmica, nezakonito oduzimanje slobode i držanje talaca;
- ☐ rasizam i ksenofobija;
- ☐ organizirana ili oružana pljačka;
- ☐ nezakonita trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela;
- ☐ prijevara;
- ☐ ucjena (reketarenje) i iznuda;
- ☐ krivotvorenje i prodaja krivotvorenih proizvoda;
- ☐ krivotvorenje i prodaja krivotvorenih službenih isprava;
- ☐ krivotvorenje sredstava plaćanja;
- ☐ nezakonita trgovina hormonalnim tvarima i drugim tvarima za pospješivanje rasta;
- ☐ nezakonita trgovina nuklearnim ili radioaktivnim materijalima;
- ☐ trgovina ukradenim vozilima;
- ☐ silovanje;
- ☐ palež;
- ☐ kaznena djela u nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda;
- ☐ otmica letjelice ili plovila;
- ☐ sabotaža.

3. Ako kazneno djelo, odnosno kaznena djela, utvrđena u točki 1. nije, odnosno nisu obuhvaćena točkom 2. ili ako su presuda i potvrda proslijeđene državi članici koja je izjavila da će provjeriti dvojnu kažnjivost (članak 7. stavak 4. Okvirne odluke), molimo detaljno opišite kazneno djelo odnosno kaznena djela na koja se to odnosi:

.....
.....
.....

(i) Status presude kojom se izriče kazna:

1. Navedite je li se osoba osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom:

1. ☐ Da, osoba se osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom.
2. ☐ Ne, osoba se nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom.

3. Ako ste označili polje pod točkom 2., molimo potvrdite postojanje jednog od sljedećeg:

- ☐ 3.1.a osoba je bila osobno pozvana ... (dan/mjesec/godina) i time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom te je bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;

ILI

- ☐ 3.1.b osoba nije bila osobno pozvana, nego je na neki drugi način stvarno primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom, tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem i obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;

ILI

- ☐ 3.2. osoba je bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja;

ILI

- ☐ 3.3. odluka je dostavljena osobi ... (dan/mjesec/godina) te je ona izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke, i
- ☐ osoba je izričito izjavila da ne osporava tu odluku;

ILI

- ☐ osoba nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku.

4. Ako ste označili polje pod gornjim točkama 3.1.b, 3.2. ili 3.3., molimo navedite informacije o tome kako je ispunjen dotični uvjet:

.....

.....

2. Pojediniosti o trajanju kazne:

2.1. Ukupno trajanje kazne (u danima):

2.2. Ukupno trajanje oduzimanja slobode koje je već odsluženo u vezi s kaznom za koju je presuda izrečena (u danima):

od (.....) (navedite datum kada/na temelju kojeg je izračun izvršen: dd-mm-gggg):

2.3. Broj dana koji se trebaju oduzeti od ukupnog trajanja oduzimanja slobode, osim zbog razloga navedenih pod točkom 2.2. (npr. amnestije, pomilovanja ili sl. s obzirom na kaznu): od (navedite datum kada/na temelju kojeg je izračun izvršen: dd-mm-gggg):

2.4. Datum isteka kazne u državi članici izdavateljici naloga:

- ☐ Nije primjenjivo jer je osoba trenutačno na slobodi
- ☐ Osoba je trenutačno u pritvoru i kazna bi, na temelju prava države članice izdavateljice naloga, u potpunosti bila odslužena (navedite datum: dd-mm-gggg) ⁽²⁾:

3. Vrsta kazne:

- ☐ kazna zatvora
- ☐ mjera koja uključuje oduzimanje slobode (molimo, detaljnije opišite):

.....

⁽²⁾ Molimo, ovdje napišite datum do kojeg bi kazna bila u potpunosti odslužena (ne uzimajući u obzir mogućnosti bilo kojeg oblika ranijeg i/ili uvjetnog otpusta) u slučaju da osoba ostaje u državi članici u kojoj se izdaje nalog.

(j) Podaci koji se odnose na prijevremeni ili uvjetni otpust:

1. Na temelju prava države članice izdavateljice naloga osoba ima pravo na prijevremeni ili uvjetni otpust, nakon odsluženja:
 - ☐ pola kazne
 - ☐ dvije trećine kazne
 - ☐ drugačijeg dijela kazne (molimo, navedite):
2. Nadležno tijelo države članice izdavateljice naloga zahtijeva da ga se obavijesti o:
 - ☐ Važećim odredbama prava države članice izvršiteljice naloga kojima se uređuje prijevremeni ili uvjetni otpust osuđene osobe;
 - ☐ Početku i završetku trajanja prijevremenog ili uvjetnog otpusta.

(k) Mišljenje osuđene osobe:

1. ☐ Osuđena se osoba ne može saslušati jer je već u državi članici izvršiteljici naloga.
2. ☐ Osuđena se osoba nalazi u državi članici izdavateljici naloga i:
 - (a) ☐ zatražila je prosljeđivanje presude i potvrde
 - ☐ suglasna je s prosljeđivanjem presude i potvrde
 - ☐ nije izrazila suglasnost za prosljeđivanje presude i potvrde (napišite razloge koje je osuđena osoba navela):
 -
 - (b) ☐ Priloženo je mišljenje osuđene osobe.
 - ☐ Mišljenje osuđene osobe prosljeđeno je državi članici izvršiteljici naloga (navedite datum: dd-mm-gggg):
 -

(l) Druge okolnosti relevantne za predmet (neobvezni podaci):

.....

.....

(m) Završni podaci:

Tekst presude ili presuda priložen je potvrdi ^(*).

Potpis tijela koje izdaje potvrdu i/ili njegova zastupnika kojim se potvrđuje točnost sadržaja potvrde

.....

Ime:

Položaj (naziv/funkcija)

Datum:

Službeni žig (ako je dostupan)

(*) Nadležno tijelo države članice koja izdaje nalog mora priložiti sve presude koje se odnose na predmet a potrebne su za izvršenje pravomoćne kazne. Mogu se priložiti i svi dostupni prijevodi presude, odnosno presuda.

PRILOG III.

OBAVIJEST OSUĐENOJ OSOBI

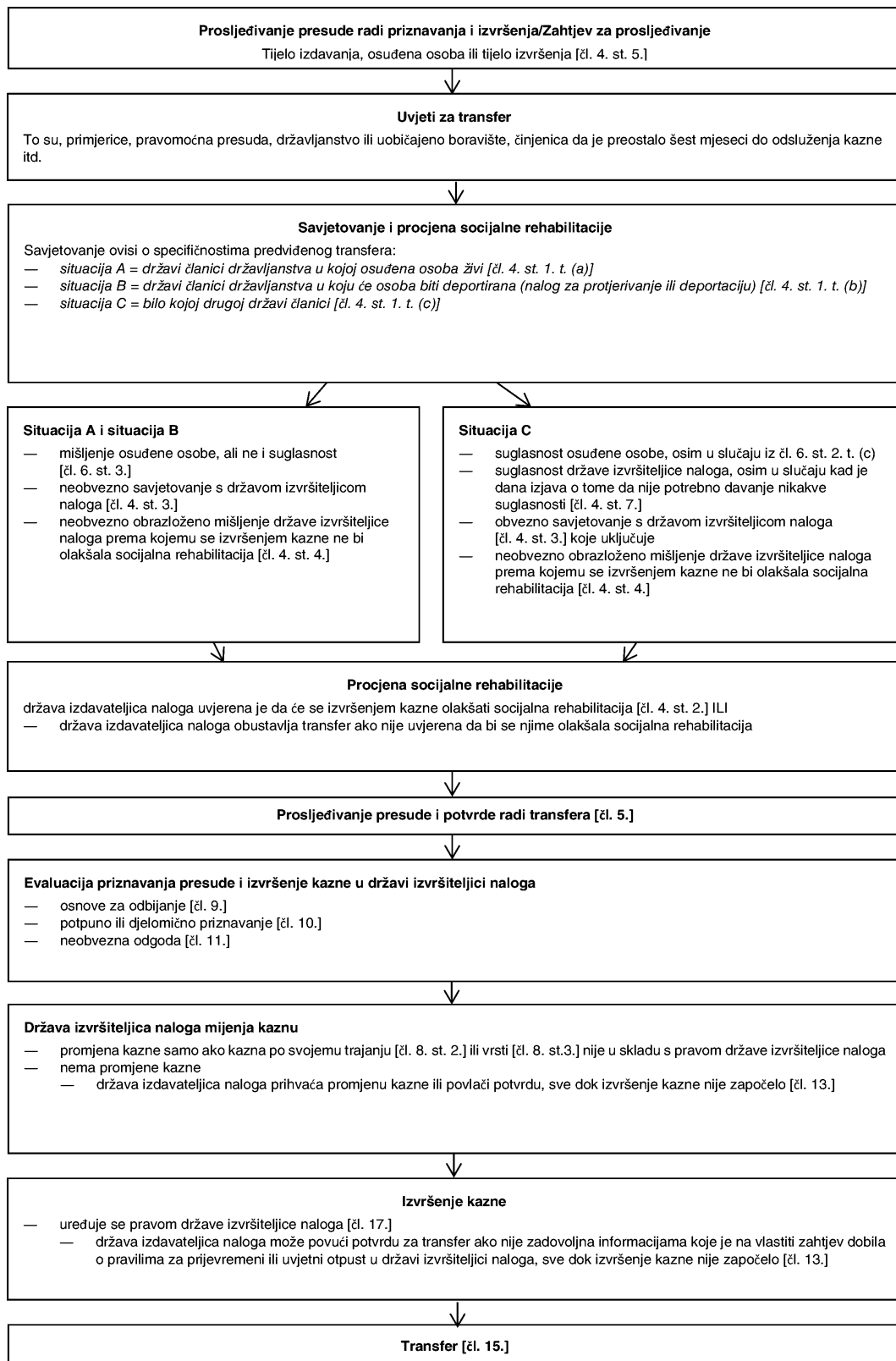
Obavješćujemo Vas o odluci ... (nadležno tijelo države izdateljice naloga) da se presuda ... (nadležno tijelo države izdateljice naloga) od ... (datum presude) ... (referentni broj, ako je dostupan) proslijedi ... (država izvršiteljica naloga) u svrhu njezina priznavanja i izvršenja kazne koja je njome izrečena u skladu s nacionalnim pravom kojim se provodi Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj Uniji.

Izvršenje kazne bit će uređeno pravom ... (država izvršiteljica naloga). Tijela te države bit će nadležna za odlučivanje o postupcima za izvršenje te određivanje svih mjera koje se na njih odnose uključujući osnove za prijevremeni ili uvjetni otpust.

Nadležno tijelo ... (država izvršiteljica naloga) mora od ukupnog trajanja oduzimanja slobode koje je preostalo za odsluženje oduzeti ukupno razdoblje oduzimanja slobode koje je već odsluženo u vezi s kaznom za koju je izrečena presuda. Promjenu kazne može izvršiti nadležno tijelo ... (država izvršiteljica naloga) samo ako nije sukladna pravu te države u vezi s njezinim trajanjem i vrstom. Promijenjena kazna s obzirom na vrstu i trajanje ne smije biti stroža od kazne izrečene u ... (država izdateljica naloga).

PRILOG IV.

HODOGRAM POSTUPANJA NA TEMELJU OKVIRNE ODLUKE 2008/909/PUP

PRILOG V.

IZVORI INFORMACIJA

- Informacije o Okvirnoj odluci 2008/909/PUP koje pruža Vijeće EU-a:
<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9618-2014-REV-1/en/pdf>
- Informacije koje pruža Europska pravosudna mreža u kaznenim stvarima (EJN): popis nadležnih tijela, stanje s provedbom i izjave država članica u pogledu Okvirne odluke 2008/909/PUP
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories.aspx?Id=36>
- Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi Okvirnih odluka 2008/909/PUP, 2008/947/PUP i 2009/829/PUP o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjera koje uključuju lišavanje slobode, o uvjetnim odlukama i alternativnim sankcijama i o mjerama nadzora kao alternative privremenom pritvoru od strane država članica (COM(2014) 57 final od 5. veljače 2014.).
<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libdocumentproperties.aspx?Id=1222>
- Radni dokumenti službi Komisije – tablice „Trenutačno stanje” i „Izjave” priložene dokumentu: „Izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o provedbi Okvirnih odluka 2008/909/PUP, 2008/947/PUP i 2009/829/PUP o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjera koje uključuju lišavanje slobode, o uvjetnim odlukama i alternativnim sankcijama i o mjerama nadzora kao alternative privremenom pritvoru od strane država članica – Prilog izvješću” (SWD(2014) 34 final od 5. veljače 2014.).
- Izvješća i preporuke stručnih skupina organizacije EuroPris o Okvirnoj odluci 2008/909/PUP, uključujući Priručnik EuroPrisa o transferu zatvorenika
<http://www.euopris.org/>
- Projekt STEPS 2 Resettlement („Podrška za transfer europskih kazni zatvora u cilju resocijalizacije”), čiji je cilj podržati djelotvornu provedbu Okvirne odluke 2008/909/PUP istraživanjem i analiziranjem pravnih i praktičnih prepreka koje mogu ometati njezinu provedbu i izvršenje u svim državama članicama.
<http://steps2.euopris.org/en/>
- Studija Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA) o Okvirnoj odluci 2008/909/PUP „Zatvorska kazna i njezine alternative: aspekti temeljnih prava pri obavljanju transfera među državama članicama EU-a”
<http://fra.europa.eu/en/publication/2016/criminal-detention-and-alternatives-fundamental-rights-aspects-eu-cross-border>

PRILOG VI.

POPIS PRESUDA SUDA U VEZI S OKVIRNOM ODLUKOM 2008/909/PUP

C-573/17, *Openbaar Ministerie protiv Daniela Adama Popławskog („Popławski II”)* (presuda od 24. lipnja 2019.)

C-579/15, *Popławski* (presuda od 29. lipnja 2017.)

C-582/15, *van Vemde* (presuda od 25. siječnja 2017.)

C-289/15, *Grundza* (presuda od 11. siječnja 2017.)

C-554/14, *Ognjanov* (presuda od 8. studenoga 2016.)

Postupci u tijeku:

C-495/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. srpnja 2018. uputio *Najvyšší súd republiky* (Vrhovni sud Slovačke Republike), YX

C-314/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2018. uputio *Rechtbank Amsterdam* (Nizozemska), *Openbaar Ministerie protiv SF-a*

PRILOG VII.

POPIS PRESUDA SUDA U VEZI S OKVIRNOM ODLUKOM 2002/584

C-573/17, *Openbaar Ministerie protiv Daniela Adama Popławskog („Popławski II”)* (presuda od 24. lipnja 2019.)

C-514/17, *Sut* (presuda od 13. prosinca 2018.)

C-327/18 PPU, RO (presuda od 19. rujna 2018.)

C-220/18 PPU, ML (presuda od 25. srpnja 2018.)

C-268/17, AY (presuda od 25. srpnja 2018.)

C-367/16, *Piotrowski* (presuda od 23. siječnja 2018.)

C-404/15 i C-659/15 PPU, *Aranyosi i Căldăraru* (presuda od 5. travnja 2016.)

C-237/15 PPU, *Lanigan* (presuda od 16. srpnja 2015.)

C-168/13 PPU, *Jeremy F.* (presuda od 30. svibnja 2013.)

C-66/08, *Kozłowski* (presuda od 17. srpnja 2008.)

Postupci u tijeku:

C-314/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. svibnja 2018. uputio Rechtbank Amsterdam (Nizozemska), *Openbaar Ministerie protiv SF-a*

C-128/18: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2018. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Njemačka), *kazneni postupak protiv Dumitru-Tudora Dorobantua*
